

Kürt halkının katledilmesine, şovenizmin palazlanmasına izin vermeyelim

Halklarımız kardeşdir

LİCE'DE GÖÇ-Katliamdan önce Erzurum'da 350 kişi, 300...

Yakılmak, yok edilmek istenen Kürt halkının kurtuluş umuduydu.

ERZURUM'DA KONTRGERİLLA PROVOKASYONU

- 30 Ekim günü Vali ve Kolordu Komutanının da katıldığı gösteride parti binaları taşlandı, 3 bin kişilik kalabalık Kürtler yaşadığı mahallelere yöneltilerek bazı ev ve dükkanlar tahrip edildi.
- MHP'li sivil faşistlerin başı çektiği olayların ardından Genelkurmay'ın Erzurum'a bin adet Kalaşnikof gönderdiği açıklandı. Erzurumlular özel tim için kayıt yaptırmaya çağırılan Vali silah dağıtımına başlarken, burjuva basın-yayın "halkın galeyana geldiğini" duyurarak Erzurum'u bütün Türkiye'ye örnek gösterdiler.

- Devlet, Kürdistan'da tükenişini gördükçe katliamlara ve bu katliamlarla atbaşı giden kontrgerilla operasyonlarına başvuruyor. Hedef Türk şovenizmini tımdırarak katliamların önündeki engelleri temizlemek.

LİCE: ÖLÜ ŞEHİR

TİYAD, ÇHD, OKM, SAĞLIK-SEN, MARMARA ÖZGÜR-DER, TAVIR DERGİSİ ve TÖDEF temsilcilerinden oluşan heyetin Lice gözlemleri:

- "228 dükkan, içindeki eşyalarla birlikte yakılmış. Ölü sayısı 60'tan fazla, yaralı sayısı 300 kadar. Lice neredeyse boşaldığı için sağlıklı bilgi almak mümkün değil."
- "Ölenlerden bir kısmı dozerlerle açılan bir çukura gömülmüş."
- "Askerlerin ellerindeki tuza benzer beyaz torbalar evlere, dükkanlara atıp ardından ateşe verdikleri ve ateş alan bu maddenin patlamaları alevleri büyütürerek her yana yaydığını anlatıyor halk."
- "Lice artık ölü bir şehir."

DERSİM

Kürdistan kimseye tapulu değil

- PKK'nın Dersim Eyalet Komutanı Dr. Baran yanılıyor; ne PKK "ev sahibi"dir, ne de devrimciler "misafir"!
- Devrimci Sol, Dr. Baran'ın "Kaybedilen iki cenaze polisi aittir, kontrolara aittir ve düşman bunu gizledi..." şeklindeki açıklamasına yanıt verdi: "Öldürülen TDKP'li sayısı 6 değil 4'tür. Anlaşılan Dr. Baran 6 kişiyi öldürdüklerinden çok emin ki, iki ceset yok diyor."
- ◆ Yaralı iki TDKP militanı ile görüştük: "Bir arkadaşımız misafirdi, grup üyesi değildi. Onu iki yoldaşımızla beraber sağ olarak götürdüler. Bizi taradılar. Ben yaralıydım, benim ölmüş olduğumu sandılar."

LİCE HEYETİ:

"Zulme uğrayanların yalnız olmadığını göstermek için; zulmü ve katliamı yerinde görerek tüm dünyaya anlatmak için oradaydık."

MERHABA

Geçtiğimiz hafta devletin Lice'de gerçekleştirdiği katliama tanık olduk. Lice katliamının hemen ardından olay yerinde incelemeler yapmak üzere çeşitli DKÖ'lerden oluşan heyet Diyarbakır'a hareket etti.

TIYAD'dı aileler, sanatçılar, sağlıkçılar ve avukatlardan oluşan heyet Lice'ye gitmek üzere hareket ettiklerinde engellemelerle karşılaştıkları ilçe sokağında, Ancak heyet kararlı tavırları sonucu ilçeği girdi. Lice'de incelemeler yapan heyet izlenimlerini gazetemize anlattı.

Zaman zaman bu köpde okurlarımızdan beklentilerinden birinin de kendilerini doğal muhabirlerimiz olarak kabul edip, gazetemize bu biçimde de katkıda bulunmalarını olduğunu belirttik. Bunu söylerken de okurlarımızdan somut adımı atmalarını bekladığımız ifade ediyorduk. Hafta içinde Manisa'nın Demirci ilçesinde Eğitim Fakültesi'nde öğrenci olan okurlarımızdan daha önce gönderdiğimiz bir haberi teyit etme konusunda gösterdikleri duyarlılık, okurlarımızın telefona, mektupla pek

çok şeyden anında haberdar olmasını sağlayan katkılarını Mücadele ailesinin birbirine giderek daha sıkı bağlarına ke-netlendirmiş gösteriyor. Bu örneklerin daha da yaygınlaşmasını dileriz.

Devrimci hareket, iç düşman saflarını-muzda belirlediği gün şu tespit yaptı: "Darbeci ihanet çetesi mahkum edilmiştir." Süreci bizi yanıltmadı. Gerçekten darbeci ihanet çetesi kısa sürede yok olup tükendi. Sadece kyıda köpde kırılmırlar var. Darbeci çetelerin fevri birbiri ardına kaçarken, kaldırımdan tozdan dumanın gözü gülmüyor. Önce büyük şefleri Süleyman, onun peşini kırışıkız Hüseyin... ve şimdi de ilhamını gürümüyor ortalarında. Batan-gemiyi önce feleret terk edermiş ama bun-ların gemisini önce kapitanlarından Sü-leymen terk etti.

6 Kasım'da demokratik üniversite mücadelesinde ayın bir öneşme şaydı. Demokratik üniversite mücadelesi zor bir süreçten geçerek kasım'da geldi. Gençlik dinamizmi 6 Kasım'dan bu-bünlere bedeller ödeyerek taşıyıp getir-di. Bu yıl da gençliğin boykot geleneği

sürdürüldü. Bu kez 5 Kasım'da yapılan boykot, gazetemizin baskıya girdiği girdiği gün de kestüğü için bu ko-nukdaki gelişmeleri önümüzdeki sayı a-yıntılı aktaracağız.

19 Ekim günü gözetilene alınan Gazi-antep Tensilicizim Hüseyin Solak, mu-habizimiz Bülent Türkmen, okurlarımız Cihan Dalkaya ve Z. Abdin Demir 26 Ekim'de pikanidıkları DGM'de tutulan-dılar. Serf Karabacak ve Ali Cengiz Demir serbest bırakıldılar. Bununla kısa bir süre önce açılan bürümünz kapatıl-ması hedeflerini, Ama yanılıyorlar. Orada tek bir kişi bile kalsa Mücadele yayaçacak ve yayaçılacaktır.

26 Ekim günü Ankara Balgat'ta ka-tedilen içi Devrimci Sol savapçasından Taylan Turhan Sayar'ın cenazesini izle-mek üzere giden Kurşu Tensilicizim Öz-gür Güdenoğlu, ÖZGUR-DE'li'ler ve Devrimci Gençlik dergisi temsilcisi de olmak üzere 12 kişi Konya'da jandama tarafından gözetilene alındı. Tensilicizm ve diğer insanlar halen gözetilene tutul-maktadırlar.

Yeni sayımızda buluşmak dileğiyle...

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

- Oligarşi can derdine düştü... 3
- 29 Ekim, Erzurum, Tavas... Yeni sovenizm dalga... Daragaçları halkın mücadelesini caydırmasın... 4-5
- TIYAD'ın çağırısıyla oluşturulan heyet Lice'den döndü: "Lice ölü şehirdi" 6-7
- "Misafir" statüsü koymak yasaçlıktır 8
- Devrimci Sol Haber Bülteni'nden 4 TDKP'linin öldürülmesiyle ilgili açıklamalar... Yarah kurtulan TDKP'li'ler anlatıyor... 9
- Gerilla yaşamı ve mücadelesi 10
- 6 Kasım boykotu, Bu çağıştı kurumun tarihini çöplüğüne atacağız 11
- Savaşın seyrini devrimci inisiyatif belirleyecektir 12-13
- Balgat katliamının tanıkları: "Polisin sağ yalakamak gibi bir derdi yoktu" ... Hukukcular: "Ankara polisi Balgat'ta bir infaz daha gerçekleştirdi" ... 14-15
- Ölümlü gülercek kucaklamak 16
- Özelleştirme planları karşısında işçi sınıfı var... Reyhanlı belediye işçileri greve... Portland ve Betasan işçileriyle dayanışma gecesi... 17
- "Zor olan devrimci memur olabiliriz" ... Toros Gübre derinleşme destek yürüy... 3700 işçinin işine son verildi... 18
- "Faşistlere karşı örgütleniyoruz, başarılı olacağız" 19
- Cezaevlerinde baskı politikası ve tutsakların direniş... Sivas katliamının sankileri devletin "koruyucu" kanatları arasında 20
- Fındık üreticileri nasil sömürülüyor?... 21
- Gün'de bir komik: Lütfü Ofaz... "İlhami, sen de mi?" 22
- Devrimci sanatçılar Avrupa'da... Yaşayan tiyatro... Yeni Tanya'lar, yeni Leyla Hali'ler... 23

OKURDAN

Devrimci selamlarla merhaba,

Oligarşi her türlü zorbalığı devrimci hareketimize, devrimcilerle saldırıyor. Bunun en canlı örnekleri sokak infazlarıyla, işkencelerle görüyoruz. Evet, sonunda Türkiye halklarının ve dünya halklarının sesi soluğu olan "Mücadele"miz bundan masibini aldı. Mücadele kapatılmaya çalışılıyor. Mücadele'yi bitirmekle devrimci mücadelemizi bitirmeye çalışıyorlar, ama yanılıyorlar. Mücadele usunmayacak, bitmeyecek. Biz yeryüzünde olduğumuz sürece, "Mücadele"miz de yayaçacak. Size senliyoruz işkenceler, eli kanlı katiller, halkı tüketemeyiz. Size teslim olmayacağız. Bunu da size Mücadele'yi sahiplenerek göstereceğiz. Nasıl ki, 16-17 Arsan'larla direncin sesine karşı direnerek naslanı saklandıgı gibi, korkuyorsunuz mücadelemizden. Öyle korkup saklanacak delik arayacakmış. Usunmayacağız, susturamayacakmışız.

KAHROLSUN FAŞİZM
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Zeytinburnu'ndan
bir grup Mücadele okuru.

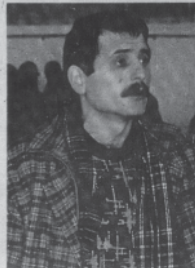
Merhaba

Bir öğlum oldu, adını İbrahim Sinan koyduk. Annesi doğum gecesi bir rüya görüyor.

"Bir tepenin üzerinde antakibar görüyorum ve oraya gidiyorum. Kapısında Sinan Kukul yazıyor. Çok yüksek bir tepede. Aşağıya bakıyorum, orada da yarım kalmış bir yapı var ve taşlarla örülmüş gerekiyor. Ziyaret gibi. Oraya gitmek için yayaş yayaş aşığı inerken, bir kişi yanımdan hızla geçiyor. Yavaş, düşersen, dur birlikte gidelim diyor, ama adam beni dinlemiyor ve taşları örme gerekiyor diyor. Orası bana kutsal bir yer gibi görünüyor ve Sinan'lar, İbrahim'leri hatırlatıp alıyorum."

Rüya bile olsa bunu sizlerle paylaşmak istedik. Belki mücadeleden ayık kalmanın verdiği bir hüznüzdür. Belki de şehitlerimizle övünç duymamızdır, kim bilir.

İbrahim Sinan şimdi iyi ayaklı ve her gösteride, her etkinlikte alında kızıl bandıyla boy

SINAN KUKUL

Yüzüncesi onların adı taşiyor şimdi. Sinan, Sabahat, İbrahim...

gösteriye, Göbek bağını "Haklıyız Kazanacağız" kitabının arasına koyduk. Onlara layık bir şekilde yetiştirmeye çalışacağız.

Mücadele ailesine selamlar

Yunanistan'dan bir
Mücadele okuru

BÜROLARIMIZ

Ankara: İnönü Cad. 7. Sk. Kışlakışan urkusu Odakı Ap. 47/A Kat: 1
Ankara: Mırmır Cad. 3. Kat: Ap. 12 /13 Katlı
745 Faks: 424 10 93
Ankara: İnönü Cad. 8. Sk. Ömerpaşa Paşası No 9
Bursa: Hararık Mah. Karaköprü Sk. Akdeniz İşhanı (Beylik) No 1/409
Tel: 224 47 60
Diyarbakır: DİHA Çarşı Meydanı, Çarşı İşhanı Kat: 3
Erzurum: İnönü Çarşı, Güçlü Paşası No 3/39
Tel-Fax: 221 80 89
İstanbul: Zeynep Mah. Tuzlar Sk. 5/6 Han No: 4/1 Tel-Fax: 212 45 49
İstanbul: Hüseyin Mah. 3. Kat: 122 Tel-Fax: 221 16 44
İstanbul: Gazi Cad. Karatoprak Mah. Tıynetçi Sk. No 27 Kat:5
Çarşı: 10 Tel: 222 48 39
İstanbul: 903. Sokak No: 27/501 Bilen İşhanı Kat: 441 66 96
Karşı: Kazan Karatoprak İşhanı Kat: 2 No: 233 Tel-Fax: 22 75 25
Karşı: Yıldırım Mah. Dr. İsmet Yavaş Cad. Park Otel Kat: 4/0
Karşı: İskender Cad. İdris Paşa Sk. Dörtkay İşhanı Kat: 5
Tel: 223 75 35
Konya: Kırkayak Mah. Akayrak Karatoprak Sk. Sema İşhanı 14/A
Kat: 2 No: 281 Tel: 320 30 77

Muğla: Piri Kışak İşhanı Kat: 4 No: 131/122 Tel: 323 38 45
Muğla: Mırmır Mah. 110. Sokak Güçlü İşhanı Kat: 2 No: 13
Tel: 336 75 74
Samsun: 19 Mayıs Mah. Balıkesir Cad. Düzgün İşhanı Kat: 3
Tel: 425 39 41
Samsun: Samsun Mah. Balıkesir Sk. Sıynetçi İşhanı No: 508
Tel-Fax: 222 32 02
Tatvan: Çarşı Mah. Uzun Sk. Kızılköy Çarşı Kat: 3 No 80
Tel-Fax: 220 70 70
Tatvan: Mırmır Mah. Çarşı Cad. Hırsız Sk. Dış-Tatvan İşhanı
No: 11 Tel-Fax: 212 51 89
Trabzon: Mırmır Mah. Çarşı Sk. 8/2 Paşası No 14 Kat:48425
Ankara: Düzgün Mah. 45 SK 3003 SK Anadoluhisari/İstanbul
Tel: 081 20146 41 745
Atatürk: Atatürk Mah. 3. Kat: 3 Katlı Sığır-Akdeniz
London: 15 Park View House Colindale Road London N5 13B
Tel: 00 44/71/448028
Paris: 15 Rue de Meung 75018 Paris Tel: 00 33/1/43494524

Sahibi: Haziran Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti.
Edisyon: Gökhan ŞEŞEN

Yas İleri Müdürlüğü: Namık Kemal CIBAROĞLU
Tanıtım ve Tazminat Adresleri: Bimberli Mah. Tenezzüh Sok. Kâğıthane İşhanı
No: 11 Kat: 3 Sıhırahmeti/İst.
Tel: 518 94 17-518 68 57
Fax: 516 24 14
Baskı: Serdar Matbaacılık
Fiyat: 10 000 TL 3 MÜCADELE 3 DM.
Print: 10 000 TL 3 MÜCADELE 3 DM.
Yayıncı: 3 PL İnflitire 2 I
Abone Kayıtları:
Harcış Abone:
6 aylık 240 000 TL, 1 yıllık 480 000 TL.
Yurt dışı Abone: 6 aylık 85 DM.
1 yıllık 170 DM
Hesap No: Gökhan ŞEŞEN T.İ. Bankası Akisay
Subesi 100 48 44

Terörle mücadeleye saatte 11 milyar lira harcandığı açıklamasını zamlar takip etti

OLIGARŞİ CAN DİRDİNE DÜŞTÜ

Olağanüstü halin uzatılması, güvenlik kurulumları toplaması, "terör" karşı "artık yeter" deyiş radikal "ölemlerin" alınması, sıkıyönetim tartışmaları bir tek noktada düğümlendi. Burjuva partiler ve iletişim araçlarının tek sesliliği, "terör" karşı mücadelede "mili mutabakat"ın sağlanması, MGKN'nin "gerekli" gördüğü politikaların karşı kimse-nin gücünü çıkarmaması yetmiyordu. Devletin halkı karşı açtığı kılı şavı için bunlar gerekli, ancak yeterli değildi. Devimcilerle, yurtseverlerle, demokratlarla, ilericilerle ve zorbalık silahlısı oluyordu. Halka karşı savaşarak sömürü düzeninin devamını sağlayacak kurumların, militarist örgütlenmelerin geliştirilerek yaygınlaştırılması ve bütün bunların da halkın "yılış" için "oluşunun anlatılması" hep paraya dayanıyordu. Nitekim, ilk adım atılmış, yıllardır toplanamayan Güvenlik Kurulu toplanarak "terörle mücadele" konusunda hemfikir olmuştuk. Sömürü ve zulüm düzeninden hoşnut olmayımlar, hatta daha da ileri gideren o karşı savaşanlar için yasal düzenle-

zirvede, maliyenin % 6 KDV alınan temel gıda maddeleri listesinin daraltılması önerisi bile kabul görmedi. Bakanlar Kurulu bunun yerine, KDV'ye tabi temel gıda maddelerindeki % 6'lık oranı % 8'e çıkararak maliye terahiti etti.

Zam "Önlemleri" de Kalburla Su Tasımanın Ötesine Geçemeyecek

Önceden zam haberleri olabildiğince süslenip süslenmeye çalışılırdı. Artık buna pek gerek duyulmuyor. Makay, yerini "terör" karşı fedakarlık" nutuklarına bırakıyor. İler tutar yalanı olmayan düzen, kana susamışlığı halka kan kusturarak gidiyor. Hem adeta gökkubbe halkın başına yıkılmak isteniyor, hem de utanmazca halkın fedakarlık yapması gerektiğinden dem vuruluyor. Ne için, kimin için?.. Tabii ki, tuzu kuru olanlar için...

İktidarı son zamlarla yoksul halkı daha fazla sefalet karanlığına itmesi ne ekonomik, ne de siyasi krize çözümleri açıyor. Sıkışık bocalayan iktidar, yeni zam ve vergi paketiyle emekçi halkın kendine kendi tokatlamasını, hatta yüksekçe bir yerden tepeüstü atılmasını istiyor... Yaptıkları bundan başka bir anlamı yok. Ama unutmuyor; hem de savatlığı halkın kendi deyişini: "Eken biçen konan göçer".

"Terörle Mücadelelerin Bir Saati 11 Milyar Mı Oluyor"

Ankara Sanayi Odası yayın organı Asomedyo, yayınladığı son sayısında 1992 yılında "terör" dönük kamu harcamalarının şöyle sıraladı: 44.372 köy korucusuna yapı-

lan ödemeler ile yiyecek, giyecek ve cephaneye harcamalarının maliyeti 5 trilyon lira. Yine aynı dönemde yapılan 7.195 polis lojmanı, 55 cezaevi, 353 jandarma karakolu, 697 jandarma lojmanının maliyeti ise 30 trilyon lira. Askeri ve adli personel ile örtülü ödenekten maas alan MIT mensuplarının ödeneği taziminat 6,5 trilyon lira. Olağanüstü Hal Bölgesi içinde "görev" yapanlara ödenen tazminat 3,6 trilyon lira. İktidarın sık sık övüne övüne anlatarak ne kadar yararlı ve gerekli olduğundan söz ettiği bir Kuzey Irak hareketinin maliyeti ise 13 trilyon lira. Aynı gerekçe, iktidarın "terör" karşı yılda 100 trilyon liralık bir kaynak yuttuğunu açıklarken, bu harcamanın bir saat başına düşen bedelinin de 11 milyar lira civarında olduğunu belirtti.

1993 yılı bütçesinde 53,3 trilyon lira olarak öngörülen açığın, şimdilerde yıl sonuna kadar bunun hacirinde 110 ila 130 trilyon arasında ek gelire ihtiyacı olduğunu açıklaması da tarasın başka bir anlamı galmiyor. İktidar halkın gözü bigi sakındığı kaynağı halkı karşı cömertçe kullanıyor. Bunların faturası da halkın hesabına yazılıyor. Devletin iletişim araçlarını verdiği reklamlara giren biçimleriyle, ödenen her kurşun halka hizmet olarak değil, kan, gözyaşı, cop, kurşun ve bomba olarak dönüyor...

İktidarı kılı şavı için halkı karşı açtığı savaş, karanlığı kurşun sikanlara benziyor. Bugün ülkenin dört bir yanında sürdürülen halkın hakları savasının her geçen gün biraz daha genişletilmesi de bunun bir göstergesi. Kısaca, zorbalık ve sömürünün kendi başını yiyeceni unutan iktidar, bütün bunlarla kendi çukurunu kendi kazıyor. ☪

Politikada Bu Hafta

Tükenişin resmi: Şovenizm

Her yeni kaplayan devasa bayraklarla, tanklı-toplu askeri güçleriyle ve "asazır-keseriz" mesajlarıyla yeniden kendinden 29 Ekim, aslında devletin 70 yıl sonra Kürdistan'da tükenişinin resmidir. 30 Ekim'de Erzurum'da yaşananlar, resmin bütünlüğü bir parçasıydı. Çünkü, TC artık "mısıklı milli" için hakkettiği iki halktan birini diğerine boğazlatarak için içinden çıkamayı hesaplayacak bir noktadadır.

Bugüne kadar Trakya ve Ege'de kimi kasabalarda kıskırtılmış kalabalıkların Kürtlerin işyerlerine, evlerine saldırıları şeklinde gelişen ve "snırır" kalan olaylar zincirine bu kez Erzurum eklendi. Ancak devletin kontrolü kaybettiği bir dönemde gündeme getirilmesi ve çok amaçlı propagandanın odağına çevrilmesiyle bütün Türkiye'ye örnek gösterilmesi, Erzurum'da yaşananları benzerlerinden ayırıp öne çıkarmakta.

Devlet bugüne kadar bir yandan Türk şovenizmini kürklerleken öte yandan Türk-Kürt çatışmasının yaratıcısı sonuçlandır da ülküyle ve bu kalabalıklarla daha çok "özöl asker" PKK'ya karşı çıkartmaya çalışıyor. Ancak bugün "Şerif savas" bütün Kürtlerin "dışman" kabul edilmesini kapsıyor.

Erzurum'da partilerle, demokratik kurumları taşıyan, Kürtlerin oturduğu mahallelere yönelen kalabalıklar daha da kızgınlar Vall, ertesi gün için randevu vererek "Yarın silah dağıtacağız" diyor. Aynı gün Genelkurum Erzurum'a bin adet Kalaşnikof gönderiyor.

Bütün bunlar medya tarafından "Halk galeyana geldi", "halkın öfkesi" manşetleriyle verildi. Her şey ama her şey bu "halkın öfkesi" planlı bir operasyon olduğunu haykırıyor. Devlet uygun bir yerde uygun bir fırsat yakalamış, "ya da bizati yaratmış" tepe tepe kullanıyor. Şovenizm dalgalıyın yeni örneklerle beslenerek kabarması ve Lice benzeri katliamların önünü düzlemeye girecektir. Erzurum'da bu yapıldı.

Şimdi "siyasi özgürlük" diyen güzeticilerin bile "vatan haini" suçlamasıyla açılmırlar hantlamak daha kolay. Şimdi devletin yeni baskı yasalarını, Kürdistan'daki katliamlarına sessiz kalmayan, onun vermenin herkesi bir şovenizm dalgalı ile etmek daha olanağı.

Devletin artık sivil faşistleri daha yoğun bir şekilde kullanarak şovenizmi geliştirme yönelmesi aynı zamanda toplu katliamların devletin başlatılması anlamına geliyor. Erzurum benzeri kontrolleştirme operasyonları devam edecek, gerçekleştirilen katliamların (Lice gibi) üzerini örtmek ve gerçekleştirilecek katliamlara zemin hazırlamak için gerekli şovenist dalgağı canlı tutmayı, giderek daha geniş kesimleri bu dalgağı bindirmeye amaçlayacak PKK için "Bu kıs bütce" açıklamaları yapılması bu planların ifadesidir. Yüz binlerce insanın sığınır edilmeleri, on binlerce Kürt insanının zindanlara doldurulması ve binlerce-nin öldürülmesi planlanmaktadır. Karlı büyük ölüde boşaltma çabası sürdürülen devlet bir yandan katliamlara hazırlanırken, öte yandan bunlara paralel diğer bir şovenist dalgağı iltihap duyuyor.

Türk-Kürt tüm emekçilerin iltihap duyduğu şey ise kardeşlik ve ortak mücadele. Çünkü savas Kürdistan'da gideceği yere kadar gitmiş, bir kilitlenme aşamasına gelmiştir. PKK'nın bazen dolyah, bazen doğrudan ifade ettiği yaklaşımlara göre Ankara'yı düştürmek bir bir niyeti ve olanağı olmadığı ve Ankara'yı masaya oturtmak için savası terimandirliği gözönüne alırsa, bu kilitlenmenin bir süre daha devam edeceği görülecektir. Olgılarının, en sıkıyad ve Türk şovenizmine daha sıkı sarılması bu gereği bilimselendirir. Şimdi öyle time "Türk" arıyor. Bu süreçte oligarşiyi şovenizm dalgalıyın terimandirlikte kullanılabileceği hiçbir malzeme vermemek, eylem çizgisinden ittifaklara, halk içindeki çalma yönetimlerine kadar her noktada bu sorumlulukla davranarak hayati bir önem taşıyor.

Yanlış eylem çizgisine, halkların mücadelesini sonuça zayıflatan, bölen bir devrim ve örgütlenme anlayışı, uzlaşmalarla sürekli açığı kapı barın politikaları, bu savası halkların nihai hedefine ulaştırmak büyük güçlükler, açmazlar taşıyor.

Çözüm Ankara'dadır. Düşürülmüş bir Ankara! Türk ve Kürt işçi sınıfının, emekçi halklarının birlikte mücadelesine düşüleceği bir Ankara! ☪

Sorun Askeri Harcamalara Bunden Kolay Ne Var?

Sorun vatanın "birlik ve bütünlüğünü" sağlamak olduktan sonra, ne iktidarlara ne de devlet avuçları halka kucakları dolusu para harcamaktan kaçınmaz. Hatta bu konuda oldukça bonkör oldukları bile söylenbilir. Çünkü kan korkusu başka bir şey benzemez. Her ne kadar mal kanı yongası olsa da, o mal kendilerinin değil de halkın tasfala duşmuyorsa gerek kalmas. Madem devlete gelir lazım olmuştur, gereken yapılır. Nasıl mı?... Kolay var. KDV oranlarını artırırsın, yeri fedaaklı kaldırısın, "terörle mücadelede herkesin fedakarlık yapması lazım" diyerek zamları peş peşe sıralarsın olur biter. Zaten şimdi de yapılan o değil mi?..

"Kamu harcamalarının korkunç artışı, taze kaynağa olan iltihap" nedeniyle diyerek açıklanan KDV oranlarının artırılması kararı sonucu, tüm mal ve hizmetlere ortalama % 3 oranında zam geldi. Üstelik KDV oranlarının artırılması için yapılan ekonomik

29 Ekim, Erzurum, Tavas... Yeni şovenizm dalgası

Caddeler, sokaklar bir anda bayraklarla donatıldı. Büyük holdinglerin gökdenlelerinden devasa bayraklar sallandı.

Bir devlet kurultuysu olan Turban, milyarlara lira harcayarak büyük illerde bayrak eğilmesi yapıyor diye bir donatı. Gazeteler o gün bayrak dağıttılar.

Bir devlet Cumhuriyet Bayramı ilk kez kutlanıyordu bu ülkede. Ama bu kez farklıydı sanki. Ne olmuştu? Herkesin yüreğini birden bire bayrak sevgisi mi doldurmuştu?

Elbette tablonun nedeni bu değildi. 29 Ekim oligarşinin estirmeye çalıştığı yeni şovenizm dalgası için bir "fırsat"tı.

29 EKİM; HALKA TEHDİT... "CUMHURİYET"İN DEĞİL ŞOVENİZMİN BAYRAMI

"29 Ekim Cumhuriyet Bayramı"nın ülkenin dört bir yanında "bayrak kampanyası"na çeviren şovenizm şahlandırmak isteyen oligarşi, kampanyanın ilk pratik adımını her zaman olduğu gibi basını devreye sokarak attı. Gazetelerde çağrılar, öneriler birbirini izledi. Valler, kaymakamlar duyurular yayınladılar. Elbette kampanyanın güvencesi yalnızca bu çağrılara bırakılmazdı. Pek çok yerde polisler esnafı dolaşarak onları bayrak asmaları konusunda "uyarıldı". Milyarlara lira harcanarak bayraklar temin edildi ve dağıtılmaya başlandı. Bu durum Otağanüstü Hal bölgesi başta olmak üzere çeşitli yerlerde gidecek zorla bayrak satma ve astırma yönündü.

Geçen yıl polis cenazelerine halkın katılımını sağlamak için "Türk olan herkeze bir bayrak kapıp gelisin" diyen İstanbul Valisi Kozakpoğlu, bu yıl da "bayrak kampanyası"nın öncüsüydü.

29 Ekim günü alanlara, caddelere zorsa getirilen öğrenciler ve "devlet erkani"nin katıldığı saşalı törenler yapıldı. Ancak bu kez törenlerde klasik "Atatürkçülük" yeminlerin, "vatan-millet" edebiyatının dışında bir şey vardı. Bu "görkemli" 29 Ekim kutlamalarında, bayrak kampanyalarının amacı ortaya konuyordu bu konuşmalarda. "Diş tehlike", "Ermeni oyunu" "şeykha" demagogileriyle tüm devrimciler, yurtseverler, Kürt halkı, tüm emgiler aptıkan öldürülmüş, yok edilmekte tehdit ediliyordu. Caddelerde resmî geçit yapıldıktan tanklar, topalar halka yönelik bir tehdit oldu. Toplumun milliyetçi duyguların körüklenerek bir milliyetçilik Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine, düzene karşı mücadeleye eden herkeşe karşı bir düğmanlığı zemin haline dönüştürülmeye çalışıldı.

Tüm çabalarına karşın "eksiksiz" bir güç gösterisi olamadı 29 Ekim; çünkü konuşmaları gerekçeleri halkın mücadelesi karşısında bir çaresizliğin ifadesiydi, çünkü bir yandan ne denli güçlü oldukları ne denli birlik ve beraberlik içinde bulundukları demagogleri yapıldı, diğer yandan 4 binin üzerinde köy ve şehir okulu kapalı olduğuna ve buralarda bayram "kutlayamadıklarını" yeni kendi basırları yazmak zorunda kalyordu. Şovenizm dalgasını kabartmak da zaten bu güçsüzlüğün gündeme getirdiği bir

✓ **29 Ekim; Kürt düşmanlığının bayrakları-Cumhuriyet Bayramı oligarşinin yeni şovenizm dalgasının 'start'ı oldu... Resmî geçit yaptırılan tanklar, topalar ve generallerin demecleriyle 29 Ekim halka karşı bir tehdit ve gövde gösterisine dönüştürüldü.**

iltihayı ve kuşkusuz bu kampanyanın sonuçları olacaktı. Erzurum şovenizm dalgasının kıyısı vurduğu ilk yer oldu.

ERZURUM; ŞOVENİZM "DEVLET DESTEĞİYLE" SOKAĞA İYİYOR

"Cumhuriyet Bayramı Haftası" boyunca yaratılan havanın izlerine, Erzurum'da Yavı Köyü'nden sonra Pasinler'in Çiçekli Köyü'ne de yurtsever hareket tarafından "baskın" düzenlenerek 7 kişinin öldürülmesi, şovenizm Erzurum'da sokağa indirilmesinin "vesile'si, zemini oldu.

İlk gün yapılan gösteride sivil faşist motifler (MHP bayrağı vd.) ön plandaydı. Ancak ilk günden sonraki gösteriler, devlet inisiyatifi altına aldı. Sivil faşist hareketin sembollerini bilinci olarak geri plana çekti. Çünkü MHP her şeyi karıştırmış kamuoyunda teşhir olmuş bir kütlemiş çetesiyle. Şovenizm MHP'nin bayrağı altında istedikleri ölçüde yaygınlatramazlardı. Onun yerine Türk bayrakları taşıdılar. Böylece ülke düzeyinde sürdürülen "bayrak kampanyası" ile uyum sağlanacak, diğer yandan bu gösteriler Türkiye'de en geniş kesime hitap edecek ve yayılmak istenen dalga MHP ile daraltılmıyacak olacaktı.

ÖNDE VALİ, KOLORDU KUMUTANI VE İMAM

Yavı Çiçekli köylerine yönelik baskınların şovenist, faşist motivasyonu için alabildiğince kullandığı bu gösterilerin en büyüğü 30 Ekim'deki idi. Toplanan

✓ **Erzurum; şovenizm sokağa indi-Oligarşinin, kontrorellerinin aylardır görmek için çırpındığı tablo, nihayet Erzurum'da yaşandı; Kürt mahallelerine yönelen şovenist gösteriler, halkları birbirine kırdırma politikasına devletin açık desteği ve katliamıyla biçimlendi.**

Şovenizm
Maraş'tır,
Sivas'tır,
Şorum'dur...
Şovenizm
halkları
birbirine
kırdırır.
Erzurum'da
devlet bunun
provasını
yapıyordu.

gerici-faşist kitle Kürtler ve yurtseverlere aleyhine sloganlar atarak Kürtlerin yaşadığı Mahallebaşı semtine doğru yürüdü. Yürüyüşün başında ise bizzat Erzurum Valisi Oğuz Berberoğlu, 9. Kolordu Komutanı, Korgenerel Doğu Akınoğlu, MHP Genel Başkan Yardımcısı Rıza Müftüoğlu, MHP İl Başkanı Cezmi Polat ve Nam Hoca olarak tanınan İsmail Naim Goller bulunuyorlardı. Gericifaşist kitleye "Kürtler dışarı", "PKK ve Kürtler Haindir" sloganları atılan vali ve yanındakiler birlikte "İstiklâl Marşı"nı söylüyorlardı.

Burjuva basının "Erzurum'da milli galeyana", "Dadaglanın İtari", "Büyük Öfke" vb. başlıkları yanı sıra yitirilecek konusuna "Kahrolsun PKK" diye bağlayan Vali Berberoğlu, Erzurumluların özellikle milliyetçi gövde duygularına hitap etti. Vali kendisinin içişleri Bakanı ve Emniyet Genel Müdürlüğü konusuna, Erzurum'un mucaviri il statüsüne alınacağını, artık Erzurumluların da "konu" olabileceğini "müjdedikten" sonra konuşmasını şöyle sürdürdü: "Erzurumlu yitirilecek olduğumuz 2 bin kişilik özet birlik kuracağız. Genelkurumla bin adet kalasnikof geldi. Yürekli dadaglan için gerekli teçhizat sağladık, her şey hazır. Yeni özel güvenlik teşkilatında görev alanlar yitirilecek olanı yarin saat 10:00'da hükümet konağında bekliyorlar. Vali her köye şimdiki onar silah dağıtacakları da söyledi. Validen sonra MHP'ileri, imamı da konuşturdular. Burjuva basını yapılan konuşmaların kitleyi yatıştırma yönlü olduğunu yazdı. Oysa durum bunun tam tersi-

✓ **Şovenizmin dalgasını sağduyu ve kardeşlikleri-Şovenizme karşı barikat oluşturmaları, devrimcilerin, yurtseverlerin sorumluluğundadır. Kürt ve Türk halkının birbirine düşman olması için bir neden yoktur. Tersine paylaşılabilecek dostlukları ve mücadeleleri vardır.**

neydi. Gericifaşist kitle özel olarak Kürtlere aleyhine kuşkırtılıyor ve bundan hareketle özel orduya yeni eleman temin edilmeye çalışılıyor. Sivas'ta uygulanan silah dağıtımı bu kez Erzurum'daydı. Bu kuşkırtıcılık gericifaşist kitle, DEP, İHD ve DYPrin bulunduğu binanın önüne geldiğinde başları taşıyarak DEP levhasını söküp yerine Türk bayrağı çekmeleriyle sonuçlandı.

Özel orduyu sivil faşistlerden oluşturmaya isteyenlere Erzurum'da bulunmaz bir fırsat çıkmıştı. Erzinan ve Sivas'ta halkın silah alması için sürekli Kemalîye, Başbağlar "baskınları" işlenirken, burada da Yavı ve Çiçekli "baskınları" kullanılıyor. Bu eylemler devlet eylemi Kürt düğmanlığına dönüştürülüyor ve silah dağıtımına için özel olarak kullanılıyor...

ERZURUM BİR SONUÇTUR

"Bayrak kampanyası"yla birlikte devletin kendi kontrolünde Kürt düğmanlığına dönüştürdüğü Erzurum'daki gelişmeler ilk değildi aslında. Uzunca bir süredir uygulanan bir politikanın pratikteki doğal sonucuydu. Erzurum olaylarının hemen ardından oligarşinin kendi kalesindeki gelişmelerini bu boyutuyla eleştiren yazılar yazıldı. Oysa bu gelişmeye doğuran politikanın bir ayağı da kendilerinden başkası değildi.

Uzunca bir süredir sürekli gündemde tutuldu Kürt düğmanlığı ve özel olarak körükledi. Halkı kuşkırttı. Malkara'da, Çanakale'de bir keçi davasında kaynaklanan basit bir kavga Türk-Kürt çatışmasına dönüştürülmeye çalışıldı. Burjuva basını bu konuda gövde ölçü olarak rol aldı ve körükledi. Kürtçe konuşan vatandaşlar salt bu nedenden, örneğin Kürtçe konuşmama'de öyleyse devletin polisi tarafından kurşunlanarak öldürüldü... Bugün de gelişmeler farklı değil. İstanbul böğbedinde bulunan Şehrimin Polis Karakolu, bölgesindeki tüm otellerden gece kalan Kürt vatandaşların bilgi formlarını istiyor ve bunu bir "yasal zorunluluk" haline getirebiliyor. MHP Malazgirt ilçesinde Denizli'nin Tavas ilçesine göçe eden yedi ale (45 kişi) faşistlerin başını çektiği şovenist bir gösteriye ilçeden "konvolyor". Hem de kaymakamın onayıyla

Kontrollenilen bilimleri dağılıyor ortaklık. Bazen imzısı, bazen "Zaza Gençlik" diye, bazen "Müslüman Kültür", bazen de "Kemalist subaylar" diye imzalar atıyor. Küt hunka yönelik düğünlerin tohumlarını serpen bu bildir-devletin olanaklarıyla basılıp dağıtılıyor.

Devlet, Erzurum'da istediği sonucu almıştı. Şimdi aynı görevi dağıtım tarafa uyarıyor. Kırdaşın için adeta bir "kan ba, yorusu" öğrenden halkın politikasını başkası için uygulamabilirliği çok yünkü.

TÜSİAD, TÜGİAD, CİNDORUK, MALİ BRANDAN'DAN UYARI

Ekonomik ve siyasi krizin derinleşmesi, açmazların çoğalmasına karşısında yeni kesilen bir yönetime tablosu var bugün ülkede. "Üç gün bitiriz", "Üç yüze hallederiz" den başka politika üretilmiyor. Oligarşi günü kur-tarmaya çalışıyor. Kısık, çok kısa vade-lik çözümler ve riskli... Bu kez de kısa sü-reli "mutabakat"ın ardında çekiliyor su-yüzüne çıkmaya başladı. Salt, çip-laşken çok uzun-bekli çözüm olma-yacağı bildirilen için oligarşinin kendi içinden muhalefeti karıştırdı. Bu mu-halefet aynı zamanda şovenizmi kök-ürtme politikasına, halka salıh dağıtıl-ması" politikasına uzanıyor.

Oligarşi çinde kimlerin demokrasi-sik oyununun bir gereği olarak, kimleri de "olasi tehlikeler" gördüğü için halk-ın türlü silahlı saldırılarına konu-sunda rahatsızlıklarını dile getiriyorlar. Şovenizme zehir, "aşırısız" hayır di-yorlar. Halkın silahlı saldırılarına nöksa-dın ise ileride devletin kontrolünü çik-bileceği gerekçesiyle endişeli ol-duklarını belirtiyorlar.

TÜSİAD, böyle bir durumda ne yatı-rın, ne üretilen, hiçbir şey yapılmaya-cağını düşündükten başka gerek, "kaygıla-rım", eleştirilerim kamuoyuna açık bir tarzda dile getirmeyi tercih etti. Bu po-litikaların beklenmeyen gelişmelerini olabileceği gerekçesiyle karıştı çıkan-lardan M. Ali Brandan, TÜDEKİ progra-mında Erzurum'daki devrimden kaygılı bir hal aldığını, salıhın açılmasına göre göre bina Kalkınış için halka dağıtıl-masının açıklandığını belirtirken, Cindoruk'a yöneltilen soruya verilen yanıt, oligarşi içindeki "çekiş" yönü de açık bir ifadeydi. Cindoruk halkın devlet tarafından silahlı saldırılarını istemediğini, bunu yanlış bulduğunu belirterek şunları söylüyor: "Devletin görevi ekiyanın salıhını almak. Devlet halkı bu iş için silahlıdır. Halkın milis gibi örgütlenmesi. Sadece kendi güvenliğini için silah istemeyele verebi-r."

AÇILAN SAVAŞ TOPYEKÜN HALKA KARŞIDIR

"375 bin Mils Tutulanacak"... Kontrollenilen "askeri çözüm"ü, katliamları, terörü, baskıları giderek yaygınlaşıyor. Geçtiğimiz günlerde "önümüzdeki kök hepsini öldürüceğiz" diyen Genelkurmay Başkani Doğan Güreş, bu kez de kent ve kırsalda destek-çisi durumunda olan ve milis gibi çar-şıyan geniş bir sempatisiz kesimin karıştığı, günün bu yana yönelik operas-yonlarında, buna yönelik operas-yonlarında da yakında başlanacağını be-lirtti.

30 Ekim tarihli DİH gazetesinde yer alan haber ve açıklama göre "Bu iş için eğitilen 6 bin kişilik özel tim

Güneydoğu'da görev başla başla-ması milislerin tutulanması geçilecek 375 bin kişi olan bu milisler şehir ve kasabalarda yuvalarında teker teker yakılacak. Kısık operasyonu Türkiye'nin bugüne kadar gördüğü en büyük göçaltı operasyonu olacak."

3 Kasım '93 tarihli Meydan gazete-sinde ise tutulanacak milis sayısının 400 bin olduğu belirtilirken "bu milis-lerin halkla bağlanmasını kırdığı gerillanın halkla bağlanmasını kesileceği, böyle-ce gerillanın ezilmesinin" daha rahat olacağı açıklanıyor. "Kültür ve Sanat-ta Tavrı" dergisinin 1. sayısı Türkiye hatası içinde Kürdistan'ı tel örgülerle çevirli bir yer olarak gösteren bir çizim nedeniyle toplatılmış. Genelkurmayın açıklaması bugün tam da bu tabloyu vermektedir işte.

"HALK BİZDEN YANA" DEMAGOGİSİ BİTTİ!

"Kepenk kapatana, kontak kapatana ceza", Oligarşi yeniden aynı nokta-yı geldi, MGK'nın masasında enivir-çeviren, neresinin eksik bırakıldığı tartışılan "Terör Yasası"na yapılmış düğünlerin ekler başında bunlar geli-yor. Oligarşi halkı vereceği bir şey kalmadıkça, halk düzen partilerinden ve düzenden soğudukça, "halk deste-ği" senaryolarına ağırlık veriyor. Her ır-satla halkın "devletten yana" olduğu vurgulanıyor. Sivil polislerden, faşistler-den ve muh(af)if gazetecilerden oluş-turulan amgörlar her infaz sonrası polisin lehine sonucu atması, kamuoyu-na halkın devleti ve polisi sahiplenme-si olarak yanıtlandı. Ama kendileri da-hil, kimseyi aldatmadılar.

Kepenk ve kontak kapatana halka ağır cezaların ongulmesi tüm dema-goglere rağmen halkın bir kendilerini desteklemişlerinin somut bir göstergesidir. "Halk bizden yana", "Halk devleti destekler", "Terörle mücadele için halkı destekler" diyenler sadece Kürdistan oğzunda 375-400 bin insanı tutu-luklarını göze amgörlar. "Üç-beş egi-yor", "yüz binlerce milis" olmuştur.

Diğer yandan, bugüne kadar "ana-rarşizm" konusunda Genelkurmay'ın direktiflerine ve DYP'nin getirdiklerine hariften uyarı SHP, birbirenden insan haklarını hatırlatıp "kepnek ve kontak kapamaya ağır ceza" maddesine karşı çıktı. Hem de Genelkurmay ve DYP'nin istemine rağmen. Bu durum şaşırtıcı değildi aslında. SHP'nin anlayış-ında herhangi bir değişikliği yok. Ancak SHP bugün süratle eriyen bir parti durumundadır. Ve Kürdistan'da parti binalarını açmaz durumda gelmiştir. Birkaç ay sonra da Mart yerel seçime-li var. Bir de tabandan gelen baskı so-nuçluysa ki, bu tür bir yasanın çık-masına karşı kıyıcı ve onaylamıyor, en azından böyle görünmek gereği hissediyor. Değişle bismine kadarki katliamlı, infazlı politikaların altında SHP'nin de ayağı vardır. SHP ve DYP ikidiri nimeretini kaybetmek için y-ne şöyle ya da böyle uzlaşacaklardır. Ve kuşkusuz bu uzlaşma halkın aley-hine olacaktır.

Beyaz kampıyalara, 29 Ekim, Er-zurum, hepsi kamuoyuna terörle an-dırılmak görevini dağılmaya teslim al-mak; karşı-devime, katliamlı poli-tikalara bakan yaratmak için...

Oligarşinin yarattığı dalgalarda daha büyük karışıklıklar çıkacaktır. Çünkü oligarşinin tüm yöntemleri kar-şısını da doğuruyor. ②

Oligarşinin sözcülerinden "asalım" çığlıkları Darağaçları halkın mücadelesini kurtıramaz

"İdamlar infaz edilsin"... Oligarşinin sözcüleri katliam politikalarını geçtiğimiz günlerde bir de manşetlere çıkarttıkları bu sözleriyle ortaya koydular.

Oligarşinin darağaçlarını yeniden ku-rulması istegi kamuoyuna Ankara DGM Başsavcısı Nusret Demiral'ın ağzından yansıtıldı. Nusret Demiral gerekçeden de bu "iş" için en uygun isimdi, dediydi kal-tandı. Demiral ANKA Ajansı'na verdiği de-mecde "İdam cezalarının caydırıcı olması için infaz edilmesi lazım. Her türlü ceza-nın infazı lazımdır" diyor. ANKA muhabiri-nin 12 Eylül'de de infazı yapılmasına karşılık olayların önlenemediği gerçeği var" sorusuna verdiği yanıt ise oligarşinin "Daha fazla kan, daha fazla katliam, daha fazla infaz" politikasının bir ifadesiydi. 12 Eylül için Demiral "Ama infazların tamamı yapılmadı ki, infazlar eksikti" yanıtını ver-iyordu.

Demiral'ın demeclerini birkaç gün son-ra Devlet Bakanı ve hükümet sözcüsü Yıl-dırım Aktuna'nın şu sözleri tamamladı. "Terörle ciddi tımarına varsa, teröristle-rin etkisini önlemek kararı varsa caydırıcı önlemleri önlemek almak zorundayız. Yani yakalandığını zaman ölebileceği, yok ola-bileceği korkusunu yaşamalı ki caydırıcı et-kisi olsun."

Yıldırım Aktuna doktordur, Ama o in-sanın olmanın onurunu, hekimlik onurunu, Hipokrat yemine bağlılığını çiğneyerek, katliamların hükümetin sözcüsü olarak konu-şuyor, "Asalım, öldürelim" diyor.

Tabloyu DYP'nin MHP kökenli faşist Tarım Bakanı Refaiddin Şahin tamamlı-yor: "devletin birlik ve beraberliği yönle-k saldırların cezası idam olmalı."

Oligarşinin savcılar, parlamenterleri kırılacak kalemlerin, kurulacak darağaç-larının altına imzalarını atmak için sabırsız-lanıyorlar.

Darağaçları bu ökenin siyasal günde-minden hiç eksik olmadı. 12 Mart'ta da, 12 Eylül'de de kurulu darağaçları. Oligarşinin mantığı "Üç beşini salılandırıcak-sın ki..."den "Asmayı da besleyecek mi-yiz?"e kadar uzandı. Darağaçlarında dev-rimcilerin cesetlerini sallandırılması sınıf mücadelesini engelleyecekleri, bir-tecekleri umduklar. Halkın mücadelesine karşı adeta bir "sihrili reçete" yü darağaç. Ama mücadele durmadı. Oligarşinin sözcüleri bugün 12 Eylül'ün başaşağısını aç-ıdam yapılmadığını görüyorlar. Oligarşi "Üçünü beşini salılandırılacak" sınıf müca-delesini durdurulmasını öngördü. Ama çaresizliğiyle katliamlara, terörle kil-lenmiş politikaları, onları keiz idam cezası almış yüzlerce devrimcileri, yurtsve-rin cezalarını infaz etme politikasına götü-rüyor. Halk, devrimcileri, yurtsve-rileri bu-nunla tehdit ediyorlar.

Devrimci hareketin 90'da halk düş-manilarına yönelik eylemleriyle oligarşiyi sarıştırdı, üretti, onları karşı yine idamın güdüme getirmeye bulmuşlardı. Bu poli-tikaların sözcüsü o zaman ANAP'lı Meh-met Keçioğlu'du. Cezalandırılma bulunan idam cezası almış Devrimci Sol tutsakları Keçioğlu'na şu yanıtı verdiler o zaman.

"ANAP itidarcının gelipen top-lumsal muhalefeti, yükselen dev-rimci mücadeleyi durduramaz-

NUSRET DEMİRAL:

Sayış "yerinde infaz"ın emrini verdi. Şimdi hiç istememesine karşın "sağ ele geçirile-lerin" infazını istiy-or. Şucların ağırlığıyla darağaçların gölge-sinde "güvence" arıyor.

YILDIRIM

Devrimciler, yurtsve-riler "yakalan-dıklarımda ölecek-leri korkusunu ya-samalıdır." diyor. Yasadıkları kor-kuyu tiraf ediyor aslında. Biliyor ki devrimciler o kor-kuyla zaten atıl-mışdır.

REFAİDDİN ŞAHİN:

DYP'de "Şahin-ler" denilen grup-bun başını ceken-lerden. MHP kök-li. Maras'ların, Sivas'ların yüzle-re çok tekerla-ması isteyen bir halk düşmanı.

sının çaresizliği içinde TBMM'de bekleyen idam cezalarını infaz etme kararı aldığı tehditler bir üslupla açıkladılar. (...) Tehditle-rinle sonu alabileceğini düşünmekte ısrarı iseniz hiç te-receddüt etmeyin. Kararı hüküm-dün de karamaneleri kaldıracağını gi-bi, kendimize uygun yol ve yön-temler bularak dosyalarsını ele alın ve onaylayın. Evt, varsa gü-cünüz, varsa kendinize güvenli-liği hiç durmayn hemen adılma-nızı atın.

Bu yönde atacağımız adımları sabırsızlıkla bekliyoruz. Çünkü haklarımızdan, meşruluğumuzdan, devamla idam inancımızdan aldığımız gücü, sizleri idam sepalından da yeneceğiz... Amansız sınıf kavgasında da yene-ceğiz. Bunden hiç kuşku duymuyoruz."

Çekmekte bu sözleri etkileyecek çok fazla bir şey kalmıyor geriye. Halkın mücadelesini ve devrimci mücadeleyi hiç bir dönem "caydırılmayın" darağaçları bugün de bu "görevini" yerine getireme-yecekler. "Asalım" çığlıklarını yalnızca oligarşinin kalınlarını gerçek anlamıyla kan dokuculuğunu kantlayan bir ses olarak kalacaktır. ③

TİYAD'ın çağrısıyla oluşturulan heyet Lice'den döndü

"Lice ölü şehirdi"

TİYAD'ın çağrısı ile oluşturulan bir heyet 31 Ekim Cumartesi günü Lice'ye gitti. Lice'de çeşitli incelemelerde bulunan heyet 3 Kasım Çarşamba günü İstanbul'a döndü. Heyette TİYAD adına Başkan Perihan Er, Müşerref Pekkan, Hatice Ertürk, Sultan Çelik, Meryem Ge-yik, Bora Bakakoluğlu ve Elmas Demir, Marmara ÖZGÜR-DER adına, Başkan Yardımcısı Solmaz Artar, Halkın Hukuk Bürosu adına stajyer avukat Metin Narin, Ortaklı Kültür Merkezi adına Sadık Çelik, SAĞLIK-SEN adına hemşire Ergül Boştan ve Kültür ve Sanatla Tavrı Dergisi adına yazar Hayati Azim yer aldılar.

Lice'ye incelemede bulunmak üzere gitti çağrısı yapan TİYAD'ılar, heyette yer almayan işin davet ettikleri demokratik kurumlardan STP'nin Lice'ye girmenin gerekli olduğu ancak kâdınların gelineyeceği; İHD'nin önce önsiyer olumlu baktıkları ama ertesi gün merkez olarak ayrı programları olduğu; TİM SAĞLIK-SEN'in yönetim kurulu toplanmadığı için karar alınmadığı; İstanbul Tabip Odası'nın ise "gittik için henüz erken" gerekçelerini ileriye sürerek heyette yer almadıklarını belirttiler.

Lice'ye giden heyette yer alanlar adına sorularını cevaplayan TİYAD'ı anı-lardan Müşerref Pekkan "Lice'ye halka yapıları yerinde görmedik, görüldükleri, duyduklarını tüm dünyaya anlatmak için, orada zulme uğrayan insanları yalnız olmadıkları, onların yanında olduğunu, zulüm ve katliam yapanların ise karşısında olduğumuzu göstermek için gittik" dedi. Ayrıca ölümlüde günlerdir heyetin gözlemlerinden oluşan bir raporun kamuoyuna sunulacağı ve katliam sonrasında Lice görüntülerinden oluşan bir fotoğraf sergisinin açılacağı belirtildi.

İstanbul'dan Lice'ye gitmek üzere yola çıkan 12 kişilik heyet, Diyarbakır'a geldiğinde, gerekli hazırlıkları tamamlamak üzere bir hafta konaklama kararı aldı. Lice'ye Pazartesi günü gidilecekti. Kendilerini görüşmek bir minibüs kiraladı. Bu arada heyete TODEF adına Dicle Üniversitesi'nden bir öğrenci ile Tavrı Dergisi ve Mücadele Gazetesi Diyarbakır bürolarından da birer temsilci katıldı.

Lice'ye Hareket

Lice'ye hareket edildiğinde saat 11:30'du. 1 Kasım Pazartesi günü, yağmurlu bir havada yola çıktıldı. 2 saat süren bir yolculuktan sonra Lice'ye girişte heyete ait minibüs, özel tim tarafından durduruldu. Kimlik kontrolü ve arama yapan polislerin tavırda oldukça sertti. Bir polis komiseri serçe heyetin gelis amacını sordu. Bir kişi kısaca izah etti: "Gelişmelerinde yerinde görmek". Komiser Lice'de dolasmak için Emniyet Müdürlüğü'nden izin alınması gerektiğini söyleyerek arabanın yolunu açtı.

İk izlenimler

Lice'ye ilk girişte konutlarda hasar yok. Buralar polis ya da subaylara ait ol-sa gerek, diye yorum yapıyor. Derken

Kürt halkının ulusal mücadelesi karşısında sürekli inisiyatif kaybeden, çözümsüzlüğü ve korkusu artan devlet, kendi varlığını kanıtlamak için katliama yöneldi. Bunun duyulmasını bile engellemeyerek genel bir gözdağı ve korku yaratmayı hedefledi.

yanık, yıkık evler görünmeye başlıyor. Sağ taraftaki yapılar tek katlı sol taraftakilerse iki katlı, ortada geniş bir cadde var. Aşağı yukarı 200 metre uzunluğunda. Yolum her iki tarafına dizili dükkanların hepsi de yıkılmış, camlar kırık, çoğu duvarlar ve tavan çökmüş, her yer simsiyah ise karası. Yanık ve harap olmuş bu çarşının görüntüsünü, henüz tam sönmemiş yerlerden gelen ağır bir koku tamamlıyor.

Lice'ye giriş nüfus tabelasında 9600 yazıyordu. Ama her harabelerin ortasında tenha bir görünüm hemen fark ediliyor. Lice boğalımı. Birlerce kişi civar ilçelere ve Diyarbakır'a gelmiş. Heyet minibüsü Lice'ye girdiğinde, sadece bu süre içinde 15 civarında kamyonun dolu olarak ters istikamete gittiği görüldü. İlgedeki doluşma sırasında da mahalle aralarında esya yüklenen 3 kamyonu rastlandı. 2 gün üst üste Lice'ye gelen heyetin göz-

TİYAD'ın oluşturduğu heyete Marmara ÖZGÜR-DER, Halkın Hukuk Bürosu, OKM, Tavrı dergisi ve SAĞLIK-SEN'den temsilciler katılarak Lice'de inceleme yaptılar.

ması için, girişte arama yapan özel timin söylediklerine uyuldu. Emniyet Müdürlüğü'ne gidiliyor. Burada tek tek isimler verildikten sonra, kaymakama görüşmek üzere beklenmeye bağlandı. Aradan 2 saat geçmesine rağmen kaymakam ile görüşme olmadı. İçeri girip tekrar sorulması üzerine bir polis memuru, heyette bulunan kişilerin sakıncalı kişiler olup olmadığının araştırıldığını, merkeze de- vâp beklediklerini söyledi.

Bir süre daha geçtikten sonra bunun bir oyalama olduğu sonucuna varan heyet, oradan ayrıldı. Ve iki sokak aşağıda bulunan kahveye girdi.

Liceliler ile Görüşme ve Özel Tim Baskısı

Sokaklara her şeyi yağın gülebi-len çocukları göze çarpıyor. Kahvede ise genel olarak yaşlılar var. Bir-iki tane

genç, heyetin yanına hiç yaklaşıyor. Yaşlılar ise oldukça sıcak ve konuşma-ya istekli. Otlanan anlatıyor ve bir çare arıyorlar. Devletin beklediklerini bir şey yok.

Evleri oturmaz de-recede yanık ve yıkık olduğu halde kaymakamın dağıt-tığı çadırları alan ol-mamış. Bunu köhneden belirtiyorlar. Konuşmaları açık ve acılı:

"Görmediniz mi? Yandı yıkıldı her şey. İnsanlar öldü burada".

"Pek çoğu göç etti."

"Biz yaşadık gör-dük."

"Paketler halinde, tuz pekinden ve kan-

di kendine patlayan şeyleri dükkanlara, binalara attılar."

"Ellerinde uzur: bir şey vardı. Onlara evleri, dükkanları yaktılar. Bazı insanlar evin içinde yandı. Bazıları evden çıkın-tarandılar." Heyet üyeleri sordukça onlar anlatmaya devam ediyorlar.

"Buraya genilla falan gelmedi. Askerler başlatmış ateşi. Gördüğünüz her şeyi askerler yaptı, devlet yaptı. Havadan helikopterler de katıldı."

Heyette bulunanların soracakları da-ba birçok soru vardı. Ama minibüsü kah-ve önünde gören özel tim elemanları faz-la zaman geçmeden kahveye geldi. İn-sanlar sustu. Özel timin "Siz daha gitme-diniz mi?" sorusuna "Çay içiyorum" ce-va-bı verildi. Ve çaylar bitirdikten sonra Di-yarbakır'a dönmek üzere yola çıktıldı.

Lice ziyaretini tamamlamak için ertesi gün tekrar gitmeye karar veren heyet, Olağanüstü Hal Valiliğine giderik ilgililer-le görüşme yaptı. Görüşmelerde Lice'de ki fiili engellenimin gerekçesi soruldu. Lice'de dolasmayı, konuşmayı yasakla-yan bir karar mı vardı? Televizyon ek-ip-leri ve burjuva basın mensupları rahatsız oluyordu, kendilerini neden engel oluyorsunuz? Önce her şeyi devletin başk-açısı ile anlatan bir görevli, sonunda her-hangi bir yasak olmadığını ve Lice'ye gi-debileceklerini söylemek zorunda kaldı.

Lice'de İkinci Gün, İzlenimler

Salı günü tekrar minibüs kiralananak Lice yoluna çıktıldı. Bu kez emniyet mü-dürlüğüne gitmeden doğrudan ilçe gi-dildi. Ama girişte kimlik kontrolü ve ara-ma yapanlar heyetin gelişini telisizle-dirmiş olmaları ki, çok geçmeden içinde iki özel tim görevlisi bulunan bir araba heyeti takip etmeye başladı. Halkta ko-nuştuken, özel timler de yaklaşıyor ve ki-minin konuştuklarına, ne söylediklerine dikkat ediyorlardı. Bu da halktan insanlar üze-rinde bir baskı olmasına yol açıyor, rin-sanların konuşmalarını çekinir hale getiriyor-du.

Devlet Lice'yi harabeye çevirdi. İbret olsun diye bann artık gizleniyor.

PKK'nın Dersim gerilla komutanı Dr. Baran 28 Ekim 93 tarihli Özgür Gündem gazetesinde yayınlanan raporunda, songülerdeki rahatsızlık yaratan olayları değerlendirirken, bölgedeki siyasi gruplara yeni bir statü bitti: Misafirlik!

"Bu Filistin'de misafirlik, Türkiye'de dostlar da bizim misafiriz" diyen Dr. Baran, ısmı Türkiye olan ama ülherinin niteliği ve programları itibarıyla Kürt ve Türk örgütü olan devrimci yapıların, ancak kendilerinin sonra bölgeye gelmiş, Kürt oluşumunda olan yapıların gibi davranmasını ve varlıklarına ancak köpüğü zincirlemekle "misafirlik" olarak kabul edilmesini istiyor. Misafir olmanın koşulu ise daha önce açıklanmıştı: "Egemenlik sahihizdir yürütülen tüm faaliyetlerden sorumlu tek güç PKK'dır. Diğer güçler alacağı tüm kararlardan sorumlu değildir."

Öte yandan İsmail Beşikçi de "Türk soluna yönelik mücadeleden kaçış" olarak niteli, "rek Davut Uktunun devrimcilerinin farkı bir açıdan tamamıyla: "Bu köpükler baki Kürt gençlerinin, antemasyonist sloganları, Kürt örgütleniden uzak durması, ancak, kaçış olarak değerlendirilebilir. En büyük yurtsavverlik devrimcilik. En iyi devrimci de yurtsavverlik olarak köpüklü. Karımca Türk solu yapılarına yönelmeler, bu bakımdan da bir kaçıştır." (Berwadan, 15 Eylül 1993)

Mücadeleden kaçma diye bir olgunun varlığını ifade etmek yararlı bir gözlemdir. Ancak subjektif zorlamaları bir "kaçış" tanımını yapmadan ve bir notayı: daha unutmamak, mücadeleden kaçınan birçok yolu vardır. Örneğin doğudan batıya göç etmek bir kaçıştır. Batıda DEP'te

Zamanında kontra bağlantıları ayan beyan ortada olan Hizbullah bile ateşkes yapabildi PKK anlayışına mensup bir kişinin, Dr. Baran'ın, Dersim'de savasın devrimci örgütleri eylem ve güç birliği arayacağı, kontra faaliyetlerinin bu devrimci zemine bosa çıkartılmasını sağlamaya çalışacağı yerde, tam tersine, o örgütleri yönlere faaliyetlerini yasaaklamak, kontra faaliyetlerini yasaaklamak, üzerine ciddiyyide düşünülerek bir konu durumdur. Bu konu üzerinde daha yolculuk, hatalar sorulanması, "özel savas" kurmaylarını sevdirmek, halka ve devime zarar veren gelişmelerle yü açan zemin ortadan kalkmış oluyacaktır.

MİLLİYETÇİ BAĞIŞ MI, MARKSİST-LENİNİST BAĞIŞ MI?

Kendi dışındaki gruplara siyaset yasa-

çalışığı şey, kendi içinde de tutarlı değildir. PKK'nın yasaaklığı yalnız Türk solu diye ifade ettiği kesime değil, Kürt solu diye nitelenenlere karşı da aynındır. Bu anlamda PKK kendi dışında hiçbir güç istememektedir. Bunun için de ittifak, güç birliği hatta en basit koordinasyonlardan bile kaçınmaktadır. Cephe faaliyeti sürdürdüğü siyasi gruplara karşı bile yasaak ve dayatmadır. Kamer Özkan ve Arif Demir'in öldürülmesi bunun örneğidir.

İTTIFAK MI ÇATIŞMA MI?

Selim Ferat'ın yazdığı yasaak politikası, ilian ediliyor: "Kürdistan'daki sömürgeci partilerin faaliyetlerini yasaaklama kararına uyarak (...) Türk solu (...) Kürdistan'ı terk etmelidir. Kürdistan'da hala zemin arayan Türk solu, bundan böyle ılgıçlı güçlerin yarattığı zemine

"Misafir" statüsü koyarak yasaaklıklar

larda partimizi bilgilendirmek ve onay almak durumundadır." (Ekim 93 tarihli Dersim Askeri Konseyi imzalı bildirinden) Filistin kamplarının durumunu da gözönüne alırsak, misafir statüsü deyincede kendini "kamp" faaliyetleriyle sınırlayan, halk içinde siyasi çalışma yapmayan, bir şey yapacağı zaman ise PKK biriminin "izin ve onay" alın bir konunun kastedildiği anlaşılabilir.

PKK kendi dışındaki devrimci örgütleri siyasi çalışma yasaakı getirmek istememektedir. Söylenenler açık anlama budur. Dr. Baran'ın bu açıklamalarının sonra, Dersim'de yaşanan olayların altında yatan mantık da daha net bir biçimde ortaya çıkmış oluyor. Dr. Baran, Dersim'de kontrolgiri faaliyetlerine yönelik adına tüm sola yönelmenin temsili yapılmaktadır.

TOKP, bu militanlara sahip çıktığı halde, Dr. Baran'ın hala ısrarla "Şahip çıkıyorlarsa burada bir yanlışlık vardır. O zaman bu birlikler keskinlikle onların denetiminden çıkarılmalıdır." demesinin herhangi bir inandırıcılığı yoktur. Artık, bu grubun "kontra faaliyeti" diye nitelenen PKK'ya karşı propaganda yapmış olması da tartışma konusu olmaktadır. Çünkü bu grubu "kontra" diyecek saldıkları ile "misafir gibi davran" diyeip siyaset yasaakı getirmek arasında fazla bir fark yoktur.

Nitekim bu martın 31 Ekim 93 tarihli Özgür Gündem gazetesinde Davut Uktunun imzalı bir yazıda daha da sivrilerek ifade edilmiştir: "Bilindiği gibi özel savas Dersim'e sadece asker gücüne, asimilasyoncu Kemalist politikasına yönelimiyor. Alan itibarıyla kim bölgesel ve sosyal özelliklerini dikkate alarak peşiti (...) örgütleri örgütleyip örgütlenmiş mücadelesini karşılarına çıkarmaktadır."

Her şeyi tersyüz eden subjektivizmin bu kadınına ya politika da duygusal olmak ya da gelişmelerle ilgiliye bakış açısının dar olukundan bakmak yalı açar. Yurtseverlerin subjektivizmi kaynağını kökensinden almaktadır. Türkiye ve Kürdistan'da devlet, karşı devrili şahıslı mücadele ile dostu ve düşmana kendini kabul ettiren, bu uğurda şehit veren bir siyasi örgüt ve yine şahıslı-sahızsız belli bir mücadele içinde olan diğer devrimci örgütler, devletin "örgütleyip örgütlenmiş mücadelesinin karşısına" çıkardığını söylemek, sadece buna soylenen amacını tartıştıracak bir çarpıtma örneğidir.

oturarak ya da kahvelerde keskin bir yurtsavver olarak görünüp, bedel ödeme zamanı geldiğinde birer creden su getirmek de bir kaçıştır. Radikal mücadele veren bir örgütlenmenin çıkarttığı eylem çizgisine, gerekliği bedelleri göze almayıp yan çizmek de bir kaçıştır. Örnekle karşılaştık. Sınırlar mücadelesinde uşal uşal örgütler savagılandan denirler, kahramanlık anı yanı sıra her zaman inancsızlığı, kaçışlar da olmuştur.

"Türk sol" yapılarına yönelmeyi bir kaçış olarak nitelleyen, Kürt, Türk kadro ve taraftarlarıyla savasın ve şehitler veren devrimci hareketleri yok sayan bir subjektivizmin içindedir ve kimsekin halklarımızın kurtuluş mücadelesinin şu ya da bu parçasını yadsımayacağı hakkı olmasa gerek.

PROVOKASYONA AÇIK ORTAMLARDAN ÇAĞINMAK GEREKİR

Kendi dışındaki siyasi yapıları "misafir" ilan eden Dr. Baran, aynı raporının devamında şöyle diyor: "Bizim de Türkiye'de sol dostlarımızdan, sol örgütlerden istediğimiz budur. Halkımıza karşı vermesinler. Halkımızı açtı zorlamasınlar. Düğmana hizmet edecek politikalarla kesinlikle alzet olmasınlar. Vazgeçsinler, misafirliğe de bir kuralı vardır."

Dr. Baran ile "dost" kalılabilecek için "misafirlik kuralı"na uyamak dayatılmış oluyor. Bu bölgeden mücadeleye Dr. Baran ve onun çizgisinden önce başlayanlar, Dersim halkının öz çoğunlu olan devrimciler misafirlik konumunu kabul edebilir mi? Dostluğun temel böyle bir dayatma olabilir mi? Hangi faaliyetler düğmana hizmet ettiğine kim karar verecektir? Örneğin PKK'yı eleştirmek ya da onun "izin ve onayını" almadan başka bir siyasi anlayışla çalışma yapması "düğmana hizmet" midir? Böylesine muğlak ifadeler dost ile düşmanı ayırmak kulağına, yurtsavver hareket, sık sık düşüceği hatalarla sadece dostlarını yitme riskine girmiş oluyor, kontranın provokatif eylemlerine de zemin hazırlar.

"Batında Am'de Am'de kontra faaliyeti Hizbullah olarak sekillendiriyor. Dersim'de sol maksatlı sekilleniyor" demesinin ve bölgedeki devrimci örgütlerin tümünü hiçbir maddi temel olmaksızın bu biçimde suçlamaları, devrimcilerle karşı saldırıları haklı çıkarmaya çalışmanın ötesinde hiçbir amacı ve mantığı yoktur.

ğı koymak PKK'nın eski bir alışkanlığıdır. 12 Eylül öncesinde de PKK etkin olduğu yerlerde diğer devrimci yurtsavver hareketlere hayati hakkı tanıması, birçok devrimci "ajandı" diyerek öldürmüştü. 12 Eylül'den sonra bu tutumun özleştirilmesini veriliği ifade edise, bugün yaşanan gerçekler eski anlayışın değişime ihtiyacı gösteriyor. Yurtsavver hareket yine ikili eylem ve güç birlikleri yerine pragmatist ittifaklara yöneliyor. Yine etkinliği artırmak için yasaakı, hegemonyası dayatmalar getiriyor ve güdük tutuluyor.

Östelik bugün yasaakı mantık daha ileri götürülerek, gerekçeleri milliyetçi anlayış temelinde teorize ediliyor: "Enternasyonalist partiler başka ülkelerde örgütlenmez. Her parti kendi ülkesinde diğer kardeş partileri temsil eder. Kürdistan'da PKK'nın temsil ettiği devrimci temsil ettiği kabul görmeli ve genellikle desteklenmeli." (Selim Ferat, Özgür Gündem, 28 Ekim 93)

Ever, genli mücadelesi, Kürt halkının ulusal özgürlük mücadelesi desteklenmelidir. Bu aynı zamanda, devrimci olarak nitelenmenin koşulları. Ama PKK'nın diğer kardeş partileri temsil etmesi anlamında bir yorumla, Kürdistan'da örgütlenmenin gerekisi olduğu sonucuna varmak doğru değildir. PKK'nın kardeş partiler olarak görülebilemesi için aynı ideolojik-politik çizgiye sahip olmak gerekir. Oysa PKK'ya diğer devrimci örgütler arasında diğer ayrılmak olduğu bilinen bir gerçektir.

Ortak örgütlenmeyi savunun tüm yapıları "destek" olarak görmenin ve "Türk solu" olarak tanımlamanın hiçbir hakkı gerekçesi yoktur. Bir siyasi hareketin ittifaklı ası belirleyen oğru, onun ideolojik-politik çizgisi, programı ve bu temelde geliştirdiği mücadele pratiğidir. Bir siyasi gruba Kürt solu mu, Türk solu mu yoksak Türk-Türk solu mu diyeceği, buna o grubun programı ve pratiğine bakarak karar vermek en doğru yaklaşımdır.

Türk ve Kürt halkının ortak örgütlenmesini ifade eden M-L'er Kürdistan'ın misafirliği verilir. Bir halkın içinde misafir ya da yerli olmak, ya da siyasi faaliyet göstermenin meşruluğuna sahip olmak, o halkın tarihsel çıkarları doğrultusunda savası savagıma, halka kendisini benimsetme benimseneme zemininde ifadesini bulan siyasal çizgiye bağlı bir olaydır.

Kaldı ki, PKK'nın teorisini yapmaya

dayanarak solcu politika yapamayacaktır." (Ö. Gündem, 28 Ekim 93) "Türk Solu" niteliyesi ile kendini bir kez daha ifade eden milliyetçi bakış, daha ileri sonufları varıyor. Varlığı Türk ile savas üzerine kurulu devrimci hareketleri "ılgıçlı güçlerin yarattığı zemine dayanarak" solculuk yapılmakta idham ediyor. Ve Kürdistan'da politika yapmayı yasaaklıyor. Sanki ilde bir ittifak yapıp bozmuşlukları Aydınlık Doğu Perinçek'i muhatap alrı yapılan bu saplantılarda hiçbir ayırım görülmüyor.

Şimdiye kadar attığı her adımı Türk ile savasarak, Kürdistan'da, Türkiye'de elindeki her mevziyi siyaseti pasına kazanarak bir hareket, siyasi yasaakı getiren farklı "ortote"leri de denlemiş bilemez. Devrimci örgütler şeyden önce bağımsızlığını korumak zorundadır. Bu nu yitirenler halka önderlik edemezler. Bu anlamda da M-L'er güç dayatmasına teslim olmaları. Buna yurtsavver çevreler de biliyor. Ama buna rağmen bunlar söyleyebiliyor, ya daha sonraki adımı hesabı yapıyorlar ya da bu yazıda şimdiye kadar ifade edilmeyen devlete uzlaşma mesajı koren farklı amaçlar var demektir.

Çatışmaya davet eden provokatif ortamı yerine, neden yurtsavver çevrenin akına, ittifak yapmak yönünde adım atmak geliyor?

Her siyasi grup, diğer gruplarla farklılıkları temelinde dostça bir rekabet içindedir. Dayanışma ve eylem birlikleri bu rekabeti güç etmez. Her siyasi grup kendi anlayışının gelişip gelişmediği doğrultusunda çaba sarf eder. Ama bu çaba başkalarını etkileşimleştirmek için zor kullanma yöntemi kullanılarak yapılsa, yasaakı mantıkla yapılsa, bunun adı dostça bir rekabet değil, halka ve devime zarar verecek bir kaos olur. Türk ve Kürt halklarına yönelik devlet saldırılarının altabildiği ittifakı koğullarda, savası daha ileri aşamaları tasarrın gereğine inanılıyorsa, Türk ve Kürt halklarının ittifaklarına ve mücadele veren devrimci yurtsavver örgütlerin dayanışmasına bir değer veriliyorsa, yasaakı ve dayatmacı politikalar yerine eylem ve güç birliklerini öne çıkaran politikalar esas alınmalı, bu yonde adımlar atılmalıdır.

Devrimci örgütler arasındaki ilişkileri halk içersindeki çelişkilere kategorisinde görüp, "dostluk esas alınarak" çözüme gidilmesi için geç değildir. ☐

Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı:

"Gerilla yaşamı ve mücadelesi"

"Gerilla" sözcüğü uzun zamandır artık ülkemiz insanı için "yabancı", yalnızca "Latin Amerika'yı çağırstan" bir sözcük değil. Herkes biliyor artık bu sözcüğün karşılığı ve bu sözcük ülke gündemini belirliyor. Bizim gibi ülkelerde bağımsızlık mücadelesi, devam ettiği sürece, bu mücadelenin vazgeçilmez bir yanısı oluşturan gerilla savaşı, olmazsa olmaz bir öne sahiptir. Ve bu yüzden de uzunca bir süredir gerilla üzerine, gerilla yaşamı üzerine bolca yazılıp çiziliyor. Bunlar arasında savaşın gerçekliğini yansıtmayan, sadece çok bilinen gerilla mücadelelerinden etkilenerek yazılmış, gerilla yaşamından uzak, soyut anlatımlar da var. Gerilla yaşamı ve mücadelesi en sağlıklı şekilde ancak, bu onurlu yaşam içerisinde yer alan gerillalardan öğrenilebilir ve sağlıklı dersler ancak onların anlatımları arasında çıkarılabilir. Dersim'de savaşı gerillaların "gerilla yaşamı" üzerine yazdıkları kısa bir yazıyı bu noktada yararlı olacak düşüncesiyle yayınıyoruz.

Gerilla yaşamı, "yok"ları var etmek, her zorluğu yaşanılabilir kılmaktır. Savaştan güzelliği ve çekişliliği de buradadır.

mekir. Bu sağlandığında gerilla yaşamının canlılığı, dinamizmi ve birlik ruhu da yaratılmış olacaktır.

GERİLLA KOLEKTİVİZMİR

Kitle çalışması sürdüren gerilla, her şeyden önce oturma kalkışından yararlanarak hareketine kadar her hareketine dik kat emeldir. Halkın seviyesine inebilir, onların ruh halini yakalayabilir ve ona göre davranma yeteneğine sahip olabilir.

Gerillanın yaşamı bireysellikten çok kolektivizme dayanmalıdır. Bireysellik yönünden gerilla bir yapılanmanın faaliyetleri pek başarılı sonuçlar ortaya çıkarmaz. Kolektivizmin eksikliği, ekip içerisinde sürekli olması gereken sıcak ve samimi ilişkileri daha baştan öldürür.

Yürütülen faaliyetlerin başarısının önemli noktalarından birini de, planlama oluşturmaktır. Faaliyetin planı bir şekilde yürütülmesi, yapılacak işlerin program dahilinde yönlendirilmesi başarıyı artırır.

Hareketli yaşam gerillanın motorudur. En düz araziye bile sürekli hareket halinde olunarak faaliyet yürütülmelidir. Hareketlilik gerillayı canlı kılar ve canı iletir. Gerillalar, tahriş sürece içinde çok önemli bir misyon üstlenmiştir. Daha fazla özveri, daha fazla disiplinle hareket etmezler. "Daha fazla cesaret" demiyorum. Çünkü, gerillanın öyle bir sorun yoktur.

Bu süreçten sonra tüm devrimciler, demokratlar, ilerciler, yurtseverler sesleniyor. Birer DEVRİMCİ SÖZLERİ gerilla olma onursu sahip olmak isteyenler için bir çağrıdır.

lök yaşam açısından pek çok konuda "yok"ları biçimlendirdi, insanların geçmişte edindiği olduğu birçok alışkanlığı da bırakması gerekir.

Ektepe memur mantığının olmasına izin verilirse, koşulların bütününden de etkisiyle, "gözlerimi kaparım, vazifemi yaparım" anlayışı gittikçe yerleşir. Bu da ektepe insanları birbirlerini geliştirmesini önünü daha başından tıkır ve yapılan hataların bir hata olarak kabul edilmemesi gibi bir sorunu açar. Bu özellikle önemlidir. Çünkü gerilla yaşamında eleştiri kabul edilmeyiz ya da sık sık sıradan eleştiriler yapılsa, bu ikili ilişkilerin zayıflığına yol açar.

Mantiki davranma yerine, duygulara göre hareket edilirse, daha yapma oranı da yükselir. Oysa gerillada duygulara göre hareket etmek, çok tehlikeli sonuçlar doğuracak hatalar yapılmasına neden olacaktır.

Halkla girilen ilişkilerdeki düzey iyi ayrılmamalı, bu ilişkilerin değere oranı sen verilebilir, halkla kulan ilişkilerin içtenliği, samimiyeti, gerillanın yaptırımıcılığı birbirine engel olmalıdır. Halkla girilen ilişkilerdeki alçakgönüllülük, mütevazilik ekip içerisinde de devam etmelidir. Çünkü yoldaşlık temelinde dayanması gereken ilişkilerin değeri kavranılmaz, feodal aristokratik düzeye dönüşebilir oluşturmamalıdır.

DISİPLİN GERİLLANIN MAYASIDIR

Bir gerilla biriminin hayati konularından birisi disiplindir. Ancak bu disiplin mekanik bir disiplin olmalıdır. Gerilla grubu ne için savaştığını, amacını bilen bireylerden oluşup bir yapıdır ve disiplini de bu yapı üzerinde şekillenmelidir. Böyle bir yapıda oluşturan disiplin mekanik olmaktan çok gönüllülük temelinde dayanır. Disiplinsizlik bir gerilla birimini bekleyen en büyük tehliktir. Disiplinden uzak bir yapılanmanın ömrü öncekilerden çok daha az olacaktır.

Gerilla faaliyetleri yürüten bir birimin önemli ve üstünde durulması gereken yanlarının başında, gerillanın moral ve psikolojik yapısı gelmektedir. Halkı örgütlemeye, pratik faaliyet yürütmeye, ekibi canı kılmada, onu ileriye taşımada bir gerillanın en büyük silahı moralidir. Gerillanın devamlı olarak moralini yüksek tutması, en olumsuz koşullarda bile moralini yükseltecek yanları bulup çıkarması gerekmektedir. Savaşın her alanında sür-

düğü bu süreçte gerillayı başarıya götürecektir olan en önemli silahlardan biri budur. Bu konuda grup komutanlarından üst komutana kadar, özellikle yönetici gerillalara büyük görevler düşmektedir. Gerilla yaşamının kükşüsü sürekli olduğu için koşullarda gerilla kuralları, ilkeliler vardır. Ancak yürütülen gerilla savaşından çıkarılacak derslerle bu yaşamın her gün daha yetkinleşecek bir tarzda yeniden düzenlenmesi gerekir. Disiplinli bir yapıyı oluşturma için sürekli bir değerlendirme içinde olmalı, denetim bölümü bırakılmamalıdır. Bir komutan her savaşının annesi, babası, kardeşi, yani her şeydir. Komutan böyle bir hoşgörüyü ve kucaklayıcı olma özelliğine sahip olmalıdır. Ancak aynı zamanda disiplinli, tatvisiz ve gerektiğinde "katı" olmalıdır. Disiplin sağlanmasında kapınımsız olarak yaptırımlara, cezai müeyyidelerle de başvurulmalıdır. Ancak esas olan bunu doğal mekanizmaları içinde sağlayabil-

Kısa... kısa... kısa...

- Çemişgezek'e bağlı Doğanlı ve çevre köylerde üçüncülarıca peynir üreticileri arasında ki sorunların çözümünü için Devrimci SÖZLERİ gerillanın tekrar devreye girmesi bekleniyor. Aynı bölgelerde daha önce de gündeme gelen peynir fiyatlarının belirlenmesinde Devrimci SÖZLERİ gerillanın peynir fiyatlarını kilosu 25 bin liradan üçüncülarıca kilinde belirlenmiştir.
- Ancak gelişmiş günlerde bazı üçüncülarıca köylerinde elindeki peynir dükkânı fiyatları almayacağına sözünü üzerine köylüler sorununu devlet tarafından değil Devrimci SÖZLERİ gerillanın tarafından çözülmesini bekliyorlar.
- Dersim'de orman yangınından devam ediyor. Halkın önemli gelir kaynağı olan ormanlar devlet tarafından uzun süredir periyodik olarak yakılıyor. Hızlı bir şekilde de bu yangınlardan nasibini alan yerlerden biri. Devletten gerillanın bannabekleliği düşüncesine yakıttı ormanları ilgili olarak Hızlı yakmak ve diğer yetkililere görüşmeye giden köylü muhtarlarına konuşarak "Bu okuy tamamen bilm söz almışızda, yanco elimizde de hiçbir şey gelmez" demekle yetindi. Son olarak yolkian ormanları bölgelerine ise Pöktire, Albogun Vadisi, Kızılmeze, Demirköprü, Tavuklu, Tamer Köyü'nün kuzan ormanlığı, Kase ve Yüksek Köyü'nün Posa ormanlığı olduğu şeklindeki Hızlı'nın haberleri geliyor.
- Dersim'in Ovacık ilçesinde göç edenlerin sayısını artırıyor. Özellikle son dönemde yoğunlaşan ormanların yokaltılmasından dolayı, Karatay, Taluğu gibi köylerden baskılar nedeniyle 23 genç ve 3 alle göç ettiler. Yeşilyaz Köyünde ise köyün askerler tarafından yokaltılması gerillanın gözetim altında alınması üzerine köyde her neyse de gençler rastla-mak imkanı. Gençlerin yanı sıra 2 alle köyü terk ettiler.
- Çemişgezek, Hozat ve Pertek bölgelerinde gerillanın yoğun olarak köylülerinden göç ettiği yerlerin başında gerilla. Şantaz, Gözen, Yeşilyaz köylü gibi köylere ormanların yokaltılması jandarmadan terör estirmesi ve gençlere yönelik baskı uygulamaları göçü beraberinde getirmiştir. Devlet güçlerinin baskılarının yanı sıra PKK'nın uyguladığı "zorunlu askerlik" adı altında gençlerin toplanmasına yönelik tepkilerin bölgeden gençlerin ve bazı ailelerin hızla göç etmesine neden oluyor.

GERİLLANIN İLK ZAFERİ DOĞAYA KARŞIDIR

Her şeyden önce bir gerillanın doğanın bütün zorluklarına alışmak zorundadır. Karda, tipide, aralıklı yağmur altında kalıp, saatesine yol yürüyüp, aç ve yoksuz kalabilir. Bunlara katlanamayayan asla iyi bir gerilla olmaz. Kırda, dağınma karşı meydan okurcasına sürdüren açık savaş içerisinde yer alan gerilla, birçok olanağın yoksun, askeri imkânları ve itadesi ile doğadaki zorluklara karşı savaş verir. Ve kızıla öncelikle bu savaşı doğaya karşı kazanmalı, doğaya karşı savaşıya kendine güvenmek zorundadır. Aksi takdirde gerillada moral üstünlük giderek gerileyecek ve bu da süreç içinde manşarşizim, gerilla mücadelesinde uzaklaşımın zemini olacaktır.

Gerilla yaşamı içinde, bir ekip faaliyetleri için, ekip faaliyetinde, canlılıkta uzak monoton bir yaşam kabul edilemez. Yaşamı renklendirmek, onu canlı kılmak, gerilla yaşamının verimliliği ve çekiciliği açısından çok önemlidir. Ekip içerisinde kişilerin birbirlerini etkilemesini kabul etmez, faaliyetini, özel yeteneklerini ekibe katmada duyulan davranması gerekir. Geline anlatılarda eksiklik ve zaafat gerilla için daha taşınmazdır. Her şeyden önce, bu türden kurtulmanın yolu kolektif bir biçimde herkes tarafından tespit edilecek, üzerine gidilmelidir. Kırda ki mücadele her şeyden önce gün-

5 Kasım Boykotu

üniversitelerde YÖKe ve YÖK'ün uygulamalarına karşı boykot yine gündemde. 1990'da 6 Kasım'da ilk defa yapılan boykot, bugüne bir gelenek olarak tağdi. Ve 6 Kasım üniversite gençliğinin belleğine boykot günü olarak yerleşti.

6 Kasım ipeği sadece YÖKe'ye sınırlı olmayan bir boykot genelidir. Üniversitelerdeki anti-demokratik tüm uygulamaları ve toplumsal gelişmeler karşısında gençliğin tepkisini boykotla dile getirdiği bir gündür. 1990'da yapılan boykotun öne çıkan talepleri "YÖKe, Haksız Savaşın" sloganıyla somutlandı: Üniversite gençliği Ortadoğu halklarını hedef alan emperyalist savaşın gündemine almış ve boykot talepleri arasına koymuştur.

Bugün üniversite gençliğinin öne çıkan sorunu paralı eğitim, gerici faşist eğitim sistemi, MGK kararları doğrultusunda işleyen üniversiteler ve polis-jandarma baskısıdır.

Tek başına kurum olarak YÖK'ün kaldırılması istemek bugün için geri bir taleptir. Üniversitelerde yürütülen akademik-demokratik mücadelede, YÖK'ü teşhir etmek her alanda tartışılabilir hale gelmiştir. YÖK, polisyale, jandarmasıyla, faşist eğitim sistemiyle, harpçısıyla vardır. Ve ancak bunlarla birlikte yok olduğunda anlamı olacaktır.

6 Kasım boykotu demokratik halk üniversiteleri için verilen mücadelede bir basamaktır. Böyle değerlendirilerek ve her yıl bir öncekinin aşan boykotlar örgütlemek gerekebilir. Bu yılki boykot çalışmalarını değerlendirilimizde bu bakış açısına denk düşüğüne söyleyemeyiz. Ancak 6 Kasım bir gelenektir ve çalışmalar yeterli olsa da olmasa da üniversitelerde boykot yapılmıştır.

Bu yıl YÖK'ün kuruluş yıldönümünün

"Bu çağdışı kurumu tarihin çöplüğüne atacağız"

Cumartesiye gelmesi nedeniyle kimi üniversitelerde 5, kimi üniversitelerde 8 Kasım günü için boykot hazırlığı yapıldı. 1 Kasım'da İYÖ-DE'ri öğrencileri İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi'nde yaptıkları basın açıklaması ile YÖK'ü ve paralı eğitimi boykotla protesto edeceklerini ilan ettiler. Ve 5 Kasım'da bilimsel düşünceyi ve emeği savunan öğretim görevlilerini, üniversite çalışanlarını ve öğrencileri boykotla katılmaya çağırdılar.

Boykot çalışmalarını diğer üniversitelerde de devam ettirdi. 3 Kasım'da İYÖ-DE'ri öğrenciler ve Militan Gençlik İY. Beyazıt Kampüsü'nde bir forum düzenlediler. Üniversite kordonlarında "MGK Güdümü Üniversiteye Hayır" sloganları haykırıldı. Duvar gazeteleri ve sınıf konuşmalarının kapsaması 5 Kasım boykotu oluşturmaktadır. Öğrenciler YÖK'ü onlar kurdu, verdikleri maddelerle de baş teğir ettiler. Bu çağdışı kurumu tarihin çöplüğüne bir atacağız" diyerek düşüncelerini forum alanlarına taşıdılar. Boykot çalışmalarını Hukuk Fakültesi öğretim görevlilerinden Doçent Dr. Nami Barlas gibi bilim dünyamızı engellemeye çalışsa da başarılı olamadılar.

Yıldız Üniversitesi öğrencileri de boykotla evet dediler. 4 Kasım günü Yıldız Üniversitesi Beşiktaş Kampüsü'nde Yıldız-De tarafından yapılan forumda boykot nedenleri anlatıldı. İYÖ-DE'ri ve Militan Gençlik "YÖKe, Paralı Eğitime, Üniversitelerde MGK Gölgisine, Polis-Jandarma İlgisine Karşı 5 Kasım'da Boykot" çağrısı yaptı.

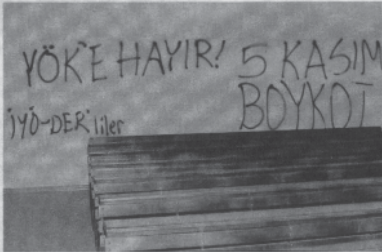
İYÖ-DE'ri öğrenciler de 8 Kasım'da boykotla hazırlanıklarını bir basın açıklamasıyla duyurdular. Yine Ankara'da DLMK'ı öğrenciler üniversitelerdeki boykotla destek olmak ve liselerdeki tüm an-

ti-demokratik uygulamaları Karşı çıkarak için 5 Kasım'da liseli gençliği boykotla çağırıyor.

Çalışmalar tamamlanıp, boykot günü geldiğinde üniversite kapıları çenik kuvvet arabaları ve polis panzerleriyle doldu. Namları yine gençliğin boykotuna çevildi.

Gazetemiz baskıya hazırlanırken Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde jandarmanın boykottaki öğrencilere saldırdığı ve yoğun gözaltılarının yapıldığı, İstanbul Marmara Üniversitesi'nde boykotla on öğrencilere polis saldırdığı ve gözaltılarının olduğu, gözaltılarının artabileceği haberleri geliyor.

Ankara, İzmir, İstanbul ve diğer illerdeki üniversitelerde boykotun tüm ayrıntılar, katilim oranları henüz elimizde yok. Ancak 5 Kasım boykotuyla gençlik bir kez daha teslim alınmayacağına göstermiş oldu. Gençlik, robotlaştıran, körtleştirilen bir eğitim sistemini kabul etmeyeceğini, her şeyi haykırın mücadelede var olduğunu haykırıyor...**■**

Boş anfler 5 Kasım'da öğrenci gençliğin onuru, gücü, kararlılığı odular.

Kültür ve Sanatta Tavrı dergisinin Diyarbakır bürosu basıldı

Diyarbakır (Mücadele)-Kültür ve Sanatta Tavrı dergisinin Diyarbakır bürosu, 3 Kasım'da Terörle Mücadele Şubesi timlerce basılarak talan edildi.

Öğle saatlerinde Tavrı bürosunun kapısını çalan polisler, kapı açılır açılmaz içeriye doldular. Gerekebilir ise "iğneleri bir şahsı" aramalarınıydı. Arama izni olup olmadığının sorulması üzerine, "Okulaüstü Har Bölgesi'nde arama izni olmasın. Bizim aramaya iznine ihtiyacımız yok" şeklinde yanıtlandılar. Okulda pervasız şekilde sürekli bürünü ve çalışanlarını yasadışı göstermeye çalışıyorlardı. Hatta yaptıkları bir telefon konuşmasında "Amir, Dev-Sol'un mini buldu" diyorlardı. Oysa, yeni buldukları bir şey yoktu. Diyarbakır'da Tavrı bürosu uzun süredir faaliyet gösteriyordu. Bir süre sonra ellerinde uzamı namlu silahlarla başka polislerin de içeriye dalmasıyla, yasadışı arama ve talan etme operasyonu da başladı. Büroda altı saat karakol kuruldu. Büroya gelen Tavrı okulları zorla büroda alkonuldu. Büro, polislerin fiili işgalini yaşıyordu. Yığınla ürüne el konuldu. Tavrı yazılar, şifreler, dyküler, video kasetlerine el konularak, yasadışı gösterime çalışıldı. Evraklar yırtıldı. Devrim şehitleri için hazırlanan pano parçalandı. Alınan pek çok belge, fotoğraf tutanaklara bile geçirilmeyeildi.

Bürolarının basılmasını protesto eden Kültür ve Sanatta Tavrı dergisi Diyarbakır bürosu, Koma Berlin ve Dicle Harb Sahnesi çalışanları bir basın açıklaması yaptılar. Bürolarına yönelik saldırıları ülkemiz halklarına yönelik saldırıların bir parçası sayarak, halktan yana sanatı savunan devrimci sanatçıların yapılan saldırılara karşı tüm kamuoyunu duyarlı olmasına çağırıyorlardı.

Kültür ve Sanatta Tavrı dergisi de, yaptığı açıklamayla Diyarbakır bürolarının basılmasını ve talan edilmesini protesto ederek, el konulan ürünleri geri istediklerini ve tüm kamuoyunun Kürdistan'da yaşananlara tanıklık etmesini istedikler.**■**

Küba halkının yanında emperyalizme karşı aynı cepheден savaşılıyor

AVRUPA DEV-GENÇ-
"Küba halkı yalnız değil. Omuz omuza emperyalizme karşı savaşıyoruz."

Emperyalizmin Küba halkına uyguladığı ambargoyu protesto eden örgütler tarafından 16 Ekim günü Bonn'da bir yürüyüş düzenlendi. Devrimci Sol Güçler ve Avrupa DEV-GENÇ'in de katıldığı yürüyüşte devrimciler Küba halkının yalnız olmadığını vurguladılar.

Küba halkı... Yıllardır inançlarından, değerlerinden, sosyalizmden vazgeçmek için emperyalizmin saldırısına, ambargolarına karşı koyuyor. "Ya vatan ya öüm" sloganları adadan tüm dünyaya yayılıyor. Dünya devrimcileri Küba halkının sosyalizm için ödediği bedelleri ortak oluyor. Ve ABD emperyalizmi, şimdiye kadar direnen, savaştan hangi halkla karşı karşıya geldiye hep kaybettir.

ABD bugün Küba'ya karşı yürüttüğü

ambargo ile Küba halkının inançlarından değerlerinden alıkkıymak istiyor. Ama ne Küba ne de dünya devrimcileri buna izin veremeyecek.

ABD emperyalizminin Küba'ya uyguladığı ambargoyu protesto eden yürüyüşlerden biri de 16 Ekim'de Almanya'nın Bonn kentinde yapıldı. Onlarca örgüt katıldığı yürüyüşte Devrimci Sol Güçler ve Avrupa DEV-GENÇ de yer alırdı.

2 bin kişi katıldığı yürüyüşte Devrimci Sol Güçler "Yaşasın Küba Halkının Onurlu Direnişi", "Yaşasın Halkların Karşılıklı Birlik", "Halkların Kazanacağı", "Elpelelo Unido Kamasaraver Sido", "Yaşasın Devrimci Sol", "Yaşasın DEV-GENÇ"

sloganları ve coşkusuyla 250 kişilik bir kortej oluşturdu. İnsanların coşkusuyla coşku katan Grup Yorum'un marşları ve türkülerine, sloganlarına ve halaylarla eşlik edilerak, Devrimci Sol bayrakları dalgalandırdı.

Avrupa DEV-GENÇ'in "Unutmayın, biz de sizinle aynı cepheден omuz omuza emperyalizme karşı savaşıyoruz" mesajının ardından Küba Büyükelçiliğine yüründü. Çeşitli örgütlerin de destek mesajlarını okumasından sonra Küba Büyükelçiliğine emperyalizme karşı Küba halkıyla aynı cepheден savaştan Türkiye halklarının örgütlü gücü Devrimci Sol'un bayrağı hediye edildi. Ve daha sonra yürüyüşü sona erdirdi.**■**

Kontrgerillanın "özel savaş"ının "asker"den başka kozu yoktur

Savaşın seyrini de

Gerilla ve kontrgerilla; ülkemiz gündeminin bugün bir yanyıla bu iki sözcük, bu iki güç beliriyor. Devlete halk düşmanlarına yönelik eylemler resmi, sivil, faşist güçlerin katliamları; yeni baskı yasaları; özel ordular; sığınketim tartışmaları... bu gündemin pratikliği yansımaları oluşturmuyor.

"Yaşadığımız süreç oligarşinin yıkıp yitirdiği şehirleri, yeni baskı teorisine, darıgâçlarını kumaya hazırlanmasıyla bir karşı devrim bir saldırı süreci, güç gösterisi süreci olarak gelişiyor. Psikolojik ve askeri olarak farklı taktiklerle, manevralarla da desteklendi karşı devrim bu saldırı kampanyası, bir yanyıla fiziki yok etmeyi amaçlayan, bu saldırının başkılanması altında halkı, devrimcileri, yurtseverleri sindirmeyi, öldürmeyi genel bir karamsarlık havası yaratmayı da hedefliyor. İşte bu noktada karşı devrimin saldırısının niteliğini çözümlerik, bu saldırının gerçekten bir bir "ağacın" sonucunu olduğunu ortaya koymak; oligarşinin bu saldırısını boşa çıkarmak ve atılacak devrimci adımların yönünü belirlemek açısından önem taşıyor.

DEVİRİM KARŞI-DEVİRİMİ "BÜYÜTÜYÖR"

Oligarşi güç gösterisi yapıyor, güçlenmeye çalışıyor. Askeri ağırlığın boyutları resmi, yarı-resmi, paramilitör örgütlerle büyütüyor ve yaygınlaştırıyor. Halklarımızı kurtuluş mücadelesine, sınıflar savaşına tahinle sayısız kez kandırdığı süreye uygun olarak gelişiyor. "Devrim, kuvvetli ve irtibatlı bir karşı-devrim doğuracak" derler. "Yeni Lenin. Evet, oligarşinin tüm kesimleri bugün "mili mutabakat" içinde halkın kurtuluş mücadelesine ve umudunu ezme noktasında "birleşmiş" durumdalar..." Aynı cümleyi devam ettiren Lenin: "...Yeni düşman daha aşırı savunma pozisyonlarına baskınmaya ve bu yolda daha güçlü saldırı araçları bulmaya zorlar." (Lenin'den Alınan Pönerör, Marksizm ve Gerilla Savaşı, sf.84) Evet, boyuna yeni araçlar arıyorlar. "Öleğünüs"ü halleri yetmiyor onlara. Olağan yasaklamalar, cezalar yetmiyor. Mevcut siyasıyla özel timleri, özel ordular, düzenlerini savunmaya yetmiyor.

Düzen kendini en çok deşile saldırarak, terörünü artırarak savunmaya çalışıyor. Ancak hem egemen sınıflar hem de halk güçleri açısından sürecin "dönüm noktaları" olacak yanlışları vardır. Bu anlamda da "Terörün önümü" dediği yaşanan koşulları, gelişmeleri açıklamakla yetersiz kalıyor.

Özel timler, mobil birlikler, silah dağıtımı, "asılmlı" çözümleri ve sığınketim tedbirleri. Genelkurmay başkanı demec veriyor: "Hesilen öldürceğiz..." "Öldürceğiz" denilen kişi kişi, baş kişi değil, yüz kişi değil, binlerce insan olmaz, bir halkı kapsaması, uygulamaya çalışılan "politik"nin niteliğini ortaya koyuyor. Ortada aslında bir politika yok. Buna "politik" demek belki de bu kavrama hareket sayılır. Ortada yalnızca "katliamlar" histerisi var, "yok etme" isteği var. Yok edilmek

istenen özel anlamda Kürt halkıdır. Ancak politikanın bütünü düşünüldüğünde, uygulama biçimini ve sayısı sonuçları açısından bakıldığında bütün olarak Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesidir.

Başbakan Çiller, "On yıllardır kimse çözemedi. Ben üç-beş ayda bu işi bitireceğim." diyerek önlemleri sıralıyor. Ve bu politikanın araçlarını "devletin gücü"nü kullanarak sunuyor. Oysa tüm bunlar gücün değil güçsüzlüğün ifradıdır.

KONTRGERİLLANIN "KARŞI AYAKLANMA" SININ AÇMAZLARI

Ülkemizde on yıllardır oligarşinin bir türlü "kökünü kazıyamadığı" bir halk hareketi var. Oligarşi bu amaçla ulaşmak için sayısız baskı yasası çıkardı. Sayısız katliam düzenledi. Demagojiler, provokasyonlar izledi. Bu yöntemlerin hiçbirini "yeni" ya da "ülkemize özgü" değildi. Oligarşilerin tüm dünyada "kendini" halkların mücadelesine karşı uyguladığı ve hemen hepsine Pentagon-CIA tara-

**Ülkemizde hiçbir hükümet
"isyançılar" halktan tecrit
etme"yi başaramamıştır.
Çünkü devrimciler,
yurtseverler hiçbir zaman
oligarşinin görmek ve
göstermek istediği gibi
"halktan kopuk bir avuç
eşkiya" olmamışlardır.
Kökleri hep halkın içinde
olmuştur. Çünkü halkın
büyük bir bölümü düzen
partilerine oy verse de
bütünüyle oligarşinin
yanında olamamıştır, olması
bir bir neden de yoktur.**

fından dikte edilen yöntemlerdir.

Bugün Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesini, ülke genelinde devrim mücadelesini bastırarak işi oligarşinin baskı ve uygulamaya çalıştığı yöntemlerin hepsi emperyalizmin önderliği ya da özerkti politikalarından ve hepsi CIA'nın derinde kitaplandırma vardır. CIA'nın doktrininde bu yöntemlerin tümü "Karşı Ayaklanma" olarak tanımlanıyor ve şöyle deniyor: "Hükümetin ayaklanmayla mücadele silahı, karşı ayaklanmadır" (Kontrgerilla Operasyonları, sf.12) Bu tanım yapıldığı kitapta karşı ayaklanma faaliyeti, "Toplulumu yıkıcılık, kanunsuzluk ve ayaklanmanın etkisinden kurtarıp korunmasına yönelik geniş çaplı bir dizi önlem." olarak açıklanıyor. Ve "Hükümetin yendiği üç hedef grup" sayılıyor: "Halk, isyançılar, dış faktörler"

Kontrgerilla savaşının hedefleri işte bunlardır. Bu "hedef"lere nasıl ulaşılacağı noktasında ise "isyançılar" alt başlıklarla şunlar yazılıyor: "Hükümet, hem fiziksel, hem de psikolojik olarak isyançıları halktan tecrit edip insan, malzeme ve is-

thbarat desteğini engellemelidir."

Ülkemizde oligarşi adına iktidarı devralan her hükümet bu konuda "kendini deneyimini" yaşamıştır. Ama hiçbir de "isyançılar" halktan tecrit etme"yi başaramamıştır. Çünkü devrimciler, yurtseverler hiçbir zaman oligarşinin görmek ve göstermek istediği gibi "halktan kopuk bir avuç eşkiya" olmamışlardır. Kökleri hep halkın içinde olmuştur. Çünkü halkın büyük bir bölümü düzen partilerine oy verse de bütünüyle oligarşinin yanında olamamıştır, olması için bir neden de yoktur.

Bu oligarşi CIA'nın özene bezene hazırladığı "Karşı ayaklanma" stratejilerinin yeni sönme oligarşinin ellerinde neden ve nasıl olup da bir bir iflas ettiği de açıklanmaktadır.

Aynı kitapta "halk" başlığı altında şöyle deniliyor: "Hükümet halkı desteğini yeniden kazanmalıdır. Bunu ise, halka güvenimi ortamı sağlayarak, hoşnutsuzluğu ya açan kapıları düzeltme yolunda samimi bir çaba da göstererek gerçekleştirilebilir" CIA'nın halk kurtuluş mücadelesini bilmek için önderliği bu programın bir başka yerinde bu "ön kapılar" şöyle sıralanıyor: "Karşı ayaklanma stratejisi, dengeli kalkınma, seferberlik ve nötrleştirme kavramları üzerinde yükselir."

"Hoşnutsuzluğu ya açan kapıları düzeltme yolunda samimi bir çaba" ya da "dengeli kalkınma". İşte bunlar oligarşilerin bir türlü sağlayamadıkları ve sağlamayacakları kapılardır. Ülkemizde de oligarşi "Karşı ayaklanma" stratejisinin tam olarak uygulayabilmektedir. Çünkü ekonomik anlamda da siyasi anlamda da halka verebilecekleri hiçbir şeyin olmaması nedeniyle bu karşı devrimci stratejinin bir ayağı hep toprak kalmaktadır. "Dengeli kalkınma" egemen sınıfların ne ekonomik ne de siyasal gerçeklerine denk düşen bir kavram değildir. Bunun ötesinde ise gerçek anlamda bir halk "seferberliği" işi oligarşinin elinde vaatlari bafında toplanması ve her seferinde çok kısa süreli olmaktadır. Ve bu yöntem aynı kullandığı kullanılamadığına yitmiştir. Bu noktada karşı ayaklanma stratejisinin oligarşinin elinde geriye bir tek kontrgerilla faaliyetleri kalmaktadır. Bugün "askeri çözüm"ün tek yöntem olarak benimsenmesi, "Terör daha fazla terör", "kurt, daha fazla kurt" politikası oligarşinin bu meddî zeminde açığa çıkan çaresizliğini sonucudur.

CIA'nın uzmanları "Karşı ayaklanma"ya kontrgerilla faaliyetlerinin işkisi şöyle kuruyor: "Karşı ayaklanmayla kontrgerilla çözümleri birbirinden farklı temeldir. Çı sağınma ve kalkınma programı ayaklanmanın bütününe karşı koymayı amaçlar. Bunu da ayaklanmayla olu açabilecek koşulları hafifletmek perçektir. Hem halka, hem de isyançılara yönelik olan bu programa karşı ayaklanma da denilebilir. Kontrgerilla faaliyetleri ise sadece isyançı hareketin aktif askeri unsuruna yöneliktir."

Bugün siyasi iktidarı elindeki yürütme ve yönetime yetkinlik bütünüyle kontrgerilla tarafından ele alınması, "politi-

ka"ların kontrgerilla tarafından belirlenmesinin espris de işte buradadır. "Ayaklanma"ya olu açabilecek koşulları hafifletme" şansı ve gücü olmayan siyasi iktidarı önünde tek yol olarak "isyançılar" hareketin aktif askeri unsuruna yönelme kalmaktadır. Elbette ayrıca belirtmek gerekiyor ki ülkemizde kontrgerilla mangaları kendilerini pek de bu "teori"ye sınırlamıyor. Saldırı hedeflerini "aktif askeri unsur"un dışına kadar genişleterek, halkı da "aktif askeri unsur" olarak, gerilla olarak görüp, göstererek, doğrudan halka saldırıyor. Ve o büyük kısırdöngülerin içinde halkın "ayaklanma katilimi" çabuklaştırıyorlar.

KARŞI DEVİRİM GÜÇSÜZLÜĞÜNÜ, ÇİPLAK "GÜÇ"LE KAPATMAYA ÇALIŞIYOR

Karşı devrim bugün kendini esas olarak asker planda gücünden arıyor. Oligarşinin ekonomik ve sosyal açıdan düzeni "tahkim" edecek fazlasıyla bir gücü yoktur. Ve yine işe bunun sonucundadır ki Kürt sorununu çözümleri yine salt askeri çözümlerle geliştirmişler. Bu çözümlerde oligarşinin temel güvencesi ve temel aracı kuşkusuz ki ordu'dur.

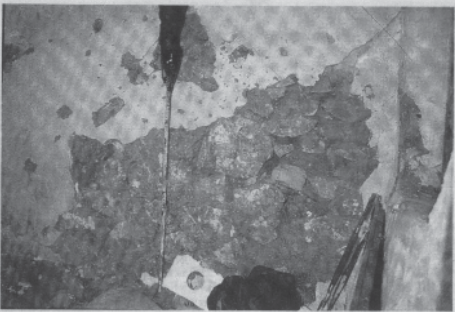
TC ordusu 20'erlin, 50'erlin ordusu değildir artık. Bunu herkes bilmektedir. Düne kadar neredeyse orduluya bütünüyle "kurtarılmış" kavramı arka ordudan epeyce uzaklaşmıştır. '80 centası, kamuoyunun bir bölümünde hala var olan orduya ilişkin yanlış yaklaşımları da ortadan kaldırmıştır. Oligarşi işi bu yüzden şimdiki yeri bir cuntayı göze alamamaktadır. Ancak buna karşılık ordunun siyasi sistem içinde yeri ve etkinliği giderek sınırlanmaktadır, günlük politika içinde etkinliği artırılmaktadır. Daha iki üç yıl önce "Ordunun artık kılınası çekildiği" propagandasını yapan, baskı demokrasinin bir gereği ve göstergesi olarak sunan oligarşi; Kürt sorununda "çiplak askeri çözüm"ün süreci belirleyen tek politika haline dönüşmesiyle yeniden unfor-

GENERALLER VE ÇİLLER: Oligarşinin üniformaları öne çıkarmaya çalışıyor.

Balgat katliamının tanıkları:

"Polisin sağ yakalamak gibi

Ankara'da 26 Ekim gecesi, Balgat Cevizdere Mahallesi 14. Sokakta yaşayanların polisin yeni bir katliamına daha tanıklık oldu. Polis, kimliklerini dahi bilmediği iki Devrimci Sol savaşçısını yağdırdığı bomba ve kurşunlarla katletti. Gazetecileri bile yaklaştırmadı katliamın olduğu eve. Katlettiği Devrimci Sol savaşçıları Yaşar Yılmaz ve Tayyar Tuhan Sayar'ı evden dışarıya çıkarttıktan sonra, fotoğraflarının çekilmesine izin verdi. Her zamanki gibi önce "gini bitirdi", sonra katliam delillerini ortadan kaldırdı, ardından da basına "gelin özgürce fotoğraf çekin" dedi!

O gece katliama tanık olanlar, aynı zamanda Devrimci Sol savaşçıların yüreklerinin büyüklüğüne, cesaretlerine ve örgütlerine, önderliğe, mücadelelerine olan inançlarıyla teslimiyeti değil, direniş seçmelerine de tanık oldular. "Devrimci Solcular Teslim Olmaz", "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş" haykırışlarıyla sloganlar yankılandı 14. sokakta.

Yaşar Yılmaz ve Tayyar Tuhan Sayar, Devrimci Sol geleneğini sürdürenek yeni bir direniş destanı yazdılar. Tıpkı daha önce şehit düştü yoldaşları gibi.

Ellerinde olanaksızlıklara rağmen, katiller sürüsünün düzenlediği bu operasyonda mümkün bitene kadar polisi üslerine yaklaştırmadılar. Düğmanları eline hiçbir belge bırakmaksızın, üzerlerine ya da onca bomba ve kurşuna bedellerini sipser ettiler. Ve memnuniyet bittigi halde

polis onları sağ yakalamayarak katletti...

Ertesi sabah saat 10:00 civarında Ankara büromuzdan muhabir arkadaşımız Devrimci Sol savaşçıların katledildikleri evde incelemeler yaptı. Mahalle sakinlerinden katliama ilişkin görüşler aldı. Mahalle sakinlerinin düğünceye oldukça netti. "Polis göstermelik olarak teslim ol çağrısı yaptı. İçinde bulunan devrimcilere bomba ve uzun namlulu silahlarla saldırdı. Polisin sağ yakalamak gibi bir niyeti yoktu."

Muhabir arkadaşımız ise katliam yerinde yaptığı incelemeden sonra izlenimlerini şöyle anlattı:

"Olay yerine geldiğimizde barut ve bomba kokuları arasında katliamın gerçekleştiği eve girdik. Bütün beraber, mahalle sakinlerinin de eve girmelerine izin veren polisler adeta zafer kazanmış havasındaydılar. Evin içine girdiğimizde barut ve bomba kokuları genizimizi yakıyor, herkes burnunu tıkayarak bu kokulardan korunmaya çalışıyor. Aradan onca saat geçmesine rağmen evin içinin hala bu derece bomba ve barut kokularıyla dolu olması, polisin hunharca işlediği bu cinayete harcadığı cephaneyi açıkça gösteriyordu."

"Polisin yağdırdığı onca bomba ve kurşundan sonra, ev bir harabe gibiydi. Basında, TV'de olayla ilgili verilen haberlerin aksine çatışmanın olduğu evden dışarıya atılmış sadece 8 kurşun değişine rastlıyoruz. Polislerin ellerinde

Eskişehir'den mücadele arkadaşları Yaşar Yılmaz'ı anlatıyor

"Onun için devrimcilik bir yaşam tarzıydı"

Şehitlerimiz onurumuzdur. Devrimde giden yolda ödediğimiz bedellerimizdir. Son Balgat operasyonunda iki şehit daha verdik. İki yiğit insan.

Düğmanın otomatik silahlarına, bombalarına, panzerine karşı namlıya yüreklerini sürmüş gençcek iki fidan. Düğman korkuyordu. Panzerlerini sürdü. Fakat Balgat semalarında yükselen sloganlar ölümünüzdüğün sesiydi. "Hiçbir Devrimci Solcu Teslim Olmaz" diyordılar. Teslim olmadılar. Yaşattıkları geleneklerle mücadelemize ıskıl tutacaklar.

Şehitlerimizden Yaşar Yılmaz'ın bizim için ayrı bir önemi var. Eskişehir'de pek çok insan Yaşar'ı tanır. Aslında birçok insan onu; yiğitliği, cesareti, atılganlığı ve bitmek tükenmek bilmez enerjisinden dolayı takılan PEHLİVAN lakabıyla tanır.

Onu çok görmek mümkün değildi. Pehlivan ya birleriyle tartışıyor ya da bir köşeye çekilmiş bir şeyler okuyordu. Çoğu gece hiç uyumadığını biliz. Onun için devrimcilik bir yaşam tarzıydı. Gerçekleri görüp de mücadele etmeyenlere çok kızardı.

5 Kasım 1990 yılıydı. 6 Kasım boykotu için çalışmalar vardı. Çalışmaların başından rahatsızlık duyan polis DEV-GENÇ'lilere saldırmıştı. Okulda bir direniş başladı. Bir ara polislerin birisiyle boğuştuğunu gördük. Pehlivan'dı. Yumruklarını büyük bir kin ile sallıyordu. Polisler montuna sarıldı. Pehlivan kurtulmuştu, ama 10 kişi gözaltına alınmıştı. Pehlivan aranıyordu. Bu yüzden boykotta katılmadılar. Boykottan yüzün üzünce insan alınır. Ertesi gün yapılan konuşan da on kişi kadar gözaltı vardı. Adeta ne kadar devrimci demokrat var-

Yaşar YILMAZ

sa güzelliğiydi. Yaşar o zaman dışarıda kalanlardan birisiydi. Pehlivan bir çok insanın panik olduğu o dönemde sabaha kadar bildiri yazmış, çoğaltmış ve tüm okula ve şehre dağıtmıştı.

Farklı bir alanda çalışması gerektiğinde "mücadeleyi bırakmıy" bir görünümleri vermesi gerekiyordu. Mücadeleyi bıraktığını söylediğinde herkes şok olmuştuk. Kimse inanmıyordu. Ama kimse de bir şey söylemiyordu. Çünkü herkes onun mücadeleye dolu kişiliğini çok iyi biliyordu...

Pehlivan, pehlivanlara yararış sekiş de şehit düştü. Eskişehir'in birçok mahallesinde hala ayak izleri durur. Senin huzurunda tüm şehitlerimizde söz veriyorduk, uğruna savaşçı şehit düştüğünüz bayrağı daha da yükselerek taşıyacık. Eskişehir'de yeşerttiğin fidan büyüyor, boy atıyor. ☺

**KOCA PEHLİVAN
SENİ UNUTMAYACAĞIZ!
ONURUN ONURUMUZDUR!
YAŞASIN BALGAT DİRENİŞİMİZ...**

Katliama tepkiler

HUKUKÇULAR:

"Ankara polisi Balgat'ta bir infaz daha gerçekleştirdi"

Av. Kazım Genç
(Çağdaş Hukukçular Derneği
Ankara Şube Başkanı)

Bugüne kadar

yaşanan infazlarda bireyler suçlu veya suçsuz oldukları bilinmeden, sağ yakalamak çabası göstermeden polis kurşunlarına hedef olmuşturlar.

Bir an; yargısız infazlarda öldürülen insanların suçlu olduğunu kabul etmek dahi, bu polise öldürme hakkı vermemektedir. Suçlular sağ yakalayıp adalete teslim etmek emriyle görevlendirilen görevdir. Hiç kimse insanların yarılmasına, hukuktan faydalanan hakkını elinden almayıp ve yerinde infaz etmeye hakkı yoktur.

Hukuku yok sayan bu polis uygulamasını gördükten kinıyor, kamuoyunu duyurmalı olmaları çağırıyoruz.

Av. Kazım GENÇ

Yargısız infazlara karşı set olmazsak, yarı ın bize geldiğinde kimseyi yanımızda bulamayız.

Av. Murat Demir
(Halkın Hukuk Bürosu)

Balgat'a öldürülen iki devrimcinin katledilmesinde iki temel noktaya dikkat çekmek gerekiyor. Birincisi, son derece kötü bir binanın içinde bulunan iki devrimcinin kaldırıldığı yer panzerle bir dokuzluğa vuruluyor. Ve burada bulunanlar yayılım ateşine tutuluyorlar. Yani sağ yakalamaya ya da beklemeye gibi bir yaklaşım söz konusu değil. infaz hemen gerçekleştiriliyor. İkinci olarak da katliamın hemen sonrasında kaçırılan Rağsan Eren'e operasyon en ince ayrıntılarına kadar anlatılıyor. Balgatta iki Devrimci Solcu sağ ele geçirildiklerini fakat yakadanan gelen emir gereği katlettiklerini anlatıyorlar. İki devrimcinin o sırada en azından ölmemiş oldukları anla-

Av. Murat DEMİR

bir derdi yoktu"

silahlarıyla sağa sola atış ederek Devrimci Sol savaglarının silah donanımını faza gözlemiş gibi bir amaç güttüğü ilk bakışta gözümüze çarpanlar arasındadır.

"Fakat görünen silah ve bomba izleri, evin içinde ve dışındaki durum polisin senaryosunu boşa çıkıyordu. Atılan bomba ve kurşun sonucu delik deşik olmuş duvarlar, patlayan su tesisatı polisin vahşetini gözler önüne seriyordu. Hangi köyeye baksak, katliamlar gerçekleştiren tamamlanan parçaları buluyorduk.

Su tesisatının patlaması sonucu evde bulunan bütün eşyalar, operasyonun sonra yine polis tarafından dışarıya çıkarılmış. Eyyahlar yanık kokuları ve buharlar yükseliyor. Sanki olayın sıcaklığı hala yaşıyor. Eyyahlar arasında Mücadele gazetesinin hemen tüm sayıları, rüzgârın dalga dalga sayfalarını açtığı 12 Temmuz şehitlerinin destanı dirençlerinin anlatıldığı yarı ısıak Bize Ölmek Yok kitabı hemen seçiliyor. Burden içinde, Şişde 12 Temmuz direnişçileri gibi ölümlü çöllerde karlıdırız. Şişde sizler de onlar gibi Bize Ölmek Yok diyerek gökyüzünden parlayan yıldızlar gibi mücadelemize ışık tutuyorsunuz", düşünceleri geliyor.

"Gerçekten de onlar bu gecekonduyun içinde tüm olarsızlıklarına düşmanın saldırılarına karşı direnmişlerdi. Ancak polis buna tahammül edemedi, nerdeyse parçalarca eve bile sal-

dırmıştı. Su tesisatının arızı patlaması onların bu tahammülsüzlüklerini gösteren en iyi örneklerdendir. Evden ayrılır, mahalle sakinleriyle görüşmeye başladığımızda 26 Ekim gecesi yüreklerinin yokluğuyla, inançlarıyla, kinleriyle düşmana direnmelemleri yaşamlarında oturtulmuş ikâkleriyle bir bütün oldukları gerçeğini daha iyi anlıyoruz. Onları yaşamlarıyla ve ölümlü karşıylaşıyla örnek olmuştuk..."

Mahalle Sakinleri:

"Asil Terörüst Devlet"

Katliamlı ılıklı olarak görüştüğümüz mahalle sakinleri Yağar Yılmaz ve Tayyar Turhan Sayar'ı tanıdıkları, hiç de devletin anlattığı gibi terörüst olmadıkları vurguluyorlar. Ve o gece yaşadıklarıyla şu gerçeği birleştiriyorlar. "Asil terörüst devletler!"

Özellikle onların uzun süredir tanyanlardan ev sahipleri, ev sahibinin görevi ve evlerinin karşısında oturan yaşı bir teyzen anlatımları oldukça çarpıcı...

Ev Sahibi Makbule Şirin:

"Polis Bizi Evden Çıkartıp Operasyonu Öyle Gerçekleştirdi"

"6 aydır evimde oturuyorduk. Kendi hallerinde dürüst insanlardı. Bu olay olmadan 3-4 ay önce Balgat Karakolundaki polisler 'şüphelendiğimizde kiralancılar bize bildirdi' diyorlardı. Ben de 1 ay kadar önce bu gençlerin evini ara-

dım. Ama ne bir silaha ne de bir bomba'yı rastladım. Fakir, gariban insanlardı. Birkaç mahalleliyle bir olup, onlara ev eşyası temin etmiştik. Durumize yalan söylemek doğru değildi. Ben bu kişilerin gazetelerde çıktığı gibi 'terörüst' olduklarına inanmıyordum. Çünkü hiçbir terörüst-likleri göremedik bugüne kadar. Ayrıca operasyon geçesi polis operasyona bağlamadan önce evimi boşaltmışım istedi. Ben üst katlarında oturdum. Daha sonra da evi sardıkları sonra operasyonla girildi."

Yıldız Şirin: "Polis İsteseydi Sağ Yakalayabilirdi"

"Bu insanlar için terörüst deniliyor. Biz müslümanız. Allah için bu ki kişin bizlere bir zararını göremedik. Bu ki genç 6 aydır bizim altımızda otururlar. Evlerinin eyyahlarını anımsa, diğer mahalleliyle

toplayıp kendilerini verdik. Başlarını kaldırıp kimsenin namusuna baktıkları gömedim. Çok dürüst insanlardı. Polis isteseydi sağ yakalayabilirdi."

Karşı Komşuları: "Polisin Sağ Yakalamaya Niyeti Yoktu"

"Bu ki insanın bugüne kadar hiçbir yanlış şeylerini gömedik. Yoldan geçerken bizlere selam verir, halimizi hatırlarız onlarıdır. İkisi de efendi, iyi çocukları ve yoksul çocuklarıdır. Fakir oldukları için onlara ev eşyası verdik. Bizler müslüman insanlarız. Gördüğümüz bulaşma geyden sonra kalıpkı da 'terörüst' demek bize doğru değildi. Kızlarımızın davranışlarını geyderdik. Kıyıları kadar başlarını kaldırıp baktıklarını göremedik. Keşke teslim olsalardı, şimdiki yarıyor olurlardı. Fakat polisin de sağ yakalamak gibi bir niyeti yoktu." ○

Polis Rahşan Eren'i onuncu kez kaçırıyor "İsteseydi Balgat'takileri sağ yakalayabilirdik"

Ankara siyasi polisi, 28

Ekim'de onuncu kez kaçırdığı

Rahşan Eren'e Balgat'ta iki

Devrimci Solcuyla önce sağ

ele geçirdiklerini, daha sonra

katlettiklerini anlattı.

Ankara (Mücadele)- Ankara polisi, örgütlü demokratik muhalefete gözdağı vermek için adam kaçırıyor, işkence yapıyor, tehdit ediyor, sonra da hiçbir şey olmamış gibi serbest bırakıyor. Rahşan Eren de polisin bu yöntemiyle karşılaşılanlardan; hem de onuncu defa...

28 Ekim 1993 tarihinde onuncu kez polis tarafından kaçırılan Rahşan Eren, bugüne kadar doktor raporları ile birçok kez savcılığa şu duruşmasında bulundu. Fakat Ankara polisinin şu ortağı savcılar bu bavyurları yanıtırsın karardı. Rahşan polisi kayıtlarına bile geçirilmeden 3 gün boyunca işkenceden geçirilip, tecavüz, infaz tehditleriyle muhterifçe zorlandı. Polisin bu yöntemiye bası eğmeney Rahşan yaşadığı son kaçırılma olayını 31 Ekim 1993 günü, İnsan Hakları Derneğinde İHD, ÇHD ve ÖZGÜR-DEP'te birlikte yaptığı basın açıklaması ile kamuoyuna duyurdu. Rahşan Eren yaşadıklarını şöyle anlattı.

"28 Ekim 1993 tarihinde Akdere'de Ankara siyasi polisine 06-P-3080 plakalı krem renginde Renault marka bir arabaya takıldım. Sonra plakasını görme şansım olmadı; bir arabaya bayıltılarak zora bindirildim. Kendime geldiğimde bir hücrenin önünde beni hava veda taşıyorlardı. Bendem sürüklü buluyuma yeni isteseyek Balgat'taki kilitli Devrimci Solcuyla tanışmış, onlarla görüşmüşü idda ediyorlardı. Çatışmada birinin kaçtığı bilirdik, bendem kim olduğumu soruyorlardı. Çatışmayı anlatırken, eve girildiklerinde ikisinin de sağ olduğunu, sağ yakalayabildik diyecek, sonradan katlettiklerini ifade ediyorlardı. Benizi ikine ikine geçirdikten biraz sonra dışarı çıkararak tekrar zora bir arabaya soktular. Zor bir süre yof alıktan sonra beni arabadan indirip, kafama ve ağızma tabanca dayayıp tetiğe basıyorlardı. Sonra tekrar bir tabanca işiyecek sağımıza soluma tabancayla atış

Onuncu kez kaçırılan Rahşan Eren: "Susmak onaylamaktır, susmayacağım!"

etmeye başladılar. Bu infaz tehdidi bir süre devam ettikten sonra tekrar arabaya alarak, tabancı ve duvarları teyzenli hücreye attılar. Buradan da tekrar dışarı bakıp bir hücreye götürerek tecavüz tehdidi ediyorlardı. Ayrıca orada video vardı. Bana zorla porno filmi seyrettirmeye çalışıyorlardı. Üç gün boyunca işkenceye tabi tutulduktan sonra, ağızımı gömme kapatap, bir arabaya, sonradan Sincan olduğumu anladığım bir yere bıraktılar. Burada 'Yi düşün ve bize yarıdım ol, bu sefer kurtuldu, ki gün sonra tekrar alacağınız' diyecek tehdit etmeyi ihmal etmediler."

Rahşan Eren, Ankara polisinin her muhterif teklifini "Muhbirlik Şerefsizlik"i üzerine parçacıkları balıretmek, "Susmak onaylamaktır, susmayacağım, susmayacağım" diyecek sözlerini bitirdi.

Basın açıklamasında Ankara ÖZGÜR-DEP "Ferhat Tepe, Aysel Malka, Erdoğan Şakar, Serhan Demheni" katilleri onları, buğün yine kim istiyor diye tepkilerini ifade getirenler, ÇHD ve İHD de "Son günlerde kayıtlara geçirilmeyen kaçırılıp gözaltına alınmışlar, yasanınan 'silahsız, örgüt üyesi' gibi gerekçeler hakkı çıkarmaz. Bu bir polis devleti yaklaşımdır." dedi. ○

tımlarından da çıkıyor.

Bu katliamlar, 'teröristlerin yarılmalanma hıznırlarının' talimatının hemen emetinde yatar. Bilinen bir gerçektir ki, O da Türkiye'de kimin ölü ele geçireceğini, kimin yarılacağına polis karar veriyor. Gelen talimatlar da katliamların hıznırlarında mesajının yerine üleştiriyor. Ancak bilimeyen şey, bugüne kadar halka uyuldukları terörün geri tepmiştir. Bu yaşılanlar olgılarının buna henüz gremediyini ya da bundan başka çaresi olmadığını gösteriyor.

"İnsan Olmanın Onuruyla Bu Katliamlara Karşı Çıkalm"

Çeşitli demokratik kurumlar yaptıkları basın açıklamalarıyla Balgatta yaşanan katliamları kınadılar. Yapılan basın açıklamalarında katliamlara karşı çıkılması, set olgularınımsa gerektiği belirtildi.

Savaş gazetesim temsilcileri, Cumhuriyet Üniversitesi'nden TODEFİ öğrencileri ve DLMK'larda, Malayta'da ÖZGÜR-DEP'liler yaptıkları açıklamaları katliamları kınadılar.

Konya ÖZGÜR-DEP'liler, TODEFİ'ler ve DLMK'lardan oluşan Konya Halklar ve Özgürlükler Platformu da katliamlı için "Halkın cesur ve yiğit evlatlarını katlederek onun mücadelesini engelleyeceklerini sananlar yanılıyorlar", açıklamalarını yaptı.

Konya'da Anmaya Gözaltı

Balgat şehitlerinin Tanyar Turhan Sayar, memleketi olan Konya'nın Zen-

gen beldeinde anıldı. 1 Kasım günü yapılan anmaya Konya, Ereğli ve Karapınar'dan kalabalık bir grup katılmış, anmadan sonra Konya'ya geri dönenler, Karapınar'da siyasi şube ve jandarma tarafından gözaltına alınarak Konya'ya getirildiler.

Devrimci Sol savagları Yaptır Turhan Sayar'ın ailesinin de katıldığı anmadan sonra gözaltına alınarak Konya'da Jandarma Alay Komutanlığında tutuluyorlar.

Aralarında gazetesim Konya temsilcisi Özgür Güdenoğlu, Devrimci Gençlik dergisi temsilcisi Mustafa Köprülü, Konya ÖZGÜR-DEP GYK Başkanı Zeynep Firat, sekreter Kaan Unsal ve GYK üyesi Banu Güdenoğlu'ndan da bulundugu 12 kişiden isimlerini tespit edebildiklerimiz şunlar: Nurya Öğrener, Yakup Gümrüt, Zehin Güdenoğlu, Mehtap Güdenoğlu, Ahmet... Mücahit.

Gözaltının ardından temsilcimizin ev siyasi polisi ve jandarma tarafından basılarak talan edildi. Gazetesim yayına hazırlanırken, Ereğli'de de evler basılarak ailelerin de gözaltı bulunduluğu altı kişin daha gözaltına alındığı öğrenildi.

DGM'de Protesto

Lice ve Balgat katliamları Devrimci Sol tutsakları tarafından protesto edildi. 2 Kasım günü İstanbul DGM'de yapılan duruşmada tutsaklar adına Filiz Geçen Lice'de devletin halka karşı sürdüğü katliamlar ve Balgatta ki Devrimci Sol SDB savaglarının katliamlarını protesto eden bir dilekçe okudu. ○

"26"

Ekim gecesi...
Saat 22.00 saat-
larında kuşatılan
yoldaşlarımız,
yetersiz olanak-

larına rağmen 5 saat direnenek Ankara semalarında bayrağımızı bir kez daha onurla dalgalandırdılar. Faşizm, mermi-ri bitmiş ve savunmasız oldukları halde yoldaşlarımızın ancak cansız bedenlerini teslim alabildi."

iki SDB savasçısının Balgat'ta katle-dimiştir böyle anlatıyordu Devrimci Sol. Kinya köyüne sinmiş yüzlerce insan, ge-ce boyunca sordun, sabaha karşı tek yan-lı bir ateş salvosuna dönüşen çatışmayı

Kızıldevr,
Maltepe
gelençini
sürdürüyor,
Çiftçehavuzlar,
Bağcılar,
Balgat
dirençlerini
yaratma
onuruna
sahip
oldular.

Ölümü gülererek kucaklamak

hayret dolu bakışlarla izlemişti. Ölüm mangaları panzerlerle geçekondunun duvarlarını yıkanan, kenye ateş yağdıran, içerdekinin mermileri bitmiş, artık sadece sloganlarıyla yanıt veriyorlardı. İki SDB savasçısının öldüğünü geçekondunun güçsüz duvarları dışı deşikti artık. SDB savasçılarının harabeye dönen geçekondun içinde yan yana yatıyordu. Ölümü gülererek kucaklamışlardı. Ölüm bir kez daha yenilmişti.

Halklarımızın mücadelesine tarihini yazdı. Balgat, 26 Ekim'i kanlarıyla yazan Tıyay ve Yaşar yoldaşlar, ezilen halkların ölümü hiçbir tarihine bir halka daha eklediler. Halklarımızın, Türk ve Kürt halklarının, ezilen dünya halklarının mücadelesini böyle yazdılar, böyle yazıyorlar. Halkların sonsuz direnme gücünü, sınırsızlık ve verme kararlılığını, özgürlük tutkusunu simgeleyen direniş destanlarını le yüzyıllar kavgası. İnsanlar, piri piri namuslu insanları, insanlarımız kavga ateşini bedenleriyle harlandırıyorlar. Mücadelenin tarihi bedeller ödenerek yazılıyor. Kızıldere'den, Maltepe direnişinden Çiftçehavuzlar'a Ölümlerinden Balgat direnişine kadar aynı kararlılığın, aynı bağ eğmeziğün bayrağı dikiliyor oligarcıların burçlarına.

Oligarcının tüm katliamlarına, baskı ve terörüne karşılık koşulan on olursa olsun düş kırılmayın bir hareketin insanı çağırısı yanlıyolar. Cunta koşullarında yok olmak riskine rağmen direniş sürdürüyor, teslimiyeti Ölümlerini bozguna uğratan bir kültürün, 12 Temmuzlarla, 17 Nisanlarla dünyaya parmak ısırtan bağ eğmeziğün bir kez daha vurgulanıyor. Biz işte bu vurguyu yapma cesaretinden dolayı, bu gün bakıyolar, inanılıyor, darbe hareketinin açtığı yaralara rağmen savaş olduğunu bu cesaretle geleceğimizin, emekçi halklarımızın kurtuluş umudunun güvencesidir.

Bedelleri göze almayı gerektiren bir kültür yaratılmalıdır buraya gelebilemeyeceği açıktır. Bundan sonra da aynı açıklıkla bilinmelidir ki. Devrimci hareketlerin tarihi, yaratıldığı direniş destanları nasıl atılmalarının tarihi gücü olmuştur, aynı şekilde bugün de, yaratıldığı direniş destanları adım adım örülecek geleceğin, yeni atılmalarının tarihi gücü olacaktır. Bedelleri göze alabilmek, savaş gereğinin kavranması kadar geleceğin geleceğinden yaratılacakla bilmeyi de gerektirir. İçimizden en değerli yoldaşlarımızı yitirdiğimiz her katliam bu yüzden aynı zamanda siyasal zafeti bağında taşıyan bir direniş olmalı-

"Çiftçehavuzlar'da ikinci bir Maltepe direnişini faşizmin suratına bir şamar gibi indirin yoldaşlarımızın çok büyük maddi güçleri yoktur belki. Ama kocaman yürekleri vardı. Onlar bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi veren, bu uğurda ölümde de hoş geldi sefa geldi diyen Devrimci Solcuları... Sosyalizme inancın söylüşünü taşıyorlardı, kurtuluşun devrimde olacağını gören ve bu inançla savaşan bir kararlılıkla sahtipler..."

dir. Hep söylenir; özgürlük ancak önümüzde olanı gerektirir bedelleri göze alabilmekle.

Devrim, kitlelerin bu bedelleri göze alarak girdikleri büyük kavganın zafetidir. İçsizi, emekçisi, köylüsüzü Türk, Kürt ve diğer milletlerden halkların bağımsız bir ülkede sınırsızlık son vererek, kollece boynun eğmeyi tarihe gömerek yeni bir yaşam kurması ancak bunun için gerekli bedelleri göze alabilmek bir mücadeleye olanaklıdır. Halk, fedakarlık denilene her zaman saygı duymuştur. Hele bu yaşamın feda edilmiş ölümlerine bir fedakarlık unutulması, kayıtsız kalınması mümkün değildir. Mücadelenin halkın bilincinde yaratıldığı değışiklikleri zaman zaman salt ölümlerimizle bile devam eder. Ülkemizin devrimci mirasini içinde getiren taşıdığı önem, Mahir'in, Deniz'in Kaypakçaylar'ın halklarımızın bilincinde bıraktığı izler çoğu zaman teoriden hiç haberi olmayan yığınları devrimce yakınlıştırmış, yemlemlerin içiğini kavrayabilen pek çok sıradan insanı devrimci safılara çekmiştir. Kürdistan'da yüzlerce şahit verildikten sonra Türk halkının direnen şehit mezarlarını adeta birer kutsal ziyaret yeri haline getirmesi bunun en yalın örneklerinden biridir.

Düğülen, gerçek kalmazlar; onlar emekçi halkın kalbine, ruhunda ve bilincinde devrimin önder ve işi sembolleri olarak yaşayacaklar. Onlar ölümlü gülererek kucaklamakla teslimiyete düşmekti-

ler. Halkın ölüm fermanlarını imzalayan emperyalizme ve oligarşiyi karşı halkın silahtı, öncüsü olarak savasçılarla kendi ölümlerini imzaladıklarını biliyorlardı. Devrim için yaradıkları, devrim için öldüler. Oligarcı boynun eğmek için onları "terörist" olarak niteliyor. Ancak emekçi halk emekçi istedikçe, açığa konuşulduğu isyan ettikçe, şehit düğünlerin kendisinden bir parça olduğunu daha iyi görüyor. Halkın oligarcının baskısına, terör ve katliamlarına boyun eğip, kolleği mahkumiyeti kabul etmesi düşündürmez. Ve bugün ne kadar zor olursa olsun direnmek, bunun için bedel ödemeyi göze almak halkın saygı kalışı idi. Devrimcilerin eğilip büküldüğü yerde, halkın düş düş emekçi kaçınılmazdır. Ama devrimciler, devrimci hareket düş kömekçilik, kararlılık, devrim, sosyalizme inancını ölümler pahasına hayırdıkları egemen sınıflar halkı düş köktümezi başaramayacaklar. Bu yüzyılların toplumsal mücadelesinde tarihsel süzülüp gelen bir gereğinin fadadır.

Bugün Lice'de, Çukurca'da katliamlarla bir Kürt soykırımına başlatılan, kentlerde infazlara girilen faşist tehditler, savaş naraları ancak bu devrimci kararlılıkla atılabilir. Bu tehditlerin "kuru gültü" olmadığını hatırlatmak çekimlenmeye düşer, bedel istemeye devam edecektir. Devrimci hareket oligarcının savaş davetiyesi hiç reddetmedi, bundan sonra da reddetmeyecektir. Öyleyse bundan gereken yerine getirilmeli, her yönüyle savaş yükseltmeye hazırlıklı olmalıdır. Savaş, savaşın kızcıyağı bir süreçtir. Bedellere hazırlıklı olmak, bunu savaş gereğinin doğa bir parçası saymak ve geleceği kazanma arzusunun canlandırması şimdiki da da önemiştir.

Devrimci, atıldığı savaşta çok şey göze alan insanıdır. Ülkemizin keskin gereğinde bedeller daha ağır düşüyor olarık. Bu ülkede kimi gün Ahmet Karlan-ğaçlar, Yusuf Erişler gibi işkencelerle "Size söyleyecek sözüm yok" diyebilecek, kimi gün de siyasi kimliğini ve insanlık onurunu pazarlık konusu yapılmayacağına talidığı cunta yıllarında olduğu gibi buna set çekebilecek işi iradeler savığında ölüm örçularına yatılabilmek gereklidir. Bazen de faşist kuşatmalar altında kalındığıda "teslimiyete hayır" diye haykırabilecek, eldeki olanaklar ne kadar kısıtlı olursa olsun içinde bulunduğunuz üssü düşman teslim etmemek için ölümü göze alabilmeleri devrimciliğin bedeli. Yoldaşların uyurabilecek, denetim altında ol-

güt üssüsünden uzaklaştırmaları sağlayabilecek için çatışmayı başlatan Penhan Demireler gibi tereddütsüz şehit olabilmeyi bilmek de olabir kavganın bedeli. Ya da etraflarını sarmış eli karlı işkencelerinin adım adım kuşattığı bomba-kurşun yağmuru altında ve katliamların hazırlandığı bir anda bile yoldaşlarının durumunun öğrenilebilmek için uğraşan, kapıdaki ölümü değil "Ah Sinan, Sinan..." diye çırpanarak yoldaşlarını düğünce Saba-lar, Edalar gibi cılabilmek. Bu bedeli, günü gelir kuşatıldıkları eyde döğünce çatışmaya girmekten önce Devrimci Sol savasçısı olmayanların güvencilerini sağlamayı düşünerek, evden çıkılmaları

sağlayacak kadar ikelere bağlı ve "Hiçbir Devrimci Sol Savasçısı Teslim Olmaz" sloganlarıyla çatışarak şehit düğünce Re-caller, Anıtlar, İnançlar gibi ölümü göze kucaklayabilmektir.

Bu bedellerin hepsinde ortak olan şey, devrimci harekete, yoldaşlara ve devrimci duyulan güvencedir. Bu güven ve devrimci hareketin bir üyesi olmanın verdiği kararlılıkla ölüm, ölüm korkusunu önce bilincinde yenen, buna kendini harırlayan insanlar bu bedeli göze alabilirler ancak. Bu güvence beraber "Ölüm ne-reden ve nasıl gelirse gelsin..." onu kucaklayacak yürekliyle sahip olmak... İşte bir devrimci olan budur ve bunun gö-nü rahatlığıyla kavga da salt tutmaya de-vam eder devrimciler.

Devrimci hareketin safılarına, yeni bir dünya yaratma kavgasında kendilerini misyon bizzare katılan her yeni insan; artık her türlü biresiz kurtuluş özlülerinin ötesinde hiçbir çıkar gözetmeksizin kendin Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesine adan. Artık tek tek bireylerin dünyasında değı savasın bir örgütölüşün kollekti bir iradenin içinde, onun ayrılmaz bir parçasıdır. Savasın bir örgütölüşün içinde ölmenin, kavga da salt tutmanın bedellerini bilererek, devrimci olmanın getirdiği her zorluğu yükdükleri tarihsel misyonun bilincinde göğüs gerer devrimciler ve kendilerini buna hazırlarlar. Bir başka deyişle yaşılarımlar devrimcilerdir. Düğmanla karşı verilen mücadele yanında kendi dönüşümleri için verilen mücadeleye devrimciler bir yaşam biçimi olur/olmaya başlar artık.

Kavganın içinde ölmenin ve bunun getirdiği bedellere göğüs gerebilmenin anlamını da hazınlı da kuşkusuz en iyi bu kararlılığı gösteren ödevrimciler bilecektir. "Çiftçehavuzlar'da ikinci bir Maltepe direnişini faşizmin suratına bir şamar gibi indirin yoldaşlarımızın çok büyük maddi güçleri yoktur belki. Ama kocaman yürekleri vardı. Onlar bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi veren, bu uğurda ölümde de hoş geldi sefa geldi diyen Devrimci Solcuları... Sosyalizme inancın söylüşünü taşıyorlardı, kurtuluşun devrimde olacağını gören ve bu inançla savaşan bir kararlılıkla sahtipler..."

Türkiye halklarının halkı kavgasının yanında salt tutmanın sevincinde köle kocaman bir yürek, sosyalizme duyulan inan ve savasçısı kararlılığı... Devrimci hareketin de vurguladığı bir her türlü be-deli göze aldiran ve ölümle gülererek kucak açtiran da işte budur. □

Dünyada özelleştirme

Özelleştirme planları karşısında işçi sınıfı var

Emperyalizm ve tekeli burjuvazi içinde bulundukları yoğun bunalıma çare arıyor. Bu bunalımı işçileri sokağa atarak, yani işçüğü maliyetini azaltarak hafifletme çabasıdır. İşçileri biter biter sokağa atmanın şimdiki yöntemi ya özelleştirme ya da işletmelerin bazı bölümlerini üretme, hizmete kapatarak işçilerin açlıkla kalmasını sağlamaktır.

Emperyalistlerin dünya genelinde öngördükleri özelleştirme ve işyeri kapatma çerçevesindeki planları ya işsiz kalacak işçi sayısı binlerle, on binlerle değil, neredeyse yüz binlerle ifade edilebilecek bir sayıya erişti. Emperyalistler ve onların iştirakinde olan devlet ya da hükümet yetkililerinin bu plan ya da uygulamalarına karşı emekçilerin tepkisi de sert oluyor.

Meksika'da siyasi iktidarımda içinde bulunduğu duruma karşı tek çözüm yolu olarak kamu işletmelerinin satılması öngörüldü bunun da uygulanmaya başlanması Meksiko City'de yoğun gösteriler sahne oldu. İspanya'daki, Hindistan'daki özelleştirme programları karşısında on binlerce işçi iş bırakarak yaşamı felce uğrattılar. Artık Avrupa'da işçilerin emperyalistlerin dağıtım bir yerde özelleştirme konusunda belirlenmeye başladığı. Bundan sonra değişik işkollarında beklenen emperyalizm olduğunda yine özelleştirme olacak. Çünkü tekellerin işten çıkarma programı özelleştirme ve işyerlerini kapatma şeklinde planlanıyor.

Fransız Hava Yolları İşçilerinin Direnişi Hükümet Planını Geri İttir

Fransız hükümeti British Airways şirketinin rekabetine dayanmayan Air France'ı (Fransız Hava Yolları) krizden kurtarmak için hazırlanan planda 4 bin işçinin işten çıkarılmasını hedefledi. Bunun dışında birçok işkolunda çalışan işçilere sosyal hak gaspını öngördü. İşçilerin fiili grev ve yoğun eylemleri karşısında bu plan geri çekildi.

Bu plana ilk tepki devlet demiryolları ve hava yolları taşımacılığı işçilerinden geldi. 12 Ekim'de on binlerce gösterici Paris'in sokaklarında adeta işçi havası estirdiler.

Fransız Hava Yolları işçileri bununla yetinmeye örgütlü bulundukları sendikaları eşliğinde 18 Ekim'de resmi olarak grev kararı aldılar. 10 bin kişiyi kapsayan grevde işçiler her gün Paris'in ilk büyük havaalanını işgal altına alarak uçuş yapılışını uçakların tekerleklerini asla rak engellediler.

Eylem halkın değişik kesimlerinden aktif destek buldu. Pilot sendikası işçileri desteklemek için iş bıraktı. Artık Avrupa Birliği Anlaşması'na tepki olarak Fransız çiftçileri, dirençlerini yanına gelecek eylemi desteklediklerini açıkladılar. Çiftçiler aynı zamanda dirençlilere yiyecek yardımı yaptılar.

İşçilerin direnişi karşısında hükümet 25 Ekim'de planı geri çekti. Ancak bu bile işçilerin öksesini dindirmeye yetmedi. İşçiler eylemlere devam ederek verilen sözlerin yazılı hale getirilmesini istiyorlar.

Air France işçilerinin direnişi, emperyalist tekelcilerin planlarını işleme kılavuzu yolunun aktif, kitlesel ve dayanışmalı kendine çeken eylemler olduğunun bir kez daha tüm işçi sınıfına öğretiliyor. ☺

Reyhanlı belediye işçileri grevde

Antakya (Mücadele)- Reyhanlı Belediyesi'nde çalışan 221 işçi 1989 yılından bu yana birleşmiş olan toplu sözleşme farkları, ikramiyeleri, mesai ve bayram harçlıkları olan toplam 4 milyar lira tutarındaki alacakları için 25 Ekim'den itibaren işi durdurma eylemi başlattılar.

İşçilerin eylemlerden önce hakları verilmezse 25 Ekim'de iş bırakacaklarını açıklamaları üzerine, Belediye Başkanı Nuri Güneş eylemi kırmaya yönelik çalışmalarına başladı. Eylemlerden önce Belediye Başkanı, SHP İlçe Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet Söker'i de yanına alıp işçilerin eylemlerini dolaşarak eylemlerin yasal olmadığını, katliamların işten atılacağını söyleyerek tehdit savurdu.

İşçilerin iş bıraktıkları gün bir konuşma yapan Belediye İş Sendikası İskenderun Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi ve işçilerin sözcüsü Ramazan Öymaz grevle 200 işçinin katıldığı, eylemlerin mevr olduğunu, yasadışı iş söz konusu olmadığını vurguladı. Reyhan Belediyesi işçilerinin eylemlerini Tarih-i Şube Başkanı Ahmet Yılmaz, 200 civarında tarım işçisi ve sosyalist basın temsilcileri ziyaret ettiler.

200 Reyhanlı Belediye işçisi direnişte. Dövizlerle ve halaylarıyla eylemlerini sürdürüyorlar.

Bu arada işçileri SHP İlçe Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet Söker de "ziyaret" etti. Bir gün önce evi dolaşarak işçileri tehdit eden kendisi değişmiş gibi, işçi dostu görünmeye çalışan Söker, işçiler tarafından teşhir edildi. Söker'in kiyoçluluğu ortaya çıktı ve ziyarete geldiği işçileri "yasaları çiğneyerek eylem yaptıklarını ve bunun sonunda birçoğunun canının yandığını" söyleyerek tehdit etti.

Belediye başkanı ve SHP yönetim kurulu üyesinin çabaları sonucu 25 Ekim'de senelik izinde bulunan ve vizesiye çıkan 17 işçi işten atıldı. İşten çıkarmaları Nuri Güneş taspoanla-

manın da önünü açmaya çalışıyor.

Tum bunlara rağmen işçiler yolu trafiğe keserek eylemlerine devam ettiler. "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "İşçi Kıymına Son", "Söz Yotki Karar İşçilerin", "İşçilerin Alacakları Ödenmiş", "Dövizleriyle Davul-zurna eşliğinde halay çektiler. Eylemlerini daha sonraki günlerde de sürdürdüklerini belleten işçiler "Zarar gelecekse zarara razıyız. Bizim işimizle kimse karışamaz. Kendi yönetimini güveniyoruz. Üretinden gelen gücümüzle yasal bir eylem yapıyoruz ve sonuna kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" dediler. ☺

Porland ve Betasan işçileriyle dayanışma gecesi

Gezbe Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde bir ayı aşkındır işten atılma ya karşı direnen Porland ve Betasan işçileriyle dayanışma gecesi düzenlendi. 27 Ekim'de Gezbe Belediyesi Kültür Sitesi'nde yapılan geceye programda olduğu halde birçok sanatçı katılmadı.

Gece, direnişçi işçilerin üyesi bulundukları Petrol-İş ve Petkim-İş sendikası yetkililerinin konuşmalarıyla başladı. Buna işçi temsilcilerinin dirençleriyle ilgili konuşma ve destek çağrıları izeldi. Ardından Ozan Tonguç ve Fevzi Kurtuluş dinletti sunular.

Gece, Ortaköy Kültür Merkezi'nde FOSEM'i sanatçıların çeşitli iş eylemlerinden çektiği fotoğrafları hazırladıkları da gösterisi ve Grup Özgürlik Türküsünün tükürleyle coşkulu bir hava yaydı. Bu arada Devrimci Mücadelede Sanatçı adına da bir mesaj okundu. Mesajın okunması ve Özgürlik Türküsünün söylendiği "Haklıyız Kazanacağız" marşı salonda "İşçiyiz, Haklıyız Kazanacağız" sloganıyla karşılandı.

Ayrıca İstanbul Sahnesi Oyuncuları hazırladıkları tiyatro oyunu, Ozan Ekrem Astar de tükürleyle destek verdiler.

İşçiler çektiıkları halaylar, attıkları sloganlarla özelleştirmeye ve işçi kopyalarına karşı tepkilerini gösterirken, dirençteki kararlılık ve inançları net ifade ettiler. ☺

Porland ve Betasan'da atılan işçilerin direnişi, dayanışma gecesinde atılan sloganlarla, söylenen türkülerle yankımsu buldu.

Kısa... kısa... kısa...

■ Türkiye Deri-İş Sendikası Marmara Bölgesi Temsilcileri Kurulu 13 Ekim'de yaptığı toplantıdan sonra 28 Ekim'de bir sonuç bildirgesi yayınladı. Toplantıda alınan bazı kararlar şöyle sıralandı: "İş güvenliğinin sağlanması, taşeronlaşma ve özelleştirme adı altında işçi kıyımının durdurulması, toplu iş sözleşmelerindeki haklı taleplerimizin yerine getirilmesi, kamu çalışanlarının grevli toplu sözleşmeli sendika haklarına kavuşturulması için gerekli yasaların bir an önce çıkarılması". Temsilcileri kurulu bu taleplerin gerçekleştirilmesi için tüm çalışanlara ortak mücadele yürütmeleri gerektiğini vurguladı, bu doğrultudaki çalışmalarını yinedediklerini belirtti.

■ Metro Gros Market'e çalışan ve Tez Koop-İş Sendikası'na üye işçilerden 77 kişi 28 Ekim'de işten çıkardılar. Metro Gros Market açıldığında beri bu işyerinde çalışan ve marketin sıkı sürede bu işyerinde çalışan işçiler bu kıyma tepkisi gösterdiler. İlk günler İstanbul Güneşli'deki işyeri önünde oturma eylemi yaptılar. 1 Kasım'da Tez Koop-İş 4 Nolu Şube'de işçi grevine bağladılar. Haklarını geri isteyen işçilerin açlık grevine imdadlık 28 işçi katıldı. İşçiler bu konuda kamuoyunu duyarlı olmaya çalışıyor.

■ Karabük esnafı, Karabük Demir Çelik Fabrikası'nın kapatılması planına karşı bir miting düzenledi. 30 Ekim'de yapılan mitinge esnaf odalarının yanı sıra Özçekil-İş Sendikası katılırların, ilericiler demokratı çoğu işçi grupların kendi pankartları ve dövizleriyle miting alanına girişleri engellendi. Konuşmalarda hükümetin özelleştirmeye ilişkin tutumu protesto edildi, miting sonuk bir havada geçti. ☺

"Faşistlere karşı örgütleniyoruz başarılı olacağız"

Ankara'da sivil faşist örgütlenmelerin liselerde öğrenci gençliğe yönelik saldırılarına ilişkin; DLMK açılış penliğinde Mimar Kemal Lisesi Müdürü Ali Kahyaolu tarafından dövülmek polise teslim edilen İnan Eren ve Bülent Arıca'la görüştük:

İdarenin açılış penliğindeki tavırını ve size yönelik saldırıların anlatılabilir misiniz?

İnan Eren: 22 Eylül günü, her sene yaptığımız gibi bu sene de Mimar Kemal Lisesinde açılış penliği yapmak istedik. Amacımız, düzenin penliğini ve sivil-faşistlerin bizzat okulu idareleri tarafından desteklendiklerini göstermekti. Öğrencilerin kalabalık olduğu bir saatte "Höğselindin" yazısıyla açılışa başladık. Daha yazıyı bitirmeden faşist okul müdürü başta olmak üzere müdür yardımcısı ve öğretmenler üzerine saldırdılar. Dövmeye başladılar. Bizi zorla sürükleyerek bir odaya hapsetmeye çalıştılar. Faşist öğretmenlere yönelik "Bizi işkenceci polislerle teslim ediyorsunuz. Bu suçu ve bunun hesabı sorulur" uyarılarımıza rağmen, bizi dinlemediler. Faşist müdür Ali Kahyaolu bir taraftan bizi tartahtakları, "Ben bu okulda böyle şeylere izin vermem" diye bağıyordu. Sonra da işkencecilere teslim edildik.

DLMK'nın bu tür saldırılarına ve son günlerde yoğunlaşan idare-sivil faşist işbirliğine karşı bir çalışmaya var mı?

Liselerde demokratik işe mücadele-sini yükselttiğimiz şu anki süreçte, önümüz engel olarak çıkarılan sivil-faşist idare işbirliği, bunların bir öğrenci gençliğe yönelik saldırılarına boşa çıkartmak hayati önem taşıyor. Buna yönelik çalışmalar yapıyoruz ve başarılı olacağız.

Okulundaki faşist örgütlenme ve idareciyle işbirliği hakkında bilgi verir misiniz?

Bülent Arıca: Okulumuzda gün-den gün gelişen sivil-faşist örgütlenme birçok öğrenciyi rahatsız ediyor. Okul öğrencilerinden faşist Şekih Odaşası ve Hasan Kaya-gusuz okul idaresinden verilen destek sonu- ca Bizim Oca'la bağı olarak örgütlenme çalışmaları yapıyorlar. Bu sivil-faşist çete geçtiğimiz günlerde demokrat bir öğrencinin derste i- klerini söylesimene bile tahammül edemeyerek tehditlerle bu öğrenciyi korkutmaya çalıştılar. Müdür Yardımcısı İdris Aksoy'un da ağıdan desteğini gören bu sivil-faşist çete okulda kolayca örgütlenmektedir. Daha sıkı bir örgütlenişle onların saldırılarını beklemen- den karşı koymak gerekiyor. Çabalarımız bu yönde...¹

Bülent ARICA

Bülent ARICA

Faşist çetelere karşı örgütlü mücadele

Ülke geneline yaygınlaştırılmaya çalışılan milliyetçilik ve gündeme sokulan sivil faşist saldırılar, liseleri de kapsıyor. Sivas'taki katliamlar, Erzurum'daki sivil faşist gösterilere kadar organize bir şekilde yürütülen sivil-faşist hareketi yaygınlaştırma çalışmalarına liselerin de dahil edilmesi pek de şaşırtıcı değil. Çünkü oligarşi hayatın her alanındaki demokratik muhalefeti sivil-faşist saldırılara indirgemeye ihtiyaç duyuyor.

Genel olarak liseli gençliğin maceracı yapısı sivil faşist çetelerin liselerde örgütlenmesine uygun zemin oluşturmuyor. Ondan da öte, okulu idarelerinin gerici-faşist kadrolarından oluşturulması ve hemen tüm derslere kadar yansıtılan faşist propaganda ile genç beyinler etki altına alınmaya çalışılıyor.

Çetecilik örgütleniyor. Ve bu sivil-faşist çete derinici-demokrat öğrencilere yönelik saldırılara kullanılıyor. Faşist okulu idareleri ve öğretmenler tarafından da desteklenen bu sivil-faşist çeteler rahatlıkla okulda silah, bıçak vb. ile geziyor ve çalışma yapıyorlar. Kimi faşist okul müdürlerinin daha silahlı dolayışları okullarda, Lenin rozeti taşıdığı kişi veya okuduğu gazete ve dergi yüzünden devrimci-demokrat öğrenciler okullardan uzaklaştırılırken, arama sırasında belinde sildan bulunan faşistlere silahları geri teslim ediliyor.

Böylesi bir zeminde çalışmalarını ve saldırılarını sürdüren sivil-faşist çetelerin dağıtılması için karıştırmaları yükseltilmesi aktif hayatı bir önem taşıyor. Çünkü saldırılar "katliamlar" noktasına doğru hızla ilerliyor. Ve saldırıları önü kesilmeyip boyutlanmasına izin verilirdi durumlarda, devrimci ve demokrat güçlerin liselerdeki varlık koşulları ortadan kalkmış olacaktı. Bu da liseler gibi gençliğin dinamizmini kaybetmeyeceğimiz bir alanı daha baştan kaptayabilecektir.

Demokratik işe mücadelesinin yükseltilmesi ve aktif kitleleri bir boyut kazanması liselerde sivil-faşist örgütlenmenin hareket alanını daraltacak, zamanla etkisizleştirilecek ve sonuçta okullardan atacaktır. Çeteciliği de sonuçta okullardan çıkartır. Bu örgütlü yapı DLMK'dır. Liseli Dev-Genç'tir.

SALDIRILAR

İstanbul... Sefaköy Lisesinde arkadaşlarının atılmasına protesto eden öğrencilere polis saldırıp gözetimle aldı. Sefaköy Lisesi öğrencileri okul müdürü Edip Baykal'ın okul içinde belinde silahla dolayışları ve öğrencileri döverek tehdit ettiğini, ayrıca okul içinde faşistlerin örgütlenme çalışmaları yürüttüğünü söyledi.

Söylen, Plevne ve Şişli liselerinde de faşistler okul içinde belinde silahla dolayışları ve öğrencileri tehdit ediyorlar. Plevne Lisesi öğrencileri bir faşist öğrencinin üzerinde silah bulmuş öğretmenini bunu idareye teslim ettiğini, fakat idare-nin silahı daha sonra öğrenciyi iade ettiğini anlatıyor.

Tuna Lisesinde ise din öğretmeni Hüseyin Gürgeç, felsefe öğretmeni Muhammed Seyhan, İngilizce öğretmeni

DLMK'lı öğrenciler: "Liselerde yoğunlaşan polis-idare destekli sivil faşist saldırılara sessiz kalmayacağız."

Mustafa Gökçe derslerinde devrimci-demokrat öğrencilere baskı uygulayarak, tehdit ediyorlar.

26 Ekim günü İstanbul Avcılar Süleyman Nazif Lisesi öğrencileri, okullardan uzaklaştıran arkadaşlarının geri alınması için okul bahçesinde basın açıklamaları yapmak istedikler. Açıklama başlamadan önce sivil polisler bir öğrenciyi döverek gözaltına aldılar. Polis saldırılarından kısa bir süre sonra Avcılar İnsa Lisesi'nden gelen 15 kadar sivil-faşist belinde silahları göstererek öğrencilere saldırdılar.

Sivil-faşistlerin yansısı öğrenciler üzerinde de baskıya da devam ediyor. Geçtiğimiz hafta içensinde Küçük-köy'de sivil polislerin Küçükköy Endüstri Mesleki Lisesi öğrencilerini gittiği bir kahveye basarak öğrencilerin sinaga çık-tıkları bahanesiyle dövmesi bunları en önemeği oluşturmuyor.

Ankara... Mimar Kemal Lisesi'nde açılış penliği yapan DLMK öğrencileri Müdür Ali Kahyaolu, Müdür Yardımcısı Oğuz Erat, Ümit Ozbay ve din öğretmenleri İnan Yurtan adlı faşist öğretmenler tarafından polis teslim edildiler.

Aktay Lisesinde Zekanya Uzunozlu adlı faşist öğrencinin önderliğinde liseler-saldirilar yapıpırken, Keçiören Çevre Sağlık Lisesinde ise faşist idare tarafından saldırlar planlanıp uygulanyor. An-

kara Lisesi'nde 29 Ekim günü kürsüde konuşan 2 DLMK'lı öğrenci idare tarafından önce tartahtakları sonra polis teslim edildi.

TEPKİLER

İstanbul... DLMK'lı öğrenciler son dönemlerde liseli gençliğe yönelik saldırılarına ilgili basın açıklamaları yapıp. 29 Ekim günü Gaziosmanpaşa DEPE'te yapılan açıklamada "Sivil-faşistlerin son sür-rekte aktif devlette işbirliği içinde değildi bizzat devlet kurumlarının içinde yer alıyorlar. Hedef halkların yükselen mücadelesini boğmaktır. Bu yüzden 80'inci sene-yüzüni teğir olan sivil-faşistler artık birçok yerde resmi ebisleye karışma-ya çıkıyor. Bir DLMK'lı öğrenciler olarak diyorum ki, okulu idarelerinin de katıldığı bu saldırıları demokratik işe mücadelesine yeneceğiz. Saldırlar öğrenci gençliğin yükselen mücadelesi karşısında yok olmaya mahkumdur." dediler.

Balikesir... Gönen Endüstri Meslek Lisesi'nde "Yaşasın Demokratik İşe Mücadelemiz", Ömer Sayettin Lisesi'nde "Faşist İdare ve Öğrenci Muhterirlerinden Hesap Soracağız", Sağlık Kole-jinde "Söz Kararı Örgütlenme Hakımız Engellenemez", "Faşist Başkaları Son", Tıccaret Lisesi'nde "Davağa Hayır", İda-re Baskısına Son" Liseli Dev-Genç im-zalı yazılımlar yapıldığı öğrenildi. ²

Çanakkale'de polisin saldırganlığı ve keyfi tutuklamaları

Çanakkale'de 26 Ekim günü okullardan çıkan Erdal Gökçü ve Mustafa Cın adlı okullarımız belediye sosyal tesislerinin önünde gözetimle alındılar. Kendilerini polis olarak tanıtan ve kimliklerini veremelerini isteyen bu kişilere, kimliklerini, polis ol-duklarını kanıtlamaları halinde gösterebileceklerini söyleyen okullarımız, keyfi ola-rak gözetimle alındılar. Gözetimle alınmaları sırasında direnen okullarımız, dövmeler karakola götürüldüler. Ertesi gün de çıkarıldıkları mahkemeye tutuklandılar.

Erdal Gökçü ve Mustafa Cın'ın tutuklanıp, Adliye'den çıkarılmaları sırasında, orada toplanan halk ve arkadaşları tutuklanmayı "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Hakk-ız Kazanacağız" sloganları atarak protesto ettiler. ³

Kütahya'da TÖDEF'ten alternatif açılış penliği

Kütahya TÖDEF, Afyon'dan gelen TÖDEF'li öğrencilerin de katılımıyla Dumlupınar Üniversitesi'nde bir alternatif açılış penliği düzenledi.

Okul idaresi ise tüm sivil ve resmi polisleri okul girişine yavaş açarak katılmayı engel-lenmeye çalıştı. Halaylar ve türkülerle başlayan penliğe öğrenciler üzerinde de baskılar ve infazlar konandı. Polis-idare işbirliği teşhir edildi.

Bu sırada konuşma talebine bulunan Rektör Ziya Akgün'e yanlış imisiatif sonucu ko-nuşma hakkı verildi. Akgün konuşmasında "Bugün haley geçen, tüktü söylesenler, yarı- nellerine silah al, daha çıkar." demesi üzerine öğrenciler rektörün konuşmasını protesto et-tiler. Şenliğin bitiminde gözetimle alınan iki öğrenci aynı gün akşam üzeri serbest bırakıl-dı. ⁴

Cezaevlilerinde baskı politikası ve tutusların direnişi

BUCA CEZAEVİ'NDE BASKILAR VE AÇLIK GREVİ

Buca Cezaevinde siyasi tutusların üzerinde baskı ve terör giderek artıyor. Siyasi tutusların kendilerini yönelik bu baskı ve saldırı dalgasına protesto etmek amacıyla açlık grevine başladılar. Buca Cezaevi'nde son bir yıl içinde üçüncü kez açlık grevine girdiler.

Bu cezaevinde şimdiye kadar hemerher açlık grevinin ardından, daha önce alınan hakların gasp edilmesine yönelik yoğun saldırılar gündeme gelmişti. Siyasi tutusların, yönelik baskılar mahkemeye götürülüp getirilerek dayak atma, ke-sici atelerle saldırıya uğrama, bileklerin kelepçelere sıkılması vb. şeklinde uygulamaları yöntemlerle önceki haline dönüştürülmeye çalışıldı. Buna son olarak da hücre cezasi uygulaması eklendi. Amay siyasi tutusların direnişleri sonucu elde ettiği kazanımları geri almak.

Buca Cezaevi'ndeki PKK'lı tutusların açılmalarına göre geçtiğimiz hafta Perembe günü Süleyman Aydın, Mehmet Tuncay ve Ekrem Aslan adlı irtifaklı olduğu söylenen üç kişi kendileri tarafından cezalandırıldı. Bunun ardından PKK'lı tutusların yapılan saldırı sonucunda 75'i ağır olmak üzere 84 tutus

yaralandı. Yine aynı gün İzmir ve çevresinde yapılan operasyonlarda gözaltına alınan Devrimci Sol tutusların da cezaevine getirildikleri sırada yoğun bir saldırıya karşılaştılar. Bu saldırı sonunda 14 Devrimci Sol tutuşu ağır yaralandı.

Özellikle tutuslardan Aydın Kaya ağır biçimde yaralandığı habire bilinci olarak hastaneye gönderildi. Cezaevi idaresi tüm bu saldırıları siyasi polisle ılgırlı olarak gerçekleştirirken, koğuşlar-bu nedenle eşyalar tamamen tahrip edildi.

Buca Cezaevi'ndeki PKK'lı tutuslardan Mehmet Yıldırım ve Mehmet Darga Çanakkale E Tipi Cezaevi'ne, Şeyhmuz Yüksel Bursa Özgür Tip Cezaevi'ne, Temsilcileri Cömert Bozkurt ise Aydın E Tipi Cezaevi'ne sürgün edildi. Sürgün edilen tutuslar açlığın saldırılarına maruz kalarak şiddetli bir biçimde dövüldüler.

Yapılan bu saldırıların ardından PKK'lı tutuslar beşer gününü dönüştürüp açlık grevine başladılar, TİKB'li tutuslar süresiz açlık grevine başladılar. Tutuslar bir açılıma yaparık baskılar sona erene kadar açlık grevine devam edecekleri belirtilir.

Yine Buca Cezaevi'ndeki siyasi tutusların yaptıkları ortak açılımda

mahkemelerde yaptıkları savunmalarından dolayı Devrimci Sol davası tutuslarından bir, PKK'lı tutuslardan dört kişiye hücre cezasi verildi. 24 Ekim'de yapılan görüşmede de cezaevi idaresinin tutusları hücreye atacağını söyleyen saldırıdan bir tavir içine olduğu belirtildi. Ancak beklemedikleri bir direnişle karşılaşarak cezaevi idaresi geri adım atmak zorunda kaldı. Bunun üzerine siyasi tutuslara ara çözümler öneren idare bunda belirli ölüde başarılı oldu.

PKK'lı tutuslar başta gösterdikleri kararlı tavirden vazgeçerek, gündüzleri havalandırılmaya çıkıp geceleri hücrelerde kalmayı kabul ettiler. Hücre cezasi alan dört arkadaşlarını idareye verdiler. 25 Ekim'de cezaevi müdürü ve savcısı-nın kalebaşk bir gardıyan grubu ile Devrimci Sol davası tutuslarının kaldığı 6. ve 7. koğuşa gelerik, hücre cezasi alan idris Ay'ı almak için gerçekleştirdiği saldırıya sloganlarla karşılık veren tutuslara bayrak koğuşundan da destek verildi. İdris Ay'ın zorla hücreye alınmasından sonra 6. ve 7. koğuşlardaki Devrimci Sol davası tutusları barikat kurularık, Cezaevi idaresi barikat direnişi karşın-da hücredeki tutusları koğuşa göndererek geri adım attı. Hücre cezalarına karşı tavir gösteren siyasi tutuslar, kavga omuzdağırlı ve siper arkadaşlağından güzel bir örneği sergilediler.

Buca Cezaevi'nin yeni olaylara gebe olduğunu söyleyen siyasi tutuslar selesine kulak verimisine ve direnişlerinin desteklenmesi çağrısı yaptılar.

ÇANAKKALE CEZAEVİ'NDE SÜRGÜN

Buca Cezaevi'nden Çanakkale Cezaevi'ne sürgün edilen Mehmet Yıldırım ile Mehmet Darga isimli PKK'lı tutusların sağlık durumları giderek ağırlaşırken, Yıldırım'ın Devlet Hastanesi'ne kaldırıldığı bildirildi. Bunun üzerine Çanakkale Cezaevi'nde bulunan PKK'lı tutuslar açlık grevine başladılar. Tutuslar baskılar kaldırılmadıkça takdirde değişik eylemler gerçekleştirecekleri açıkladılar.

SAKARYA CEZAEVİ'NDE SÜRESİZ AÇLIK GREVİ

Sakarya Cezaevi'nde tutuklu bulunan Devrimci Sol davası bayan tutusları baskılarla protesto etmek ve Bayrampaşa Cezaevi'ne sevk edilmelerini sağlamak için dönüştürülerek süresiz açlık grevine girdiler.

Tutuslar yaralıydıkları davanın İstanbul DGM'de görüldüğünü ve bundan dolayı sağlığı savunma yamalarının engellendiğini söylediler. Diğer taraftan 1 Kasım günü TİYAD'lılardan oluşan bir heyet cezaevindeki sorunları görüşmek üzere Sakarya Cezaevi'ne gitti. Ancak cezaevi savcısı toplantısı olduğu ve tüzel kışkırlık olmadığı gerekçesiyle heyeti geri çevirdi. Siyasi tutusların bildirime göre cezaevi idaresi Adalet Bakanlığı'na başvuruda bulunarak buradaki siyasi tutusların İstanbul'daki cezaevine sevkini istedi. Siyasi tutusların talepleri kabul edilinceye kadar dönüştürülmesi süresiz açlık grevini sürdüreceklerini söylediler. ◆

Sivas katliamı sanıkları devletin "koruyucu" kanatları arasında

Ölüt yedi aydır ve sanatının Sivas'ta yakıldığı olaydan sonra açılan iki ayrı davaya Ankara DGM tarafından görüşülür karar verildi. Şimdi Sivas katliamının suçluları hep bir mahkeme tarafından yargılanıyor.

Olayların akışına bakıldığında verilen katliksiz kararları hep de şaşırıcı oldu. Çünkü daha katliamın arkasından yargılanan hayali örgütler ve tahnik iddiaları, açılacak davanın seyrinin ne olacağını gösteriyordu. Devletin sorumluluğunu taşıdığı Sivas katliamı için dava açılması düşünülmeydi. Gençlerin Madimak Ötelinde diri diri yakıldığı ölüte yüz insanın katline seyratı kalın devlet güçleri bu suça ortak olmuştular. Katliamda hayali suçlular yaratılmış, tahnik olduğu söylenen halkın diri duyuluyordu oysa öldürüldükleri sürmüştü. Böylesi bir durumdaki suçluların yargılanmasını beklemek iyimserlik olurdu.

Daha önce Ağır Ceza ve Asliye Ceza Mahkemesinde açılan davalar "Laik devlet düzenini yıkıma yönelik olduğu" gerekçesiyle DGM'ye gönderilmişti. Ancak daha sonra Sivas'ta yaşananların DGM'nin göre alanına girmedikçe belirlenmeyecekler. "Bu dava baştan yanlış açılmıştır. Adam öldürme ve gösteri yürüyüşü DGM'nin göre alanına girmez" dedi. Daha önce en köpük hak alma ey-

Katliamın gerçek sorumluları, katliamı hızla örtbas edebilmektedirler.

lemlerinde, direnişlerde yıldırım hızıyla davalar açan, onlara yal hapis cezası veren Ankara DGM'si her nedense aynı hızla Sivas katliamı için açılan davada gösterememi. Yani Sivas katliamı elbirliği aklamaya çalışıldı. Davacıların da polis mahkemeyi izlemeye gelen halka ve basına saldırı. Müdahil avukatların mahkeme salonuna girmeleri daha engellenmeye çalışıldı.

Bu devide yargılananlar göstermek suçlularıdır. Görev suçluları katliamı göz yuman devlet ve görevlik görenleri. Katliamı engellemek bir yana, teşvik eden görevlik güçleri mahkemede kendilerini beklenen görevlerini layıkıyla yerine getirecek insanlara saldırmıştı.

Ortaçağ cehaletini ve goriliğini aratmayan bir vahşetle yakılan 37 insanın katliamını sorumlu olarak yargılanması gereken bir kaç kişi değil devletin kendisi olmalıdır. ◆

Devrimci Gençlik İrtibat bürosu basıldı

Konya (Mücadele)- Bağımsızlık Demokrasi ve Sosyalizm Mücadelesinde Devrimci Gençlik Dergisi Konya İrtibat Bürosu 28 Ekim 1993 günü Terörle Mücadele Şubesi, Basın Masası ve Merkez Karakolu polislerine baskılar talan edildi. Heriş açılışını yapmasını Konya İrtibat Bürosu'na gelen polisler büroda bulunan devrimci temsilcisi Mustafa Köprülü ile Tuğba Ak, Barış Öney'den ve idare mahkale eden ÖZGÜR-DER geçici Yönetim Kurulu Başkanı Avukat Zeynep Fırat'ı gözaltına aldılar. Gözaltına alınarak ertesi günü çıkarıldıkları mahkemeye serbest bırakıldılar.

Konya Halkın ve Özgürlükler Platformu (ÖZGÜR-DER)liler, TÖDE'liiler, DİLMK'lıları basma ve kamuyuna yapılan açılımda "Bilayırız kü, bu ayadığınız son baskın, son gözaltı olmayacak. Bizler de devlet teröründen nasibimizi almayız alacağız da... Binalere tek basarak da, tüm ilçeye targahtalı bizlere çağışa da mücademizi durduramayacaklar." denilerek Konya polisinin keyfi uygulamaları protesto edildi.

■ ■ ■

Yezitburnu Halkevi açıldı

Mahkeme kararıyla üç yıl önce kapatılan Yezitburnu Halkevi 24 Ekim '93 günü tekrar açıldı. Yaklaşık 400 kişiyin katıldığı açılış çeşitli siyasi partilerden ve demokratik kitle örgütlerinden temsilciler de konuk olarak katıldı.

Açılışa Halktevi Genel Başkanı Ahmet Yıldız, Yezitburnu Halkevi Başkanı İlhami Varlı ve bazı demokratik kitle örgütlerinin temsilcileri konuşmalar yaptılar. Halktevinin 1. Bölge Temsilcisi Hüseyin Özkurban'ın halktevinin anti-faşist, anti-empiryalist, anti-yavanist bir gelenek olduğu söylemesine rağmen açılışa ortaya çıkan durum adına buni hayalardı. Çünkü konuşmalarından bir günün devrimci yekünleri ve Devrimci Sol savagıllarının ittifakı olduğu bir gün tartışmaya neden oldu. Okunan giriş açılış katliam kışının alıyoları karışıklaıan halktevi yöneticileri tam tersi bir tavir sergileyerek kişinin konuşmasını teşvik ettiler.

SHP'li belediye başkanı konuşmasında Kemalist propaganda yaparak tepkisi kalan halktevi yöneticilerinin devrimcilere afelemleri bir güre tepe göstermesinin nedemini anlamak zordu. Halktevi yöneticileri Kemalist propagandaları sessiz kalp, devrimcilere atfedilen bir güre bu kadar tepe gösteriyorlarsa; öncelikle kendilerini ve demokratikliklerini gözden geçirmelidiler, çünkü devrimci devrim sehtilerinden ve Devrimci Sol savagıllarından tedirgin olmalarına gerek yoktu.

Öte yandan yezitburnu bulunan aynı anlayış, halktevinin kitleleşmesinden çok yaklaşıp genel kurulda yönetimi tek ele geçirebilmenin hesabını yaparak hareket ediyor. Yeni eyle yezitburnu zorluk çıkıyor. ◆

Fındık üreticisi sorunların altında eziliyor. Eskiden olduğu gibi bugün fındıktan geçim sağlamak küçük üretici için oldukça zor.

Fiskobirlik üretici için göstermelik bir kooperatiften başka bir şey değil. Ha tefeci tüccar, ha Fiskobirlik, değişen bir şey yok. Fındık parasını aylar sonra alan üretici, aldığı faizli borçlara dağrıyor. Ve her yıl üretici içten tükeniyor. Zamanla ya göçüp, ya başka işlere yöneliyor. Örgütlenme fındıkçılar için tek çözüm yolu olarak kendini dayatıyor.

Karadenizli fındık üreticileri nasıl sömürülüyor?

Fındık ve çay Karadenizin akla ilk gelen ürünlerindendir. Zaten özellikle Doğu Karadeniz halkının bu ürünlerin dışında bir geçim kaynağı da yoktur. Fındık ve çay üretiminin yapılmadığı yerlerde ise Karadenizliler utak çaplı hayvancılık yaparak geçimlerini sağlamaktadırlar.

Karadeniz bölgesinde yaklaşık 450 bin hektar arazide yine yaklaşık 250 bin aile fındık üreticiliği yapıyor. Yaklaşık 8 milyon kişi doğrudan ya da dolaylı olarak geçimini fındıktan sağlıyor.

Gerek üreticinin elinden fındığı alan tüccar, gerekse fındığı değeri biçimlere dönüştürüp pazarlayanlar, devlet ve diğer araçlar taltı kârlar elde ederlerken, fındık üreticisi fındığı üretmek ve kendi yapamıyorsa devamlı ettirebilmek için sıkıntılı günler geçiriyor.

Fındık Alınımı ve Fiskobirlik

Fındık alınımı sözde üretici kooperatifi olan Fiskobirlik çerçevesindedir. Sözde üretici kooperatifi diyoruz, çünkü Fiskobirlik fındık üreticisinin sorunlarını hafifletmek yerine, üreticili tüccar ile Fiskobirlik ikileme sokup üreticinin ezilmesine yol açmaktadır ve bir işlev görmüyor. Bu halıyla Fiskobirlik, daha çok zengin fındıkçıların ve devletin cihana çalışan bir kurum özelliği gösteriyor. Taban fiyatlarını Fiskobirlik belirliyor. Bu işlemler henüz fındık ağacı yermişe durmadı da yapılabiliyor. Her yılın Mayıs ayında fındık ağacının karantınlı sayılması Fiskobirlik buna göre rekolteleri hesap ediyor. Rekoltelerin yüksek hesaplandığı durumlarda fındık alım fiyatı da buna göre düşüyor oluyor. Ancak süreç iyileşmez olumsuz hava koşullarından ya da üretimi etkileyen diğer faktörlerden dolayı yapılarak düşülebiliyor ve bu durumda fındık rekoltesi düşük olarak düşüyor. Oysa Fiskobirlik'te belirlendiği fiyat aynı kalırsa devam ediyor.

Üreticinin bütünü bir geçimlik değil bir bakım uygulandıktan ve maddi olanaja olmadığından fındık çürüyor he-

ba olabiliyor. Randımanı düşüren bu etken de üreticinin aleyhine çalışıyor. Örneğin '93 yılında devlet fındığın randımanını 54 olarak gösterip buna göre 14.600 TL. taban fiyat belirledi. Oysa bu randıman doküme ve gümrümeden dolayı 50'nin altına düşüyor, fiyat ise aynı kaldı.

Fındık Üreticisi Fındığa Bakımsızlıkta Şikayetçi

Fındık üretimi hem masraflı hem normal üzerinde almak isteyen bir tarım ekli. Bakım yapmakla ödünce verim oranı da düşüyor düşüyor. Yeterli bakım yapılmamasının aslı sorunlusuz ise devletin tarım politikası. Sözde tarım emekçilerini bilgilendirmek, gerekli maddi desteği sunmak için kurulum işleri birimlerin bu işlevlerini yerine getirmemesi sonucu, tarım emekçileri emekleriyle orantılı ürün alamıyorlar. Bu da tarımları yaşam koşullarını daha da ağırlaştırdığı gibi, emeklerinin her geçen gün biraz daha fazla eriyip gitmesi sonucunu da beraberinde getiriyor.

Fındık Üreticisi Fiskobirlik'in alım poli-

zazara ulaşırsa, çuvaldan alınan fındık numunelerinin incelenmesi sıra geliyor. Bunun için çeşitli testler uygulanıyor. Bu teste göre 100 gr. kabuklu fındığın içi 50 gr. geldiğinde o fındığa 50 randımanlı deniyor. Bu aşamada Fiskobirlik her üreticinin fındığını öngördüğü taban fiyat üzerinden üç aşığı beş yukarı yeni bir fiyat uygulayabiliyor. Bunun yanında fındığın kurulum hesabı da fiyatı etkelen oluyor. Ancak fındıkta ne derince kuru olduğu alım memurunun hassasiyetine bağlı. Memur "bu fındık biraz nemli" diyerek fiyat indiriyor. Yani bu işlem tamamen tahminlere dayalı olarak yapılıyor. Fındık üreticisi bunun adaletsizlikleriyle yaşıyor, bu nedenle daha adaletli ve teknik bir yöntemin bulunmasını istiyor.

Üreticinin Bir Yıllık İhtiyaç

Fiskobirlik'ten Alacağı Paraya Bağlı

Üretici fındığını Fiskobirlik'e teslim ettikten sonra parasını almak için de kendisine gün veriliyor. Bu süre 6 aydan 1

zeytin alınır. Şimdi 1 kilo zeytin 1 kilo fındıkla alınıyor," demekte.

Fiskobirlik'in alım yapmadığı dönemde üreticinin ürününü daha düşük fiyata kapatan tüccar, bazı durumlarda Fiskobirlik'ten daha yüksek fiyat verecek üreticiliği bağlayabiliyor. Üreticiler bunun ilgili tüccarın fındık ihracatı yaparken daha çok kâr etmesini bağlıyorlar. Örneğin Tüccar bu yıl fındığın az olupundan dolayı Fiskobirlik'in katından daha fazla (23-27 bin TL) alım yapıyor. Fındık ihracatı ise genelde Almanya, Fransa, İngiltere, ABD ve Danimarka'ya yapıyor.

Fındık Üreticisi Göçe Zorlanıyor

Taban fiyatlarının düşüklüğü, ürünün bedelini zamanında alamaması, faizli borç, her yıl düşük rekolte yani verimlilik, gübre ve ilaç fiyatlarının pahalı olması, üreticinin verim ve iyi cins fındık konusunda eğitilmemesi gibi nedenler fındık üreticisini her geçen yıl daha da yoksullaştırıyor. Üretici yoksullaştıkça da ek işlere zorlanıyor, toprağını elden çıkarak göçe zorlanıyor.

Toprağı az ve değeri düşük Karadeniz'de üretici toprağını satıp, büyük şehirleri işçi olarak girmesinin yanında, Adapazarı ve Akçakoca'ya gidip daha düz ve geniş arazi aralarak fındık üretimi-

Fındık üreticileri her geçen yıl yoksullaşlıyor, fındıktan aldıkları verim gün geçtikçe düşüyor. Sorunlarına çözüm için örgütlenme ihtiyacı kendini dayatıyor.

yla kadar sarkabiliyor.

Günlük geçim, çocuklarının okul masrafları, kişilik erzak giderleri için fındığın parasını alamayan üretici sağa sola, bankalara ya da tefeciye faizle borçlanıyor. Bankadan alabildiği kredi, faizliyle birlikte bir sene emek verdiği fındığın tüm edimini alıp götürüyor. Üretici, "Borç almaya başlanınca arkası geliyor zaten" diyor ediyor. "Borç ala ala sonunda fındık parasının ne kadarı emesini hespi soru dağrıyor. Evin masrafları, fındığın masrafları, Mevcut bankadan borç alıyorduz. Banka fazla veriyor. Aldığımız borcu faizle ödeyelim derken fındık parası olduğu gibi geliyor. Bu durumda başka geçim kaynakları arıyoruz."

Fındıkta geçimini sağlayamayan üreticilerin çoğu hayvancılık ya, gibi ek işlerle geçimlerini kolaylaştırmaya çalışıyor. Fındıktan para kazanamayan işe giriş ve düz arazi arıyor. Toplanan ürünleri daha fazla oluşturan ellerine bir delaf daha çok para getirmek.

Olayın bir diğer yönü ise üretici kooperatifi olan Fiskobirlik'tin uygulamalarıyla devlet kontrolünde olup üreticinin perişan eden bir konuma gelmesi. Üretici zamanında ödemeyen Fiskobirlik çerçevesinde de alım yapmayabiliyor. Örneğin üretici bu sene oraklama 12.000 liradan alım beklerken 9000 TL. taban fiyat verildi. Tüccar ise çor durumda kalan üreticinin fındığını 4900-6000 TL. arasında alıyor. Üretici "Eskiğim 1 kilo fındığı 1 kilo

ne orada devam ediyor.

Karadeniz'deki fındık üreticisi ise buralarla fındık üretimi yapılıncasına karşı çıkıyor. Şöyle diyorlar: "Oradaki arazi düz ve verimli. Her şey yetiştiriliyor. Ama bizim burada arazi elverişsiz. Ayrca devletin fındıkçıyı yapıyor. Ayrca devlet oradaki fındıkçıya daha iltisamlı davranıyor. Eğitim yapıyor, yarımcı oluyor. Ama burada hiçbir şey yapamıyoruz. Karadeniz'deki fındık fındık yetiştiriyorlarmış, burada fiyatta da ekili oluyorlar. Fındıkta ürün bolluğu fiyat düşürüyor."

Ayrıca babadan oğula arazinin bölünmesi, gün geçtikçe geçim sıkıntısının dayatması yüzünden fındık üreticisi göçmek zorunda kalıyor.

Bununla birlikte göçmenin yolu üreticinin örgütlenmesidir. Üretici kooperatifi olan Fiskobirlik üreticileri yabancı, patronu devlet ve zengin fındıkçıların eline bir kurum. Ve kendisine üye 216.985 fındıkçının sorunlarına çözüm olmadı. Oysa üretici Fiskobirlik'te tüccarların, tefecilerin arasında ezilmesine üye ihtiyaç duymuştu. Fiskobirlik işe konumu itibarıyla tefecilerden sıkışık durumda. Bu nedenle fındık üreticilerinin yeni üreticinin denetim ve yönetimine olacak bir kooperatifi örgütlenmesine ihtiyaç var. Böyle bir örgütlenme gerçekleştirilmeden fındık üreticilerinin sorunları hafifletilemez ve toprağını elden çıkarak göç etmesi önlenemez. □

Fındığın Alınımı Mal Edilmesi

Türlü Zorluklar İçeriyor

Fındık üreticisi için fındığın alım merkezine ulaştırılması masraflı ve zorlu bir iş. Zorluklar genelde arazilerin yamaçlarda olması dolayısıyla nakliye işlerinde çıkıyor. Eğer nakliye işi halledilirdi fındık

9 SÜTUN

Gün'de bir komik:
Lütfü Oflaz

Dönem dönem gazetelerin hatırı sayılır köşelerinde gürültü adlarını. Sık sık kendileri için "eski solcu", "yeni liberal"lerle yaptıkları polemiklerin gündeme gelirler. Bir kuzular mı birbirlerine; hiçbir şey görmeyiz güleriz. Dönük olduk-ların, libaracı geçmişlerini bir an için akıllarından çıkarıp verjansın ederler karşılıklı. Basın camiasının genellikle birbirleriyle kapışmaları çok tanırım, oysa sıkın sıkın köşelerinde ahamk kesenleri, orduya-polise akl veremleri de vardır.

Evet, bunlar burjuva basının köşe yazarları, gözbebekleri. İpliği pazara çıkarlar için diyecek sözlümüç yok, onları herkes tanyor. Biz daha "yeni yüzleri" tanıtımlı dedik. İşte Lütfü Oflaz onlardan biri...

Lütfü Oflaz da Aydınlık ekolünden. Ekol demek en doğrusu. Çünkü Aydınlık; MHP'nin sağcı partilere faşist kadro yetiştirdiği gibi, burjuva basına "eski solcu" yazar yetiştiren bir anlayıştır. Bugün Cumhuriyet'inden Hürriyet'ine kadar burjuva basının hatırı sayılır tüm gazetelerinde köşeleri onların arasında eski Aydınlıkların sayıca en kalabalık olanların başında gelirler. Ancak eli kalem tutanları da "büyük" gazetelerde çalışıyor, Lütfü Oflaz gibi çapşurları da gerçekten "ucuz" olan Gün gibi gazetelerde yazabiliyor.

Gün gazetesi daha ucucazılarak çıkması başladığından beri "Gün diyor ki..." köşesinde yazıyor Lütfü Oflaz. Yazdıklarıyla bir yandan önüne gelece akl verip, "mülli birlik ve bütünlük" için yoldan öğretirken, bir yandan da ucuz komediyenleri andırarak komiklikler yapmaya çalışıyor.

29 Ekim'de gösterisine dönüştürmeye çalışan devlet yetkililerine alkışlar yağdırdı yazılarında "Bayrak Denizli!" başlıklarla olan, yurtsverer hareket ve mücadelede yönelik ucuz espriyi yapmaya çalışan Lütfü Oflaz'ın aslında kimliğini bilmeden de yok.

80'üncüden Aydınlık'tı kendi halinde bir köşe yazarı-ken, cuntanın iki yıllarında kısa süreli bir tutukluluk başından geçince, bir anda "demokrasi ve basın özgürlük savunması" mertebesine yükselen Lütfü Oflaz için çok şey söyleyebiliriz. Ama ona ve kimliğine en güzel anlatılacak olan kuşkusuz TAYAD'lı aileler olacaktı.

"Lütfü Oflaz"la kendisi cezavinden çıktından sonra bir tutuklu yakını vatanına gitti. Çok ilginç biriydi. Cezavine hasb-haklar derken girmeyi ve çok kısa bir süre sonra tahliye edildi. Aydınlıklar. Lütfü Oflaz kendisi anlatır ve yaptıklarıyla övünür, kendisini kahramanmış gibi hissedir. Tanıttık de-nek yanlış olur, sanki yapıtı bilere. İşte bu sözlerle anlatıyor TAYAD'lılar Lütfü Oflaz'ı yazdıkları "Tutsak Aileleri, 12 Eylül ve TAYAD" kitabında.

Kendisine pakerik biçtiğinden, ilginç yapıtımlar yapıp-tından o günlerde tutuklu yakını arasında epceyri konu-su olur Lütfü Oflaz. Nasıl olmasın ki, gazetelerde çalışan arkadaşları aracıyla deyim yerindeyse solcu asparagüsleri yapıyor, kendisini "Tek kişilik af örgütü", "Türkiye'nin Wa-lisa'nı" diye lanse etmeye cabalar. Hızını alamayıp, bilkinen dört bir yandan kendisine iki milyon daha fazla mektup yollandığı açıklamaları yapıyor.

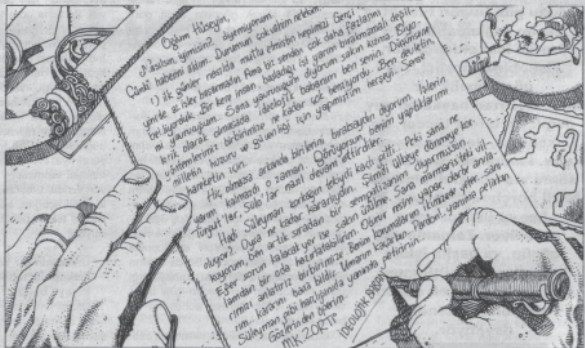
Asparagüslerden bızını alamadığından, soluğu tutuklu ya-karınların arasında alır. Kim ne yapıyor, her şeyi öğrenebil-mekdir tüm merakı. Fazla meraklı yapısının yanında, kuşku-cu özellikleriyle kısa sürede tutuklu yakınıların tepkisiyle kar-pışmakta geçkine. Hemen mekan değiştirir.

80'li yıllarda çizmeye çalıştığı "hızlı solcu" görüntüsü bir yana, ta o günlerden bellidir Lütfü Oflaz'ın gelişimi. Bugün de bulundukları yer, yazdığı yazılar ve yaptığı akl hocalığıyla ken-disini yakından tanıyanları pek şaşırtmıyor. Kendini dinle-tecek devrimciler bulamayınca, olgılarıyla akl hocalığı yapma-sı da şaşmamak gerek...

Halkımızın dillinden düşmeyen güzel bir deyim vardır; "Ağır ol da molla desinler". Geçmişte bu söz "solcu" olan ama bugünden geçmişte ağır dolusu küfürler ettikleri "snif düp-manları" efendi olarak belleyen Lütfü Oflaz gibileri, süreçte ayak uydurarak her biri birer basın holdingerin kapısına ka-pıkulu olmakta geçmektedirler. Ve hep beraber sahiplerinin se-sini süylüyorlar.

Sana da başlıyan Lütfü Oflaz, kolay gelsin. ©

Isırgan

"Çarklar dönmüyor yağlamak lazım"

29 Ekim'de Demirel'in Çankaya Köşkü'nde verdiği resepsiyona katılan gazeteci Mustafa Balbay'ın izlenimlerinden:

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güreş önemli bir ilgi doğurdu. Sanatçı Hikmet Sinmiş ki elini yana açıp Orgeneral Güreş'e seslendi: "Paşam, paşam... O ne konuşuydu böyle... (Dişyabakır da konuşmasını kastederek) Fevkaladeydi... Enfesiti... Enfes-".

Güreş'in yanındaki diğer bir sanatçı: "Evet paşam, bizi de buraya konuşmaya davetliyorlar."

Orgeneral Doğan Güreş'in ibir yanındaki bir merkez valisi: "Paşam o konuşmayı televizyondan da yapmalısınız."

TKT Genel Müdürü Akgüneş: "Ne zaman emrederseniz paşam."

Bravo. Fevkalade... Enfes... Mükemmel... Doğrusu siz büyüklerimiz böyle anımlı görmek bizi de nasil mutlu ediyor bir bitilseniz.

"İlhami, sen de mi?"

Kaçan kaçana... Ortadan kaybolan kaybolana... Ve bu curcuna içinde darbecilerin sonradan Avru-pa sorumluluğuna atadıkları İlhami de ortaktaki gök-bağcı. Hayati boyunca ilke toprağına ayacığı baskıması İlhami gibi birinin ilke çizilme olmayacağı da kesin. Yurt dışından da pek görülmeyince il-sanlar soruyor: "İlhami, sen de mi?"

Shell Devrimci Solcu
olmuş da haberimiz yok

Adana'nın Osmaniye ilçesinde iki arkadaş özel otolarıyla yantrine gitmek için yola çıktı. Bir petrol istasyonunun evlerine geçmekteydiler ki polisler tarafından önleri kesilir. Polisler iki arkadaşa araç-tan imnelerini söyler. Durdurulmalarına anlam vere-medeyen araçları inen iki arkadaş polise ne olduğunu sorar. Polisler tehditkar bir havada "Aracınızın arkasındaki yıldız çıkarmı" derler. İki arkadaş otodaki yıldızla bakırlar, ama bir gariplik görmezler. Çünkü yıldız SHELL petrol şirketinin armasıdır. Buradan yaktık alan hemen tüm araçlarda bu yıldız bulur. Yıldızın neden çıkarılması istiskenlerin sordukları-nda iki arkadaş polisi "Bu yıldız Devrimci Sol'un simgesidir. Arabalarla bulunması yasak" der. O gi-ne kadar fark etmemişlerdir, meğerse SHELL'in bu amblemi SDB amblemine benziyormuş. Polisleri te-laşa düşüren şeyin ne olduğunu böylece öğrenmiş oluyoruz. SHELL'in bu sanı kırmızı yıldızlı ambli-mini araçlarına taktıkları tavsiyemiz; dikkatli olun, aracınızdaki SHELL arması yüzünden gözaltına al-na-bilir ve Devrimci Sol'cu diye katledilebilirsiniz. Çünkü polislerde şimdi de yıldız korkusu başladı. Aman dikkat!

Bamteli

Devrimci sanatçılar Avrupa'da

Grup Yorum 15 Eylül günü Bielefeld Üniversitesi'nde Yabancı Öğrenciler Derneği ASTA'nın düzenlediği bir şenliğe katıldı. Şenlik boyunca Türkiye ve Alman öğrenciler Grup Yorum'un türküler eşliğinde halaylar çektiler.

Bielefeld'de aynı gün düzenlenen bir halk şenliğine katılan Grup Yorum burada yaptığı açıklamada; "Gücümüzü örgütülüğümüzden, bağışsızlık, demokrasi ve sosyalizm için sürdürülen mücadeleden, enternasyonalist ruhumuzdan alıyoruz. Sesimiz ülkemizin dağlarında, şehirlerinde, fabrikalarda, geçekondalarda mücadele eden ve özgür yarınlar için savaşanlarımsıdır. Bu ses hiç susmayacak," dedi.

Halk şenliğinde Ayşe Gülen Halk Sahnesi de katedilim üniversite öğrencileri Uğur Yaşar Kılıç, Şengül Yıldırım ve infazları konulu "Umudu Kaldırmayız" adlı sokak oyununu sergiledi.

Ülkemiz devrimcilerinin mücadelesini devrimci sanatçılar türküleriyle ve oyunlarıyla Avrupa halklarına ulaştırıyorlar.

ternasyonalist marşlar ile halkların kardeşliğini ve enternasyonalist dayanışmanın önemini vurguladı. Grup Yorum da özellikle yeni kasetinden seçtiği parçaları seslendirdi.

Kazanacağı, "Bize Ölüy Mü" gibi sloganları çokyuyla haykırırken, Grup Yorum da özellikle yeni kasetinden seçtiği parçaları seslendirdi.

Ayşe Gülen Halk Sahnesi'nin sergilediği "Genel Grev" ve "Umdu Katledemeyiz" adlı sokak oyunlarından sonra Viyana, Linz halklarının halay çekti. Grup Yorum'un halk şenliğinde topluluk sahnedeki yerini aldı. Sendikacı Aynur Karasalan'ın ülkemizde işçilerin, emekçilerin yükselen mücadelesini anlatan konuşmasının ardından, FÖSEM'in hazırladığı 70'lerin bugüne ülkemizdeki toplumsal mücadeleleri ve devrimci hareketi anlatan sinevizyon gösterisi de büyük bir ilgiyle izlendi.

16 Eylül günü Almanya'nın Bonn şehrinde, emperyalizme karşı direnen Küba halkıyla dayanışma amacıyla bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş kitlesi bir şekilde Avrupa Devrimci Sol Güçler de katıldı. Ayrıca Avrupa Devrimci Sol Güçler Küba halkının mücadelesini desteklediklerini de belirttiler.

Grup Yorum yürüyüş başlama öncesi söylediği türküler ve en-

Ülkemizde işçilerin, memurların, öğrencilerin, geçekondalı halkının mücadelesini destekleyen umudun, bir ses de Avusturya'dan ekildi.

Avrupa'nın çeşitli şehirlerinde düzenlenen "Umudu Büyütüyoruz" gecelerinden ikisi 23 ve 24 Ekim tarihleri arasında "Avusturya'nın Viyana ve Linz şehirlerinde yapıldı. Gecelere katılan kitle, "Halkız

Yaşayan tiyatro

"Oysa tiyatro; türküler, halay, düğün, şenlik gibi doğuştan özellikleri olan ve insanıyla omuz omuza yürüyen bir gereksinimdir." diye açıklıyor Can Şenliği oyuncularları.

Can Şenliği oyuncularları Ocak 1991'de yayınlandıkları bir bildirniye yola çıkmışlar. Amaçları, emeğin, emekçinin, ezilenin yanında olmak ve tiyatroyu sokaka çıkarmak. Onu astı olduğu yere; insanlarını içine, yaşamın içine katmak.

Sanatın ve sanatçının üstündeki baskıdan onlar da nasibini aldı, alıyor. Yazılan, basın açıklamaları gazetelede, dergilerde yayınlanıyor. Turneler engelleniyor, prova mekânı ve sahne olanakları engelleniyor, kısıtlanıyor çağılıyor.

1993 yılının Ocak ayında sokaklarda oynadıkları oyunları "İsyan Provaları" ad altında toplayarak birçok şehirde sergilediler.

Ama Adana'da oynadıkları oyun için TKÇ'nin 3121' maddesi gerekçe gösterilerek Adana 3. Asli Ceza Mahkemesi'nde "Halki kanu-

Can Şenliği oyuncularları tiyatroyu sokaka çıkarıyor, halktan yana oyun sergiliyorlar. Ve iktidardan baskıdan da nasibini alıyorlar.

na itaatsizliğe tahrik etmek" suçundan cezaalandırma talebiyle dava açıldı. Yine Çankırı'da oynadıkları aynı oyun için Ankara DGM'sinde "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozma"ya yönelik propaganda yapılmışları," ibaresiyle "2845 sayılı Terörle Mücadele" yasasının, 3713 sayılı yasanın 8/1 maddesinden aynı gün iki milyon lira para cezası ve en az 5 yıl olmak üzere mahkumiyetleri istenmektedir.

Nu nedenle Can Şenliği oyuncularının 20 Ekim 1993'te yayınlandıkları bildirilerinde şunları söylediler: "1993 Türkiye'sinde sanat ve sa-

naip bir kez daha terörist ilan edilmiştir. Bizler bu suçlamaları her biçimle reddediyoruz. Sanatın ve sanatçının terörist ilan edilemeyeceğini söylüyoruz. Asıl terörist sanatın ve sanatçıların üzerinde baskı yapmak isteyen, yaşamalarının ve ufkunu sınırlamaya çalışan burjuvazidir. Bunun bilincine sahip bütün sanatçıların bugüne kadar izleyen seyircilerinin, duyarlı olanlarınıza 23 Kasım günü saat 9.30'da Ankara DGM'de yapılacak duruşmamıza çağırıyoruz."

Evet, kendine "demokratik, devrimciyim" diyenler, halkın oyuncularına sahip çıkmalıdır.

GÜN İZİ

Yeni Tanya'lar yeni Leyla Halit'ler

"Yoldaşlar, açılmayın
Gün yitiktir gündür
sokak aldırmaayın faşistlere
yakın, yakın, aldırın"

Nazım Hikmet'in şiirinde, 2. Paylaşım Savaşı yıllarında Alman ordusuna esir düşen partizan Tanya, asımlardan önce halkına böyle seslenmişti. Bugün Rusya komünistleri yeniden sosyalizm için emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı muhalefetin, direnişin en önünde yer alırken, daha yolun başında verdiği şenliklerle kendi halklarına ve dünya halklarına sesleniyor: "Gün yitiktir gündür, sokak aldırmaayın faşistlere".

Gorbacov'dan Yeltsin'e uzanan İhanet dalgasıyla vahşi kapitalizme, sömürüye ve baskıya Sovyet halkı sosyalizmin değerlerini karşı çıkıyor ve yeniden sosyalizm diyor.

Filistin halkı da bağışsız ve örgütlük mücadelesinde ihanetle karşı karşıya. On yıllardır kanla, canla sürdürülen bağımsızlık savaşı, ulusal cephenin önderlerinden Arafat'ın ihanetle bitirilmesi, yok edilmek isteniyor. Emperyalizmin masasında İsrail siyonizme uzatılan "bars" eli, Filistin halkının infatfasında, Leyla Halit'in savaşı yitiriyor, ellerindeki taşıları en gelişmiş silahlardan üstün olan küçük generalleri temsil ediyor. Filistin'in savaşıları durmak yok, tek bir taş kalırsa da yeryüzünde, emperyalist işgale karşı savunulan bir silah olacaktı.

Rusya'ya bugün halk yeniden sosyalizme yönelen, kızıl bayrağı revizyonizmin ve teslim olduğu emperyalizmin yönü açtığı bataklıkta çekip çıkartan, meydanlara dökün gök, 1917'lerin onuru devrim yollarının yaratıcısı gelecekle, kültürlere besliyor. Emperyalist politikaları Sovyet halklarını sürüklediği açgöç, sefaletin, işsizliğin, öcne, kula, hamburger, ardından Michael Jackson, Madonna'yı taşıdığı uyumsuzcu bağışmışlığın ve her türlü ahlağı, toplumsal kötülüğün karşısına dikilenler Lenin, Stalin; yaratıkları destansı mücadeleleri Pavel'ler, Vlasova Ana'lar, Momis-Uli'ler, General Panfilov'lar ve milyonlarca şehit birer direniş abidesi olarak yok göstermelidir.

Aynı müjdeyi "savaşa devam" diyen Filistin'de halk savasını kurmayları da veriyor. Infatfından küçük generalleri, silaha döndürdükleri savan yerlere ellerine tutturulan miktetleri geri çeviriyorlar ve haber salıyorlar dünya halklarına; "Savaşa devam". Küçük ellerdeki taşlar bu kez hainlere de yönelcektir.

Kapitalizme düştü yolum açan revizyonistler ve emperyalistlerin işbirlikçileri, gerikler onlara yitir değerlerini, emekle, sabırla, özveriyle ve milyonlarca şehit kurulan sosyalizmin yaratmış direniş geleceğini ve kültürlere yedemedi. Filistin halkına infatfasında da emperyalistlerce yapılan anımlarına yok edilemeyecek. Ne Lenin, Stalin bu-yükellerinin kırılıp parçalanması, ne karşı-devrimciler, "tit-bar"larını geri verilmeli, ne orak-çekiçli bayrağı yitirip atılması, ne Amerikan localarında toktukutulan kadeler... Halkları sosyalizmden koparan ve birbirine düşüren, bağışsızlık mücadelesini hepene çekten tüm değışimeler emperyalizmi sevince boğmudu ama, o bir tür "kötü kurulum" sosyalist kültür bugün onları şaşkına çeviriyor.

Kuşkuuz bugün kaçsaka direnen yalnızca emperyalizm değil, "değışim" rüzgarının kapıyı savulması, kapalı reklam şirketlerine atan eski sokular, Rus halkının direnişinde ve Filistin halkının kararlılığından da etkilendiler mi acaba?

Rusya ve Filistin'de yaşananların sosyalizmin geleceğine ve ulusların bağışsızlığına giden yolda acı ama zafetli hak eden gelişmelerde gebedir. Ulaşmazlığın ve sonuna kadar savaşa kararlılığın göstergeleridir. İşte bu adımlarda yeni Tanya'lar, yeni Pavel'ler, yeni Leyla Halit'ler doğacaktır. Yeni destanlar yaratılacak ve çekil bir kez daha sarıte-secektir.

Bugün Filistin'deki direniş, savaşı Leyla Halit'lerin, küçük generallerinin taşı, Rusya'daki Tanya'ların sesliye buluyor ve ders veriyor emperyalizmin, faşizmin boyunduruğunda ezilen halklara; "Gün yitiktir gündür, sokak aldırmaayın faşistlere".

5 Kasım

ÜNİVERSİTELERDE BOYKOT ... VE POLİS İŞGALI

- Öğrenci gençlik geleceğini sürdürerek 5 Kasım'da YÖK'e, baskılara, haraçlara karşı boykot ilan ederek iktidarı uyardı.
- 5 Kasım'da üniversiteler anfilere kadar polis işgali altına alındı. İktidar bir kez daha gençlikten ve gelecekten korktuğunu kanıtladı.

Yazını sayfa 11'de

Liselî Gençlik:

"FAŞİST ÇETELERE KARŞI ÖRGÜTLÜ MÜCADELE"

- İstanbul ve Ankara'daki liselerde polis ve idare destekli sivil faşist saldırılar gündemde... Faşistler lümpen çeteleri kullanıyor.
- "Demokratik Lise İçin Mücadele Komiteleri"nden çağrı: "Çeteciliğe karşı çetecilikle değil, örgütlü bir yapıyla mücadele etmek gerekir. Bu yapı DLMK'dır."

Yazını sayfa 19'da

Fındık üreticileri:

"ASIL TEFEÇİ FİSKOBİRLİK"

- Fındık üreticileri sorunlu. Hızla üretim yapamayacak bir noktaya sürükleniyorlar... Ve fındık üreticileri örgütsüz.
- 217 bin fındık üreticisi FİSKOBİRLİK'e üye. Fiskobirlik fındığa her yıl düşük fiyat vererek, borcunu zamanında ödemeyerek üreticileri fuccara ve faizciye teslim ediyor.
- Fındık üreticisi "göçe" zorlanıyor. Öncelikli ihtiyaç, kendi yönetimlerinde, onları savunacak bir kooperatif.

Yazını sayfa 21'de

Oligarşinin sözcülerinden

"asalım" çıklıkları DARAĞAÇLARI "ÇARE" NİZ OLMAYACAK

12 Mart'ta denediler... 12 Eylül'de denediler...

İdam sehpasına gıkardıkları onlara devrimci orada yendi onları.

90'da devrimci hareketin eylemleri karşısında korkularına darağaçlarıyla yatıştırmaya çalıştılar.

Şimdi yine aynı çıklıkları dayalıyor.

Demirat'lar, Aktuna'lar "Asalım" diyorlar.

Cezavlerindeki "idamlık" devrimci tutsaklar "hiç durmayın" diye yanıtlıyorlar onları ve ekliyorlar: "Sizleri darağaçlarında da, amansız sınıf kavgasında da yeneceğiz..."

Yazını sayfa 5'te

26 Ekim Balgat direnişi

Onlar direnişi seçtiler

- İki Devrimci Sol savaşçısı Yaşar Yılmaz ve Tayyar Turhan Sayar, o gece, olanaksızlıklara rağmen, katiller sürüsünü mermileri bitene kadar üstlerine yaklaştırmadılar. Düşmana hiçbir belge bırakmamak için bombalara, kurşunlara bedenlerini siper ettiler... Ve mermileri bittiği halde, polis onları sağ yakalamayarak katlettiler.

KATLİAMIN TANIKLARI ANLATIYOR

Cevizdere Mahallesi halkı: "Polisin teslim almak gibi bir niyeti yoktu. Panzerlerine kadar her şeylerini getirmişlerdi... Polis operasyondan önce ev sahibinin evini boşalttı."

- Katliamdan iki gün sonra gözaltına alınan Rahşan Eren'e polisten "Onlar gibi yaparız" tehdidi: "Eve girdiğimizde ikisi de yaşıyordu. İkisini de öldürdük."

Yazını sayfa 14-15'te

Köy hizmetlerinden 3700 işçi atıldı

İşçi kıyımı

ÖZELLEŞTİRMEDE DOĞAL SONUÇ

Hükümetin aldığı kararla Antep, Hatay ve Mersin'de Köy Hizmetleri'ne bağlı işyerlerinde çalışan 3700 geçici işçi 28 Ekim'de "devlet bütçesinde para yok" gerekçesiyle işten atıldı.

ÖZELLEŞTİRMEYE KARŞI DİRENİŞ TÜM ÜLKELERE YAYILIYOR

Meksika'da özelleştirmeye karşı gösteriler.

Fransa'da Air France işçilerinin grevi hükümetin özelleştirme planına geri adım attırdı.

Hindistan'da on binlerce işçi özelleştirme programına karşı iş bırakarak yarını felce uğrattı.

- Reyhanlı belediye işçileri eylemde
- Portland ve Betasan işçileriyle dayanışma
- Karabük esnafından demir-çelik fabrikasının kapatılmasına karşı miting

Yazını sayfa 17-18'de

